

Udskriftsdato: lørdag den 6. juni 2026

LBK nr 168 af 14/02/2023 (Historisk)

Bekendtgørelse af færdselsloven

Ministerium: Transportministeriet

Journalnummer: Transportmin., j.nr. 2022-5278

Senere ændringer til forskriften

LOV nr 491 af 15/05/2023 - LOV nr 1546 af 12/12/2023 § 13 - LOV nr 1570 af 12/12/2023 - LOV nr 661 af 11/06/2024 § 4

Bekendtgørelse af færdselsloven¹⁾

Herved bekendtgøres færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1710 af 13. august 2021, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 2396 af 14. december 2021, § 22 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, § 1 i lov nr. 480 af 26. april 2022 og § 3 i lov nr. 897 af 21. juni 2022.

Kapitel 1

Lovens område m.v.

Lovens område

§ 1. Loven gælder, hvor andet ikke er bestemt, for færdsel på vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

Definitioner m.v.

§ 2. I denne lov forstås ved:

1. Akseltryk:

det tryk, der overføres til vejen fra hjulene på en aksel.

2. Bil:

motorkøretøj, der er forsynet med 4 eller flere hjul eller med bælter, valser, meder eller lignende, samt motorkøretøj på 3 hjul, hvis egenvægt overstiger 400 kg.

3. Blokvogn:

bil, sættevogn- eller påhængsvogn, hvis vægt, akseltryk, dimensioner eller øvrige konstruktion udelukker køretøjet fra registrering som bil, sættevogn- eller påhængsvogn, og som er beregnet til transport af særlig tungt eller omfangsrigt gods.

4. Egenvægt:

vægten af køretøj med tilbehør, som køretøjet normalt medfører. Vægten af driftsmidler, herunder brændstof, smørelie og kølevand, samt fører medregnes ikke til egenvægten.

5. Fodgængerfelt:

den del af vejen, som er bestemt for gående ved passage over kørebane eller cykelsti, og som er særligt afmærket.

6. Førerret:

retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert.

7. Knallert:

to- eller trehjulet køretøj med en forbrændingsmotor med et slagvolumen på ikke over 50 cm³ eller med elmotor og med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på højst 45 km i timen. Knallerter inddeles i stor knallert med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på over 30 km i timen og lille knallert med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på højst 30 km i timen.

8. Krybespor:

særlig vognbane, som med færdselstavle anvises for langsomtkørende færdsel.

9. Kørebane:

den del af vejen, der er bestemt for kørende, herunder dog ikke cykelsti eller ridesti. Reglerne om færdsel på kørebane gælder også for færdsel på cykelsti og ridesti.

10. Køretøj:

indretning på hjul, bælter, valser, meder eller andet, som er indrettet til kørsel på vej, og som ikke løber på skinner. Færdselsreglerne for kørende gælder, i den udstrækning de kan anvendes, også for ridende samt dem, der fører heste eller driver kreaturer.

11. Letbanekøretøj:

transportmiddel, som er indrettet til befording af passagerer eller til udførelse af arbejde på letbanespor m.v., og som kører i eget letbanespor på vej i et lukket letbanesystem adskilt fra anden jernbaneinfrastruktur.

12. Lygtetændingstiden:

tiden fra solnedgang til solopgang eller i øvrigt, når anvendelse af køretøjets lygter på grund af mørke, tåge, dis, regn eller lignende dårlige sigt- eller lysforhold er påkrævet enten for at gøre køretøjet synligt for andre trafikanter eller for at give føreren tilstrækkelig synsvidde.

13. Motorcykel:

motorkøretøj på 2 hjul, med eller uden sidevogn, og motorkøretøj på 3 hjul, hvis egenvægt ikke overstiger 400 kg.

14. Motordrevet køretøj:

køretøj, der er forsynet med motor som drivkraft. For kørestol, som er konstrueret til en hastighed af højst 15 km i timen og kun med væsentlig konstruktiv forandring kan ændres til større hastighed, gælder bestemmelserne om cykel, hvor intet andet er bestemt. Motordrevne køretøjer inddeles i motorkøretøj, traktor, motorredskab og knallert.

15. Motorkøretøj:

motordrevet køretøj, der hovedsageligt er indrettet til selvstændigt at benyttes til personbefordring eller godstransport. Knallert anses dog ikke som motorkøretøj. Motordrevet køretøj, som er indrettet til andet formål, og som er konstrueret til en hastighed af over 40 km i timen, anses ligeledes for motorkøretøj. Motorkøretøjer inddeles i bil og motorcykel.

16. Motorredskab:

motordrevet køretøj, som hovedsageligt er indrettet som arbejdsredskab, og som er konstrueret til en hastighed af højst 40 km i timen. Motordrevet køretøj, der er bestemt til at føres af en gående, anses som motorredskab.

17. Motorvej og motortrafikvej:

vej, som er forbeholdt færdsel med motorkøretøjer, og som med færdselstavler er afmærket som henholdsvis motorvej og motortrafikvej.

18. Parkering:

enhver hensætning af et køretøj med eller uden fører. Standsning kortere end 3 minutter, standsning for af- eller påstigning samt af- eller pålæsning af gods anses dog ikke for parkering. Et køretøj, som hensættes, fordi det på grund af uheld eller teknisk fejl ikke er i stand til at fortsætte kørslen ved egen kraft eller ikke er i stand til at fortsætte kørslen forsvarligt, anses for parkeret, 18 timer efter at det er hensat.

19. Påhængskøretøj:

køretøj, der efter sin indretning er bestemt til at blive trukket af andet køretøj. Påhængskøretøjer inddeles i påhængsvogn, sættevogn og påhængsredskab.

20. Påhængsredskab:

andet påhængskøretøj end påhængsvogn og sættevogn. Campingvogn anses som påhængsredskab.

21. Påhængsvogn:

påhængskøretøj, der hovedsageligt er indrettet til befording af personer eller gods, sættevogn dog undtaget.

22. Sidevogn:

et-hjulet køretøj, der kobles til siden af et tohjulet køretøj, og som hovedsageligt er indrettet til befording af personer eller gods.

23. Sættevogn:

påhængskøretøj, der hovedsageligt er indrettet til befording af personer eller gods, og som kobles til det trækkende køretøj således, at køretøjet eller dets last delvist hviler på det trækkende køretøj.

24. Totalvægt:

køretøjets øjeblikkelige vægt med driftsmidler, fører og last (faktiske totalvægt) eller den ved registrering eller godkendelse tilladte største vægt af køretøjet med driftsmidler, fører og last (tilladte totalvægt).

25. Trafikant:

enhver, der færdes eller i øvrigt opholder sig på vej eller i køretøj eller letbanekøretøj på vej.

26. Traktor:

motordrevet køretøj, som hovedsageligt er indrettet til at trække andet køretøj eller arbejdsredskab, og som er konstrueret til en hastighed af højst 40 km i timen.

27. Tættere bebygget område:

område, hvis grænser tilkendes gives ved særlig afmærkning.

28. Vej:

vej, gade, cykelsti, fortov, plads, bro, tunnel, passage, sti eller lignende, hvad enten den er offentlig eller privat.

29. Vejkryds:

vejkryds, vejforgrening og vejudmunding.

30. Vognbane:

enhver af de baner, i hvilke kørebanen kan deles, og som hver er tilstrækkeligt bred til at kunne benyttes af en række køretøjer med 4 hjul.

Kapitel 2

Regler for al færdsel

Grundregler m.v.

§ 3. Trafikanter skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, så at der ikke opstår fare eller forvoldes skade eller ulempe for andre, og således at færdslen ikke unødigt hindres eller forstyrres. Der skal også vises hensyn over for dem, der bor eller opholder sig ved vejen.

Stk. 2. Særligt hensyn skal vises over for børn, skolepatruljer, ældre mennesker samt personer, der ifølge særligt af transportministeren fastsat kendetegn eller i øvrigt, efter hvad der fremgår af omstændighederne, lider af svækket syn eller hørelse eller anden legemlig mangel eller sygdom, som er til ulempe for dem i færdslen.

Stk. 3. Det påhviler politi og vejmyndigheder efter samråd med skolerne at træffe foranstaltninger til at beskytte børnene mod farerne fra den kørende færdsel på deres vej til og fra skolen.

Anvisninger for færdslen

§ 4. Trafikanter skal efterkomme de anvisninger for færdslen, som gives ved færdselstavler, afmærkning på kørebane eller cykelsti, signalanlæg eller på anden måde, jf. § 95.

Stk. 2. Trafikanter skal efterkomme de anvisninger for færdslen, som gives af politiet eller andre, som transportministeren har bemyndiget til at regulere færdslen, jf. § 89. Disse anvisninger skal efterkommes forud for anvisninger i stk. 1.

Stk. 3. Anvisningerne i stk. 1 og 2 skal efterkommes forud for færdselsreglerne.

Stk. 4. Trafikanter skal uanset afmærkning, der tilkender ubetinget vigepligt, rette sig efter signalanlæg, der regulerer færdslen i det pågældende vejkryds.

Færdsel over jernbanespor m.v.

§ 5. Trafikanter, der skal passere jernbaneoverkørsel, skal udvise særlig forsigtighed. Færdsel over jernbaneoverkørsel må ikke finde sted, når det kan ses eller høres, at tog nærmer sig. Kørende skal afpasse hastigheden således, at standsning om nødvendigt kan ske før sporene. Når sporene passerer, skal dette ske uden unødigt ophold.

Stk. 2. Trafikanter må ikke passere jernbaneoverkørsel, når:

- 1) pligt til standsning er tilkendegivet ved signalanlæg,
- 2) bomme er lukkede, eller medens bomme lukkes eller åbnes, eller
- 3) jernbanens personale tilkendegiver, at tog nærmer sig.

Stk. 3. Standsning skal ske i betryggende afstand fra sporene og før signal eller bom.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder også for passage af andre overkørsler samt for kørsel på eller over spor, der ligger i vej, havneplads eller lignende uden at være afgrænset derfra, men dog ikke for letbanespor.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der skal iagttages ved passage af jernbaneoverkørsler med:

- 1) transporter, der er særligt langsomme eller tunge,
- 2) transporter, der overskrider de almindelige bestemmelser for bredde, længde eller højde, der er fastsat i medfør af § 84, eller
- 3) dyr, der trækkes eller drives.

Leg m.v.

§ 6. Ingen må springe af eller på et køretøj, der er i bevægelse, eller opholde sig på et køretøjs trinbræt eller lignende, medmindre det er særligt godkendt hertil.

Stk. 2. Slæde, trækvogn eller lignende må ikke hænges efter køretøj. Den, der løber på ski, skøjter, rulleskøjter eller lignende, må ikke trækkes af køretøj.

Stk. 3. Der må ikke på vej laves glide- eller kælkebaner. På vej bortset fra legegader må der ikke leges eller spilles bold til ulempe for færdslen.

Udrykningskørsel m.v.

§ 7. Transportministeren fastsætter bestemmelser om udrykningskørsel og kan herunder fravige regler i denne lov.

Stk. 2. Når der ved kørsel med udrykningskøretøj anvendes særlige af transportministeren fastsatte lyd- eller lyssignaler, skal andre trafikanter i god tid holde vejen åben for køretøjet. Kørende skal om nødvendigt standse.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser til sikring af ambulancers og brandslukningskøretøjers uhindrede kørsel til og fra uheldsstedet eller brandstedet.

Stk. 4. Motorkøretøj, der i et enkelt tilfælde benyttes til kørsel med alvorligt syge eller tilskadekomne eller i et andet lignende øjemed, som ikke tåler opsættelse, og som foran på køretøjet på iøjnefaldende måde har anbragt en hvid dug, er under denne kørsel ligestillet med udrykningskøretøj. Føreren af motorkøretøjet skal snarest muligt, efter at sådan kørsel har fundet sted, give politiet meddelelse herom. Uberettiget anvendelse af hvid dug er forbudt.

Stk. 5. Uvedkommende må ikke komme så nær til et uheldssted eller brandsted, at redningsarbejdet eller slukningsarbejdet, herunder kørsel til eller fra stedet, derved hæmmes.

Stk. 6. Trafikanter skal give fri passage for forsvarets og redningsberedskabets kolonner, grupper af børn under opsyn af leder, ligtog eller andet sluttet optog.

Beskadigelse af færdselstavler m.v.

§ 8. Den, der med eller uden egen skyld beskadiger færdselstavler, afmærkning på kørebane eller cykelsti, signalanlæg eller andre færdselsanordninger, skal straks bringe afmærkningen i orden igen, hvis det er muligt. Kan dette ikke ske, skal den pågældende snarest underrette politiet og i øvrigt foretage, hvad der er nødvendigt for at advare andre trafikanter.

Forpligtelser ved færdselsuheld

§ 9. En trafikant, der med eller uden egen skyld bliver indblandet i et færdselsuheld, skal straks standse.

Stk. 2. Trafikanten skal endvidere

- 1) i muligt omfang yde hjælp til personer, der kan være kommet til skade,
- 2) deltage i de foranstaltninger til sikring af færdslen, som uheldet giver anledning til,
- 3) opgive navn og bopæl til en anden, der er indblandet i uheldet, hvis denne anmoder om det,
- 4) opgive navn og bopæl til den, på hvis ejendom eller ting der er sket skade, hvis denne anmoder om det,
- 5) snarest muligt underrette politiet, hvis trafikanten har forvoldt ikke ubetydelig skade på en anden person, og
- 6) snarest muligt underrette skadelidte eller politiet, hvis trafikanten har forvoldt skade på ejendom eller ting og der ikke er nogen til stede, som kan modtage oplysninger om trafikantens navn og bopæl.

Stk. 3. Er nogen dræbt eller kommet alvorligt til skade ved færdselsuheldet, må der ikke ændres ved forholdene på uheldsstedet eller fjernes spor, som kan være af betydning for opklaringen af uheldet. Køretøj, der har været indblandet i uheldet, skal dog flyttes, hvis dets placering er til fare for færdslen.

Kapitel 3

Færdselsregler for gående

§ 10. Gående skal benytte fortov, gangsti eller rabat, dog ikke midterrabat. Cykelsti eller kørebane må kun benyttes, såfremt der ikke findes fortov, gangsti eller egnet rabat.

Stk. 2. Gående, som benytter kørebane, skal gå yderst i venstre side i færdselsretningen eller, hvis vedkommende trækker cykel eller knallert, yderst i højre side. Den gående kan dog gå i den modsatte side, hvis den pågældende ellers ville blive udsat for fare, eller hvis særlige omstændigheder tilsiger det.

Stk. 3. På fortov, gangsti, cykelsti eller rabat må gående ikke trække cykel eller knallert eller medføre omfangsrige genstande, såfremt dette vil være til væsentlig ulempe for andre gående. Gående, som benytter cykelsti, må ikke være til ulempe for kørende på cykelstien.

Stk. 4. Gående, der vil passere kørebane eller cykelsti, skal, når kørebane eller cykelstien betrædes, udvise den forsigtighed, der er nødvendig under hensyn til afstanden til og hastigheden af kørende, der nærmer sig stedet. Passagen skal ske uden unødigt ophold.

Stk. 5. Ved passage over kørebane eller cykelsti skal fodgængerfelt benyttes, såfremt et sådant findes i nærheden. Findes fodgængerbro eller -tunnel i nærheden, skal broen eller tunnelen om muligt benyttes.

Stk. 6. I andre tilfælde end nævnt i stk. 5 skal passagen ske lige over kørebane eller cykelsti og fortrinsvist i tilslutning til vejkryds.

Stk. 7. På steder, hvor færdslen reguleres af politi eller ved signalanlæg, må kørebane og cykelsti kun betrædes, når signal, der gælder for den gående, viser grønt lys, eller når det ved politiets tegngivning tilkendegives, at færdslen er fri i den gåendes færdselsretning.

§ 11. Som gående anses også den, der løber på ski, skøjter, rulleskøjter, skateboards eller lignende, og den, der fører barnevogn eller legevogn. Den, der skubber kørestol, trækker cykel eller knallert, anses ligeledes som gående.

§ 12. Sluttet optog skal så vidt muligt færdes på rabat, dog ikke midterrabat, eller i kørebaneens højre side i færdselsretningen. Børn i gruppe med højst to ved siden af hinanden skal om muligt benytte fortov, gangsti, rabat, dog ikke midterrabat, eller cykelsti. Optog, som i lygtetændingstiden benytter rabat, kørebane eller cykelsti, skal foran mod vejens midte medføre mindst én lygte, der viser hvidt eller gult lys fremad, og bagtil mindst én lygte, der viser rødt lys bagud.

§ 13. Invalid, der selv fører kørestol, må, hvis der køres med almindelig ganghastighed, benytte fortov, gangsti eller rabat samt fodgængerfelt og anses i så fald som gående.

Kapitel 4

Færdselsregler for kørende

Anvendelsen af vejens forskellige baner

§ 14. Er der på vej anlagt særlige baner for forskellige færdselsarter, skal kørende benytte den bane, som er bestemt for færdsel med køretøj af den pågældende art.

Stk. 2. Lille knallert skal føres på cykelsti, medmindre andet er tilkendegivet ved afmærkning. Hastigheden skal på cykelsti afpasses således, at der ikke fremkaldes fare eller ulempe for den øvrige færdsel på denne. Cyklist og fører af lille knallert må kun anvende cykelsti i højre side af vejen i færdselsretningen, medmindre andet er tilkendegivet ved afmærkning.

Stk. 3. Cykel eller lille knallert må ikke føres på cykelsti, såfremt køretøjet på grund af dets bredde i belæsset eller ubelæsset stand kan være til væsentlig ulempe for andre kørende på cykelstien.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om cyklisters anvendelse af fortov og gangsti. Der skal i sådanne tilfælde være klar adskillelse mellem den del af fortovet eller gangstien, hvorpå cyklister må færdes, og den del, der er forbeholdt for gående.

Stk. 5. Hvor der findes et krybespor, skal dette anvendes af køretøjer, der fremføres med en lavere hastighed end den, som er angivet på færdselstavlen ved krybesporet. Andet køretøj må ikke føres i krybespor. Ved udkørsel fra krybespor skal den kørende sikre sig, at manøvren kan udføres uden fare eller unødigt ulempe for andre.

Placeringen på vejen

§ 15. Kørende skal under hensyntagen til anden færdsel og forholdene i øvrigt holde så langt til højre som muligt.

Stk. 2. Har kørebanen tre vognbaner, må et køretøj ikke benytte den vognbane, som er beliggende yderst til venstre i færdselsretningen, medmindre færdslen på kørebanen er ensrettet.

Stk. 3. Afstanden til foran kørende skal afpasses på en sådan måde, at der ikke er fare for påkørsel, hvis køretøjet foran standser, eller dets hastighed nedsættes. Køretøjer, for hvilke der gælder en særlig hastighedsbegrænsning, jf. § 43, skal uden for tættere bebygget område tillige holde en sådan afstand til foran kørende, at overhalende køretøjer uden fare kan føres ind imellem et sådant køretøj og køretøjet foran.

Stk. 4. Kørende skal holde til højre for helleanlæg, færdselsfyg og lignende, der er anlagt eller anbragt på kørebanen. Kørende kan dog også køre venstre om, hvis dette er tilkendegivet ved afmærkning, eller indretningen er beliggende på kørebaner med ensrettet færdsel.

Stk. 5. Køretøj, der anvendes ved vejarbejde, kan med fornøden forsigtighed føres således, som det er nødvendigt af hensyn til arbejdet.

Svingning m.v.

§ 16. I god tid før vejkryds skal kørende i de tilfælde, hvor kørebanen har to eller flere vognbaner, der er forbeholdt færdslen i samme retning, anbringe sig i vognbanen længst til højre, hvis der skal svinges til højre, og i vognbanen længst til venstre, hvis der skal svinges til venstre. Den, der skal lige ud, kan anbringe sig i den vognbane, som under hensyn til den øvrige færdsel og den fortsatte kørsel er den mest hensigtsmæssige.

Stk. 2. Kørende, som i vejkryds ønsker at ændre færdselsretning, skal før forberedelsen og udførelsen af manøvren sikre sig, at denne kan foretages uden fare eller unødigt ulempe for andre, som færdes i samme retning.

Stk. 3. Ved svingning til højre skal køretøjet føres så langt ud mod kørebanens højre kant som muligt. Svinget skal gøres så lille som muligt. Ved svingning til venstre skal køretøjet føres så langt som muligt ind mod kørebanens midte eller, hvis kørebanen har ensrettet færdsel, mod kørebanens venstre

kant. Svingningen skal foretages på en sådan måde, at køretøjet, når det forlader krydset, befinder sig til højre på den kørebane, det svinger ind på.

Stk. 4. Har den kørebane, som køretøjet efter svingningen føres ind på, to eller flere vognbaner, der er forbeholdt færdslen i samme retning, skal svingningen uanset bestemmelserne i stk. 3 udføres på den måde, der under hensyn til den øvrige færdsel og den fortsatte kørsel er mest hensigtsmæssig.

Stk. 5. Modkørende køretøjer, der fra hver sin side føres ind i et vejkryds, hvor de begge skal svinge til venstre, kan køre forbi hinanden til venstre, hvis dette kan ske uden fare eller ulempe.

§ 17. § 16, stk. 1-3, gælder også ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 2. Køretøj, der anvendes ved vejarbejde, kan med fornøden forsigtighed føres således, som det er nødvendigt af hensyn til arbejdet.

Vending, bakning og vognbaneskiift m.v.

§ 18. Kørende skal før vending eller bakning sikre sig, at manøvren kan udføres uden fare eller ulempe for andre. Vending skal ske forlæns til venstre, medmindre forholdene ikke tillader dette.

Stk. 2. Kørende skal før igangsætning fra kanten af vejen, ved vognbaneskiift eller anden ændring af køretøjets placering til siden sikre sig, at manøvren kan udføres uden fare eller unødigt ulempe for andre. Det samme gælder, når den kørende vil standse eller hurtigt nedsætter hastigheden.

Stk. 3. Kørende i tilkørselsbane (accelerationsbane) skal tilpasse sin hastighed til færdslen i den vognbane, som skal benyttes under den fortsatte kørsel, og forlade tilkørselsbanen, når det kan ske uden fare eller unødigt ulempe. Kørende i den vognbane, som færdslen i tilkørselsbanen skal køre ud i, skal, om nødvendigt ved at nedsætte hastigheden, lette udkørslen fra tilkørselsbanen.

Stk. 4. Hvor antallet af vognbaner, der er forbeholdt færdslen i samme retning, formindskes, skal de kørende under gensidig hensyntagen tilpasse deres kørsel efter de ændrede forhold, herunder ved eventuelt at ændre hastigheden. Det samme gælder ved sammenløb af to kørebaner.

Stk. 5. Frakørselsbane (decelerationsbane) skal benyttes straks ved banens begyndelse. Det samme gælder baner, der er forbeholdt en vis art færdsel, samt baner, der skal benyttes ved svingning.

Kørsel ved busstoppested m.v.

§ 19. Kørende, som i tættere bebygget område nærmer sig et stoppested, hvor en bus er standset, skal, hvis føreren af bussen giver tegn til igangsætning, nedsætte hastigheden og om nødvendigt standse, således at bussen kan forlade stoppestedet. Føreren af bussen fritages dog ikke herved for at udvise særlig forsigtighed for at undgå fare.

Stk. 2. Kørende, som nærmer sig en skolebus, der er standset for at optage eller afsætte passagerer, skal udvise særlig agtpågivenhed. Det samme gælder, når en skolebus forlader et sådant sted. Føreren skal specielt være opmærksom på, om børn befinder sig på kørebanen eller er på vej ud på denne.

Møde

§ 20. Kørende, som møder hinanden, skal holde til højre. De skal holde tilstrækkelig afstand til siden mellem køretøjerne og samtidig udvise særlig agtpågivenhed over for trafikanter, der færdes i kørebanens højre side. Er vejen delvist spærret, skal det køretøj, i hvis side af kørebanen spærringen er, om nødvendigt standse og lade det mødende køretøj passere.

Stk. 2. Ved møde med køretøjer, som anvendes ved vejarbejde, kan der med fornøden forsigtighed køres på den måde, som er mest hensigtsmæssig.

Overhaling

§ 21. Overhaling skal ske til venstre. Dog skal overhaling ske højre om et køretøj, hvis fører svinger til venstre eller tydeligt forbereder et sådant sving. Cyklist og fører af lille knallert kan overhale køretøjer af andre arter til højre.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan overhaling under iagttagelse af særlig agtpågivenhed ske højre om letbanekøretøj, hvis letbanekøretøjet ikke spærrer for udsynet over kørebanen i en sådan grad, at overhaling ikke kan ske uden fare eller ulempe for andre.

Stk. 3. Kørende, der vil overhale, skal sikre sig, at dette kan ske uden fare, herunder særligt:

- 1) at den vognbane, hvor overhalingen skal foregå, på en tilstrækkeligt lang strækning er fri for modkørende færdsel, og at der ikke er anden hindring for overhalingen,
- 2) at den foran kørende ikke giver tegn til overhaling af et andet køretøj,
- 3) at bagfra kommende køretøjer ikke har påbegyndt overhaling, og
- 4) at det, bortset fra tilfælde, hvor overhaling sker i en vognbane, hvor modkørende færdsel ikke må forekomme, efter overhalingen utvivlsomt er muligt atter at føre køretøjet ind i trafikstrømmen uden at være til ulempe for denne.

Stk. 4. Den overhalende skal holde tilstrækkelig afstand til siden mellem sit køretøj og det køretøj eller letbanekøretøj, der overhales. Sker overhaling til venstre, skal den overhalende holde til højre, så snart dette kan ske uden fare eller ulempe. Køretøjet behøver dog ikke at blive ført tilbage i vognbanen til højre, hvis den overhalende efter overhalingen har til hensigt straks at overhale endnu et køretøj, og betingelserne for at foretage overhaling i øvrigt er opfyldt.

Stk. 5. Køretøj, som anvendes ved vejarbejde, kan med fornøden forsigtighed overhales på den måde, der er mest hensigtsmæssig.

§ 22. Når en foran kørende bliver opmærksom på, at en bagfra kommende vil overhale til venstre, skal den pågældende holde så langt til højre som muligt og må ikke øge hastigheden.

Stk. 2. Hvis et køretøj føres med lav hastighed eller optager megen plads, og kørebanen er smal eller bugtet, eller der er modkørende færdsel, skal føreren være særlig opmærksom på bagfra kommende færdsel. Såfremt det kan gøre overhalingen lettere, skal føreren nedsætte hastigheden og om nødvendigt føre køretøjet ud til siden, så snart dette er muligt, og eventuelt helt standse.

Forbud mod overhaling

§ 23. Overhaling må ikke foretages:

- 1) umiddelbart foran eller i vejkryds, medmindre:
 - a) køretøjerne er placeret i vognbaner, der er forbeholdt færdslen i samme retning, jf. § 16, stk. 1,
 - b) overhaling skal ske til højre af hensyn til køretøj, der svinger til venstre,
 - c) færdslen i krydset reguleres af politi eller ved signalanlæg, eller
 - d) færdslen på den krydsende vej har ubetinget vigepligt i medfør af § 26,
- 2) umiddelbart foran eller på en jernbaneoverkørsel, eller
- 3) når oversigten foran eller på uoverskuelig bakke eller i vejkurve er begrænset, medmindre kørebanen i kørselsretningen har mindst to vognbaner, hvor modkørende færdsel ikke må forekomme.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke ved overhaling af tohjulet cykel og tohjulet lille knallert.

Forbikørsel og vognbaneskift i tæt færdsel

§ 24. Er færdslen tæt, og fremføres den i flere rækker med en hastighed, der bestemmes af de foran kørende, skal det ikke anses som overhaling, hvis et køretøj i en vognbane føres forbi et køretøj i en anden vognbane. I sådanne tilfælde må der ikke skiftes vognbane, medmindre det er påkrævet efter § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 18, stk. 3-5, eller det sker for at parkere eller standse.

Stk. 2. Føres et køretøj i en vognbane, der ved afmærkning er forbeholdt en vis art af færdsel, forbi et køretøj i en anden vognbane, som ikke er forbeholdt en sådan art af færdsel, eller bliver det forbikørt, anses dette ikke som overhaling.

Overhaling og forbikørsel ved fodgængerfelt

§ 25. Kørende, som nærmer sig et fodgængerfelt, må ikke foretage overhaling eller forbikørsel af et andet køretøj, såfremt dette køretøj hindrer fuldt udsyn over fodgængerfeltet.

Vigepligt m.v.

§ 26. Kørende skal iagttage særlig forsigtighed ved vejkryds.

Stk. 2. Ved kørsel ind på eller over en vej har den kørende vigepligt for den kørende færdsel fra begge sider (ubetinget vigepligt), såfremt dette er tilkendegivet ved afmærkning i medfør af § 95.

Stk. 3. Ubetinget vigepligt gælder endvidere ved udkørsel fra parkeringsplads, ejendom eller grundstykke, tankstation eller andet lignende område uden for vej, fra sti, gågade, markvej eller lignende og ved enhver udkørsel fra vej, der sker over fortov, cykelsti eller rabat, som er hævet over kørebanen på den vej, der køres ind på. Cyklist eller knallertkører, som fra en cykelsti, der ikke er anlagt i forbindelse med en vej, kører ind på eller over en vej, samt cyklist eller knallertkører, der svinger fra en cykelsti ud på kørebanen, har ligeledes ubetinget vigepligt.

Stk. 4. Når kørende i andre tilfælde færdes på en sådan måde, at deres færdselsretninger skærer hinanden, har føreren af det køretøj, der har det andet køretøj på sin højre side, vigepligt (højrevigepligt), medmindre andet følger af § 18.

Stk. 5. Kørende, som har vigepligt, skal på tydelig måde ved i god tid at nedsætte hastigheden eller standse, tilkendegive, at de vil opfylde vigepligten. Kørslen må kun fortsættes, når det under hensyn til andre køretøjers placering på vejen, afstanden til dem og deres hastighed kan ske uden fare eller ulempe.

Stk. 6. Kørende må ikke svinge til venstre, før det kan ske uden ulempe for modkørende færdsel. Ved svingning til højre må den kørende ikke være til ulempe for cyklister og knallertkørere, der kører lige ud. Er der i forbindelse med vejen anlagt cykelsti, hvor færdsel i begge retninger er tilladt (dobbeltrettet cykelsti), må kørende ikke svinge til venstre, før det kan ske uden ulempe for cyklister og knallertkørere, der kører lige ud. Det samme gælder ved svingning til højre over for modkørende cyklister og knallertkørere. Tilsvarende regler gælder ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 7. Kørende, som nærmer sig eller kører ind i vejkryds, skal køre således, at der ikke opstår unødigt ulempe for færdslen på den krydsende vej, såfremt vedkommende tvinges til at standse i krydset. I kryds, hvor færdslen reguleres ved signalanlæg, må den kørende, selv om signalet viser grønt lys, ikke køre ind i krydset, hvis den pågældende på grund af færdselsforholdene på stedet må indse, at krydset ikke vil kunne forlades, inden signalet har skiftet til grønt lys for krydsende færdsel.

Forpligtelser over for gående

§ 27. Kørende, som møder eller kører forbi gående, skal give den gående tid til at vige til side samt i øvrigt give den gående fornøden plads på vejen.

Stk. 2. Kørende, som kører over fortov eller gangsti, eller i øvrigt fører køretøj ind på kørebanen fra udkørsel fra ejendom ved vejen, skal holde tilbage for gående. Det samme gælder ved kørsel ind på eller over gågade.

Stk. 3. Ved kørsel på gågade skal de kørende udvise særlig agtpågivenhed og hensynsfuldhed over for gående.

Stk. 4. Ved busstoppested eller letbanestoppested, beliggende ved kanten af cykelsti, hvor passagererne ikke optages fra eller afsættes på et areal, der er særligt indrettet for dem, skal de kørende på cykelstien holde tilbage og om fornødent standse for på- eller afstigende passagerer.

Stk. 5. Ved svingning i vejkryds må kørende ikke være til fare for gående, der passerer den kørebane, som skal benyttes under den fortsatte kørsel. Tilsvarende gælder ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 6. Ved fodgængerfelt på steder, hvor færdslen reguleres af politi eller ved signalanlæg, skal den kørende, selv om han i øvrigt ifølge signalet eller politiets tegngivning kan passere fodgængerfeltet, holde

tilbage for gående, som befinder sig i feltet på vej over kørebanen. Er et sådant fodgængerfelt beliggende ved vejkryds, skal den kørende, som efter svingning i krydset skal passere feltet, køre med passende lav hastighed og om nødvendigt standse for at lade de gående passere, som befinder sig i fodgængerfeltet eller er på vej ud i dette.

Stk. 7. Kørende, som nærmer sig et fodgængerfelt, der ikke er reguleret, skal afpasse hastigheden således, at der ikke opstår fare eller ulempe for gående, som befinder sig i feltet eller er på vej ud i dette. Den kørende skal om nødvendigt standse for at lade de gående passere.

Stk. 8. Kørende skal så vidt muligt undgå, at køretøjet standses i fodgængerfeltet.

Standstning og parkering

§ 28. Standstning eller parkering må ikke ske på et sådant sted eller på en sådan måde, at der opstår fare eller ulempe for færdslen.

Stk. 2. Standstning eller parkering må kun ske i højre side af vejen i færdselsretningen. På mindre befærdet vej og vej med ensrettet færdsel kan standstning eller parkering dog ske i venstre side. Ved standstning eller parkering skal køretøjet anbringes i vejens længderetning ved kørebanens yderkant eller om muligt uden for denne. Ved standstning eller parkering på parkeringsplads, som uden for tættere bebygget område er anlagt i umiddelbar tilslutning til vejen, skal føreren så vidt muligt benytte parkeringsplads, der er beliggende til højre i færdselsretningen.

Stk. 3. Standstning eller parkering må ikke ske på cykelsti, gangsti eller fortov. Tilsvarende gælder for midterrabat, skillerabat, helleanlæg og lignende. Uden for tættere bebygget område kan et køretøj, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 3.500 kg, dog standses eller parkeres med en del af køretøjet på fortov eller skillerabat. 1. pkt. gælder ikke cykler og tohjulede knallerter.

Stk. 4. Når føreren af et køretøj forlader dette, skal det sikres, at køretøjet ikke kan sætte i gang af sig selv. Føreren skal endvidere træffe foranstaltninger for at sikre, at køretøjet ikke uberettiget kan benyttes af andre. Påbudt anordning til tyverisikring skal være sat i funktion. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, hvilke typer låseanordninger der skal anvendes.

Stk. 5. Åbning af vogndøre, på- eller afstigning og på- eller aflæsning skal finde sted på en sådan måde, at der ikke opstår fare eller unødigt ulempe.

§ 29. Standstning eller parkering må ikke ske:

- 1) på fodgængerfelt eller ud for udkørsel fra cykelsti eller inden for en afstand af 5 m foran fodgængerfeltet eller udkørslen fra en cykelsti, som løber langs kørebanen, eller 5 m på hver side af udkørslen fra en cykelsti, som er tværgående i forhold til kørebanen,
- 2) i vejkryds eller inden for en afstand af 10 m fra den tværgående kørebanes nærmeste kant eller, hvor kørebane og cykelsti udmunder sammen, fra cykelstiens nærmeste kant,
- 3) på jernbaneoverkørsel eller anden overkørsel,
- 4) på en sådan måde, at færdselstavle eller -signal dækkes,
- 5) på bro over motorvej, i viadukt eller tunnel,
- 6) på eller i nærheden af bakketop eller i eller ved uoverskueligt vejsving,
- 7) på strækning, hvor kørebanen før vejkryds ved hjælp af spærrelinjer er inddelt i vognbaner, eller inden for en afstand af 5 m før begyndelsen af en sådan strækning,
- 8) ved siden af spærrelinje, hvis afstanden mellem køretøjet og linjen er mindre end 3 m, og der ikke mellem køretøjet og spærrelinjen findes en punkteret linje,
- 9) i krybespor,
- 10) på afmærket holdeplads for hyrevogne eller
- 11) på en sådan måde, at kørsel med letbanekøretøj hindres.

Stk. 2. Ved busstoppested er det ikke tilladt at standse eller parkere på den afmærkede strækning på hver side af stoppestedsskiltet. Findes en sådan afmærkning ikke, gælder forbuddet inden for en afstand af 12 m på hver side af skiltet.

Stk. 3. Parkering må ikke ske:

- 1) nærmere end 30 m fra jernbaneoverkørsel,
- 2) ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom eller i øvrigt således, at kørsel til eller fra ejendom væsentligt vanskeliggøres,
- 3) på kørebanen på hovedveje uden for tættere bebygget område,
- 4) ved siden af andet køretøj, som holder ved kørebanens kant, bortset fra tohjulet cykel, tohjulet knallert eller tohjulet motorcykel uden sidevogn, eller
- 5) på en sådan måde, at adgangen til andet køretøj herved hindres, eller at dette ikke kan føres fra stedet.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte yderligere forbud mod standsning og parkering, herunder gældende for enkelte typer af køretøjer.

§ 30. §§ 28 og 29 gælder ikke for køretøj, der anvendes ved vejarbejde, såfremt standsning eller parkering er nødvendig af hensyn til arbejdet, og der træffes fornødne sikkerhedsforanstaltninger. Det samme gælder standsning eller parkering, der foretages af politi, kriminalforsorg, redningsberedskab eller redningskorps.

Forpligtelser ved standsning og parkering på særlige områder og i særlige tilfælde

§ 31. Er køretøj standset eller parkeret på spor, der ligger i vej, havneplads eller lignende, eller inden for 2 m fra nærmeste skinne, må føreren ikke fjerne sig længere fra køretøjet, end at vedkommende til enhver tid kan være opmærksom på eventuel trafik ad sporet. Når det kan ses eller høres, at tog eller andet skinnekøretøj nærmer sig, skal føreren uopfordret fjerne køretøjet.

Stk. 2. Køretøj, som på grund af færdselsuheld, motorfejl eller af anden årsag er standset på et sted, hvor det er forbudt at standse eller parkere, skal snarest muligt flyttes til et passende sted, medmindre andet følger af bestemmelserne i § 9. Er køretøjet standset på et sådant sted eller på en sådan måde, at der opstår fare eller ulempe for færdslen, skal føreren, såfremt køretøjet ikke straks fjernes, træffe foranstaltninger for at advare andre trafikanter. Motordrevet køretøj, bortset fra tohjulet knallert og tohjulet motorcykel uden sidevogn, samt påhængskøretøj skal afmærkes med en trekantet advarselsanordning. Denne skal anbringes, så kørende, der nærmer sig, advares i god tid. Transportministeren fastsætter nærmere regler om advarselsanordningen og dens anbringelse.

Stk. 3. Er køretøjet standset på jernbaneoverkørsel eller anden overkørsel, skal føreren, hvis køretøjet ikke straks kan flyttes, også træffe sådanne foranstaltninger, der er nødvendige for at advare førere af tog eller andet skinnekøretøj.

Signaler og tegn

§ 32. Kørende skal, når det er nødvendigt for at forebygge eller afværge fare, ved lyd- eller lyssignal eller på anden hensigtsmæssig måde henlede andre trafikanters opmærksomhed på faren. I lygtetændings-tiden skal fører af motorkøretøj anvende lyssignal i stedet for lydsignal, medmindre faren er overhængende. Lydsignal må ikke anvendes uden for de tilfælde, der er nævnt i 1. og 2. pkt., og må ikke vare længere end nødvendigt. Lyssignal gives ved blink med køretøjets fjern- eller nærlys.

Stk. 2. Kørende skal give tegn før igangsætning fra kanten af vejen og før vending og svingning. Kørende skal endvidere give tegn før vognbaneskift eller anden ikke ubetydelig ændring af køretøjets placering til siden på motorvej. Ved vognbaneskift eller anden ikke ubetydelig ændring af køretøjets placering til siden på anden vej end motorvej skal kørende give tegn, når det er påkrævet til vejledning for den øvrige færdsel. Tegnet skal gives ved hjælp af blinklys, hvor anbringelse heraf på køretøjet er påbudt eller tilladt, og i øvrigt ved, at en arm rækkes vandret ud til siden.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om anvendelse af havariblink, herunder regler om obligatorisk anvendelse af havariblink ved uventet kødannelse eller anden umiddelbar fare på motorvej.

Stk. 4. Kørende, der standser eller hurtigt nedsætter hastigheden, skal give tegn, når det er påkrævet til vejledning for andre. Tegnet skal gives ved brug af stoplygte, hvor anbringelse heraf på køretøjet er påbudt eller tilladt, og i øvrigt ved, at en arm rækkes i vejret.

Stk. 5. De tegn, der nævnes i stk. 2 og 4, skal gives i god tid før den påtænkte manøvre og på en tydeligt synlig og utvetydig måde. Tegngivningen skal senest være ophørt, når den pågældende manøvre er afsluttet.

§ 32 a. Føreren af et letbanekøretøj kan anvende lydsignal, når der er særligt behov for at gøre andre trafikanter opmærksom på letbanekøretøjet.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter nærmere bestemmelser om krav til lyd- og lyssignaler på letbanekøretøjer.

Lygteføring

§ 33. Ved kørsel i lygtetændingstiden skal de påbudte lygter holdes tændt. På flere sammenkoblede køretøjer er det kun nødvendigt at holde baglygter tændt bagest på vogntoget og nummerpladebelysningen tændt ved vogntogets bageste nummerplade.

Stk. 2. Fjernlys (langt lys) skal anvendes, når førerens synsvidde under hensyn til køretøjets hastighed ellers er utilstrækkelig til sikker kørsel.

Stk. 3. Fjernlys (langt lys) må ikke anvendes:

- 1) på strækning, hvor vejen er tilstrækkeligt oplyst,
- 2) ved møde med andet køretøj i sådan afstand fra dette, at føreren kan blændes,
- 3) ved møde med tog, som fremføres langs med vejen, hvis der kan opstå risiko for blænding ved anvendelse af fjernlys, eller
- 4) ved kørsel bag efter et andet køretøj, såfremt den forankørende kan blændes af fjernlyset og anvendelse af nærlys under hensyn til køretøjets hastighed og lysforholdene i øvrigt giver føreren tilstrækkelig synsvidde til sikker kørsel.

Stk. 4. Såfremt fjernlys (langt lys) efter stk. 2 ikke findes påkrævet, kan nærlys (kort lys) anvendes. Hvis fjernlys (langt lys) i medfør af stk. 3 ikke må anvendes, skal nærlys (kort lys) anvendes.

Stk. 5. Tågelygter må kun anvendes i tåge og under kraftig nedbør og kan i så fald anvendes i stedet for de foreskrevne lygter. Hjælpelygter må ikke anvendes til andet formål end det, hvortil lygten er bestemt.

Stk. 6. Lygter må ikke anvendes således, at andre førere kan blændes.

Stk. 7. Anvendelse af andre lygter og andre refleksanordninger end påbudt eller tilladt i denne lov eller de bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, er forbudt.

§ 33 a. Ved kørsel uden for lygtetændingstiden skal nærlys (kort lys) anvendes på motordrevne køretøjer. Ved kørsel med motorredskab gælder dette dog kun, såfremt motorredskabet er forsynet med nærlysgyter. I stedet for nærlys kan anvendes tågeforlygter eller særligt kørellys.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om fritagelse for pligten til at anvende nærlys m.v. ved lejlighedsvis kørsel med veterankøretøjer og ved kørsel med køretøjer under opbygning eller reparation.

Stk. 3. § 33, stk. 7, gælder også ved kørsel uden for lygte- tændingstiden.

§ 34. Køretøjer, der ikke skal være udstyret med lygter, skal i lygtetændingstiden være afmærket efter bestemmelser, der fastsættes af transportministeren.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om afmærkning af ridende.

§ 35. Er køretøj i lygtetændingstiden standset eller parkeret på vej, skal køretøjets positionslys (parke- ringslys), baglygter og nummerpladebelysning holdes tændt. Transportministeren kan fastsætte bestem- melser om, at også andre lygter end dem, der er nævnt i 1. pkt., skal eller kan holdes tændt.

Stk. 2. Køretøj, der ikke skal være udstyret med lygter, skal, når det i lygtetændingstiden er standset eller parkeret på vej, være afmærket efter bestemmelser, der fastsættes af transportministeren.

Stk. 3. Andre lygter end dem, der er omfattet af stk. 1 og 2, må ikke holdes tændt.

Stk. 4. Er et motordrevet køretøj, hvis længde og bredde ikke overstiger henholdsvis 6 m og 2 m, parkeret langs vejens kant i tættere bebygget område, behøver kun positionslys (parkeringslys) og baglygte mod vejens midte at være tændt, medmindre køretøjet er tilkoblet andet køretøj. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, at der i stedet kan anvendes særlig sidelygte.

Stk. 5. Ved standsning eller parkering af sammenkoblede køretøjer gælder bestemmelsen i § 33, stk. 1, 2. pkt.

§ 36. § 35 gælder ikke, såfremt vejen er så godt oplyst, at køretøjet tydeligt kan iagttages på tilstrækkelig afstand, eller såfremt det er standset eller parkeret på parkeringsplads eller andet afmærket område for parkering.

Stk. 2. Belysningen behøver heller ikke at være tændt på tohjulet cykel, tohjulet knallert eller tohjulet motorcykel uden sidevogn, såfremt køretøjet henstilles langs vejens yderste kant.

Cykel- og motorløb

§ 37. Cykelløb må kun finde sted med politiets tilladelse. Politiet kan forbyde træningskørsel på visse veje og visse tider.

Stk. 2. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte bestemmelser om gennemførelse af motionsløb for cyklister.

Stk. 3. Transportministeren, eller den ministeren bemyndiger dertil, kan tillade, at:

- 1) internationalt motorløb passerer dansk område,
- 2) der afholdes orienteringsløb og præcisionsløb med motorkøretøjer og knallerter,
- 3) der afholdes hastighedskonkurrencer på mindre betydende og mindre befærdede veje, der på betryggende vis er afspærret fra al anden færdsel, og at
- 4) der afholdes motorløb på midlertidig, afspærret bane, som er etableret på vej, der ellers benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

Stk. 4. Al anden kap- og væddekørsel på vej må ikke finde sted.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren bestemmelser om betaling for eventuel politimæssig assistance, der efter politiets skøn er påkrævet under afviklingen af de i stk. 1-3 nævnte løb.

Stk. 6. Motorløb uden for vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter, må kun finde sted med politiets tilladelse og på en af politiet godkendt afspærret bane.

Stk. 7. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere bestemmelser om afgørelser efter stk. 3 og 6 og om adgangen til at påklage disse afgørelser, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Justitsministeren kan endvidere efter forhandling med transportministeren fastsætte nærmere bestemmelser om politiets godkendelse af baner til motorløb omfattet af stk. 3, nr. 4, og stk. 6, og om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af publikum og løbsdeltagere ved disse motorløb.

Unødig støj m.v.

§ 38. Fører af motordrevet køretøj skal betjene køretøjet således, at det ikke afgiver unødig støj eller unødigt udvikler røg eller gasarter.

Stk. 2. I og ved bebyggelse må kørsel, der er unødvendig og forstyrrende, ikke finde sted. Hastighed og køremåde i øvrigt skal på sådanne steder afpasses således, at andre ikke unødigt forstyrres.

Forsvarets og redningsberedskabets køretøjer

§ 39. For forsvarets og redningsberedskabets køretøjer gælder færdselsreglerne i den udstrækning, de kan anvendes. Hvor reglerne fraviges, skal der træffes foranstaltninger til at undgå fare eller unødig ulempe for andre trafikanter.

Lokale trafiksaneringer

§ 40. Transportministeren kan i samråd med miljøministeren, efter indstilling fra de kommunale myndigheder, fravige reglerne i kapitlerne 2, 3 og 4 i det omfang, det er nødvendigt for i lokalområder at fremme en hensigtsmæssig trafiksanering.

Kapitel 5

Hastighed

Almindelige regler

§ 41. Et køretøjs hastighed skal til enhver tid være afpasset efter forholdene med særligt hensyn til andres sikkerhed. Den kørende skal herved tage vej-, vejr- og sigtforholdene, køretøjets tilstand og belæsning samt færdselsforholdene i øvrigt i betragtning. Hastigheden må aldrig blive større, end at føreren bevarer fuldt herredømme over køretøjet. Der skal kunne standses på den strækning af kørebanen foran køretøjet, som føreren har udsyn over, og foran enhver hindring, der kan påregnes. Ved nedblænding fra fjernlys (langt lys) til nærllys (kort lys) skal hastigheden før nedblændingen tilpasses de nye sigtforhold.

Stk. 2. Kørende skal holde en efter forholdene passende lav hastighed:

- 1) i tættere bebygget område,
- 2) når sigtbarheden er nedsat på grund af lys- eller vejrforholdene,
- 3) ved vejkryds og i vejsving,
- 4) foran fodgængerfelt,
- 5) foran bakketop eller på andre steder, hvor oversigten er begrænset,
- 6) ved risiko for blænding,
- 7) ved møde med andet køretøj på smal vej,
- 8) i vådt, glat eller fedtet føre,
- 9) hvor køretøjet nærmer sig bus eller letbanekøretøj, der holder for at optage eller afsætte passagerer,
- 10) hvor køretøjet nærmer sig børn på eller ved vejen,
- 11) hvor køretøjet nærmer sig heste eller kreaturer på vejen,
- 12) hvor der foretages arbejde på vejen, og
- 13) forbi uheldssted på vejen.

Stk. 3. Kørende må ikke hindre andre kørendes normale kørsel ved uden rimelig grund at køre med overdreven lav hastighed eller pludseligt at bremse.

Stk. 4. I dårligt føre skal den kørende afpasse hastigheden således, at andre så vidt muligt ikke tilstænkes.

Generelle hastighedsbegrænsninger

§ 42. På andre veje end motorveje og motortrafikveje må køretøjers hastighed ikke overstige følgende grænser:

- 1) i tættere bebygget område: 50 km i timen,
- 2) uden for tættere bebygget område: 80 km i timen.

Stk. 2. På motorveje må hastigheden ikke overstige 130 km i timen.

Stk. 3. På motortrafikveje må hastigheden ikke overstige 80 km i timen.

Stk. 4. For en vejstrækning kan der fastsættes en højere hastighedsgrænse end den generelle hastighedsgrænse, såfremt omstændighederne, herunder trafikafviklingen, tilsiger det, og afgørende færdselssikkerhedsmæssige hensyn ikke taler derimod. På motortrafikveje og motorveje må hastigheden dog ikke overstige henholdsvis 100 km i timen og 130 km i timen.

Stk. 5. For en vejstrækning, hvor det ikke vil være forsvarligt eller ønskeligt at tillade kørsel med hastigheder svarende til den generelle hastighedsgrænse eller en særlig hastighedsbegrænsning fastsat i medfør af § 43, kan der fastsættes en lavere grænse. I tættere bebygget område kan der på tilsvarende

måde fastsættes en lavere hastighedsgrænse for et nærmere afgrænset område. Tilsvarende gælder uden for tættere bebygget område, hvor der for et nærmere afgrænset område kan fastsættes en lavere hastighedsgrænse, når området særlig egner sig hertil.

Hastighed for særlige typer af køretøjer

§ 43. For busser, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, må hastigheden uanset § 42 ikke overstige 80 km i timen. For busser, der opfylder betingelserne fastsat efter stk. 10, må hastigheden på motorvej dog ikke overstige 100 km i timen.

Stk. 2. For andre biler, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg (lastbiler), og for vogntog bestående af en lastbil eller en bus, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, og et registreringspligtigt påhængskøretøj må hastigheden uanset § 42 ikke overstige 80 km i timen.

Stk. 3. For biler med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg må hastigheden uanset § 42 ikke overstige 80 km i timen, hvis der er tilkoblet påhængsvogn, sættevogn eller registreringspligtigt påhængsredskab, herunder campingvogn. Tilsvarende gælder for motorcykel, hvis der er tilkoblet påhængsvogn eller registreringspligtigt påhængsredskab.

Stk. 4. For biler omfattet af stk. 3, der opfylder betingelserne fastsat efter stk. 11, må hastigheden på motorveje ikke overstige 100 km i timen.

Stk. 5. For biler og motorcykler, hvortil der er tilkoblet et ikke-registreringspligtigt påhængsredskab, og for traktorer og motorredskaber må hastigheden uanset § 42 ikke overstige 30 km i timen. For godkendte eller registrerede traktorer og motorredskaber samt vogntog bestående af en godkendt eller registreret traktor eller et godkendt eller registreret motorredskab tilkoblet godkendte eller registrerede påhængskøretøjer, der opfylder betingelserne fastsat efter stk. 12, må hastigheden dog ikke overstige 40 km i timen.

Stk. 6. For motordrevet køretøj eller vogntog, på hvilket et eller flere hjulpar har massiv hjulbeklædning, må hastigheden uanset § 42 aldrig overstige 15 km i timen.

Stk. 7. Ved registrering eller godkendelse af et motordrevet køretøj kan der fastsættes en særlig, lavere hastighedsgrænse, såfremt køretøjets konstruktion nødvendiggør det.

Stk. 8. Transportministeren kan, hvor forholdene taler derfor, fastsætte en højere hastighedsgrænse end de i stk. 1-5 nævnte, gældende for særlige køretøjstyper, såfremt færdselssikkerhedsmæssige eller køretøjstekniske grunde ikke taler derimod.

Stk. 9. Uanset bestemmelserne i stk. 4 kan transportministeren træffe bestemmelse om udførelse af forsøg med højere hastigheder på motorveje for de i stk. 2 og 3 nævnte køretøjer.

Stk. 10. Transportministeren kan fastsætte regler om, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at en bus må køre med op til 100 km i timen, jf. stk. 1, 2. pkt.

Stk. 11. Transportministeren kan fastsætte regler om, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at biler med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg tilkoblet påhængsvogn, sættevogn eller registreringspligtigt påhængsredskab, herunder campingvogn, må køre med op til 100 km i timen på motorvej.

Stk. 12. Transportministeren kan fastsætte regler om, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at godkendte eller registrerede traktorer og motorredskaber samt vogntog bestående af en godkendt eller registreret traktor eller et godkendt eller registreret motorredskab tilkoblet godkendte eller registrerede påhængskøretøjer må køre med op til 40 km i timen, jf. stk. 5, 2. pkt.

§ 43 a. For stor knallert må hastigheden uanset § 42 aldrig overstige 45 km i timen. For lille knallert må hastigheden uanset § 42 aldrig overstige 30 km i timen.

§ 43 b. Hastigheden for letbanekøretøj må ikke overstige hastighedsgrænsen for busser, jf. § 42 og § 43, stk. 1 og 10.

Stk. 2. For en vejstrækning, hvor der fremføres både letbanekøretøj og motordrevne køretøjer, og hvor letbanekøretøj fremføres klart adskilt fra den øvrige færdsel, kan der for letbanekøretøj fastsættes

en højere hastighedsgrænse end de generelle hastighedsgrænser, hvis ikke afgørende færdselsmæssige hensyn taler imod det.

Kapitel 6

Særlige regler for færdsel på motorvej og motortrafikvej

Motorvej

§ 44. Færdsel på motorvej samt på tilkørsels- og frakørselsvej til en sådan vej må kun ske med motorkøretøjer, som på vandret vej kan og må fremføres med en hastighed af mindst 50 km i timen.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan politiet tillade kørsel med blokvogn, hvis en transport ikke med rimelighed kan gennemføres på anden måde.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan politiet tillade kørsel som led i erhvervsudøvelse fra nærmeste tilkørsel til nærmeste frakørsel på motorveje over faste forbindelser (broer og tunneler) med andre motordrevne køretøjer end de i stk. 1 og 2 nævnte, hvis kørslen ikke med rimelighed kan gennemføres på anden måde. Der kan ikke gives tilladelse til kørsel med knallert på de nævnte vejstrækninger.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om kørsel med motordrevne køretøjer på motorvej efter stk. 3. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte bestemmelser om betaling for politimæssig assistance, der efter politiets skøn er påkrævet ved gennemførelse af sådan kørsel.

§ 45. Indkørsel på motorvej må kun ske ved dennes begyndelse eller ad særligt anlagt tilkørselsvej.

Stk. 2. Bortkørsel fra motorvej må kun ske ved dennes endepunkt eller ad særligt anlagt frakørselsvej.

§ 46. Kørsel over midterrabat eller gennem åbninger i denne er ikke tilladt.

Stk. 2. På motorvej og på tilkørsels- eller frakørselsvej til sådan vej er det ikke tilladt at foretage vending eller bakning. Der må ikke standses eller parkeres uden for de anviste parkerings- eller rastepladser. Standsning ved nødtelefon er dog tilladt med henblik på anvendelse af nødtelefonen. Transportministeren kan fastsætte regler om lejlighedsvis standsning og parkering af arbejdskøretøjer, der ikke udfører vejarbejde.

Stk. 3. Såfremt der i samme færdselsretning findes tre eller flere vognbaner, må biler med en tilladt totalvægt på over 3,5 t og vogntog, hvis længde overstiger 7 m, kun benytte en af de to vognbaner længst til højre, medmindre andet følger af § 16, stk. 1.

Stk. 4. Vejarbejde på motorvej samt på tilkørsels- og frakørselsvej til sådan vej skal foretages under udvisning af særlig forsigtighed. Køretøjer, der anvendes ved vejarbejde, skal anvende en eller flere lygter, der tydeligt synligt fra alle retninger viser gult blinkende lys. Hvis de ikke omfattes af § 44, stk. 1, skal de køre til og fra arbejdsstedet ad nærmeste tilkørsels- og frakørselsvej.

§ 47. Tvinges et køretøj til standsning på grund af færdselsuheld, motorfejl eller af anden årsag, skal køretøjet så vidt muligt placeres uden for kørebanen og derefter snarest muligt fjernes fra motorvejen, medmindre andet følger af bestemmelserne i § 9. Såfremt køretøjet ikke straks fjernes fra kørebanen, skal føreren træffe foranstaltninger for at advare andre trafikanter, jf. § 31, stk. 2, 3.-5. pkt. Reparation af køretøjet på stedet må kun udføres, hvis det er nødvendigt, for at køretøjet snarest muligt kan fjernes fra motorvejen. Under brug af nødtelefon skal køretøjet så vidt muligt placeres uden for kørebanen.

Stk. 2. Hvis det for at kunne udføre reparation på stedet, jf. stk. 1, 3. pkt., er nødvendigt at inddrage en del af kørebanen, skal der forinden ske underretning af politiet, som beslutter, om reparation på stedet kan iværksættes. Der skal endvidere ske forudgående underretning af politiet, hvis fjernelse af et køretøj i øvrigt vil skulle foregå ved inddragelse af en del af kørebanen.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om brug af tavlevogn og anden afmærkning ved fjernelse af et køretøj og ved udførelse af reparation på stedet.

Motortrafikvej

§ 48. §§ 44-47 finder tilsvarende anvendelse på motortrafikvej samt på tilkørsels- og frakørselsvej til en sådan vej.

Kapitel 7

Særlige regler for cykler

§ 49. Cykel må ikke føres ved siden af andet køretøj. Hvor der er tilstrækkelig plads hertil, må to cyklister dog køre ved siden af hinanden, hvis dette kan ske uden fare eller unødigt ulempe. Gives der signal til overhaling, må cyklister ikke køre ved siden af hinanden, medmindre færdselsforholdene tillader eller nødvendiggør dette. Cykel med tre eller flere hjul må dog aldrig føres ved siden af anden cykel.

Stk. 2. Cyklist skal altid holde til højre på den vognbane, der er beliggende yderst til højre i færdselsretningen. Vognbanen ved siden af kan dog om nødvendigt anvendes under overhaling, såfremt denne ikke kan ske til højre.

Stk. 3. Før vejkryds skal cyklist, der skal lige ud eller svinge til venstre, uanset § 16, stk. 1 og 3, fortsat holde til højre på vejen. Såfremt en eller flere vognbaner ved afmærkning er forbeholdt de kørende, der skal svinge til højre, er det dog tilladt cyklisten at placere sig ved linjen mellem den nærmeste vognbane, som ikke er forbeholdt de højresvingende, og højresvingbanen. Cyklist, der ønsker at svinge til venstre, skal fortsætte gennem krydset til dets modsatte side og må først foretage svingningen, når det kan ske uden ulempe for den øvrige færdsel. Dette gælder uanset afmærkning, medmindre det fremgår af denne, at den gælder for cyklister. 1.-4. pkt. gælder også ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 4. Cyklist skal under kørslen have begge fødder på pedalerne og mindst den ene hånd på styret.

Stk. 5. Det er forbudt at cykle på fortov eller gangsti, medmindre andet følger af de regler, der fastsættes af transportministeren efter § 14, stk. 4. Cyklist kan dog køre over fortov og gangsti.

Stk. 6. Cyklist må ikke under kørslen holde fast i andet køretøj eller letbanekøretøj eller i fører af eller passager på andet køretøj eller letbanekøretøj.

Stk. 7. Cykel, der henstilles, skal holdes aflåst, medmindre henstillingen er ganske kortvarig.

§ 50. Barn under 6 år må ikke cykle uden at være under ledsagelse og kontrol af en person, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. På en cykel må ikke beføres flere personer, end den er beregnet til. Transportministeren kan fastsætte regler om transport af børn på cykel og personer i påhængsvogn (cykelanhænger) eller sidevogn, herunder regler om indretning af passagerers siddeplads og om cyklistens alder.

Stk. 3. På cykel må ikke medføres genstande, der er mere end 3 m lange eller 1 m brede. Genstande, der medføres, må ikke hindre cyklisten i at have fuldt herredømme over cyklen eller i behørig tegngivning. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om største længde, bredde, højde og vægt for genstande, som beføres på cykler, der er særligt indrettet til varetransport, samt på påhængskøretøj og sidevogn til cykel.

Kapitel 8

Særlige regler for knallerter

§ 51. Knallert må ikke føres ved siden af andet køretøj.

Stk. 2. § 49, stk. 2 og 3, om placering på vej og kørsel i vejkryds gælder også for lille knallert.

Stk. 3. Tohjulet knallert skal trækkes over fortov eller gangsti. Knallert kan dog køres over fortov eller gangsti, når overkørslen sker fra en sidevej.

Stk. 4. Fører af tohjulet knallert skal under kørslen have begge fødder på pedalerne eller fodhvilerne og mindst den ene hånd på styret.

Stk. 5. Knallertkører må ikke under kørslen holde fast i andet køretøj eller letbanekøretøj eller i fører af eller passager på andet køretøj eller letbanekøretøj.

Stk. 6. På tohjulet knallert må ikke befordres andre personer end føreren. På trehjulet knallert må ikke befordres flere personer, end knallerten er konstrueret til.

Stk. 7. Passagerer under 5 år må ikke befordres på trehjulet knallert, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.

Stk. 8. På knallert må ikke medføres genstande, der er mere end 2 m lange eller 70 cm brede. Genstande, der medføres, må ikke hindre knallertkøreren i at have fuldt herredømme over knallerten eller i behørig tegngivning. Knallertkørere må heller ikke medføre genstande, der i øvrigt er til ulempe for den øvrige færdsel. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om største længde, bredde, højde og vægt for genstande, som befordres på knallerter, der er særligt indrettet til varetransport eller som invalidekøretøj.

Kapitel 9

Særlige regler for motorcykler

§ 52. Motorcykel må ikke føres ved siden af andet køretøj.

Stk. 2. Motorcyklist må kun anvende fortov eller gangsti i de tilfælde, der er nævnt i § 27, stk. 2.

Stk. 3. En passager på en motorcykels bagsæde skal sidde med et ben på hver side af motorcyklen.

Stk. 4. På motorcykel og i sidevogn hertil må ikke befordres flere personer, end den er beregnet til. Dog må der derudover i sidevogn medbringes et barn under 10 år.

Stk. 5. Børn med en legemshøjde på under 135 cm må ikke befordres på tohjulet motorcykel, medmindre barnet er fyldt 5 år og anvender et barnesæde eller andet sikkerhedsudstyr, der opfylder de krav, som fastsættes i medfør af § 68. Endvidere må børn under 5 år ikke befordres på trehjulet motorcykel eller i sidevogn til motorcykel, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.

Stk. 6. Med henblik på kontrol af, at bestemmelsen i stk. 5, 1. pkt., er overholdt, kan politiet til enhver tid kræve, at et barn, der befordres på en tohjulet motorcykel, måles. Målingen foretages af politiet.

Kapitel 9 a

Særlige regler for letbanekøretøjer

§ 52 a. § 6, stk. 1 og 2, § 9, stk. 3, § 10, stk. 4-7, §§ 24 og 25, § 26, stk. 1, 2, 4, 5 og 7, § 27, stk. 1, 3 og 5-8, § 32, stk. 1, 1., 2. og 4. pkt., §§ 33 og 34 samt § 82 finder tilsvarende anvendelse i forhold til letbanespor og kørsel med letbanekøretøj.

§ 52 b. Transportministeren fastsætter bestemmelser om særlige forhold for letbaner, herunder om tekniske krav til letbaner, ansvarsforsikring og krav til førere af letbanekøretøj.

Kapitel 10

Førere af køretøjer m.v.

Spirituskørsel

§ 53. For spirituskørsel straffes den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,50 promille, eller at alkoholkoncentrationen i udåndingsluften under eller efter kørslen overstiger 0,25 mg pr. liter luft.

Stk. 2. For spirituskørsel straffes endvidere den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at den pågældende ikke kan føre køretøjet på betryggende måde.

Kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom m.v.

§ 54. Et motordrevet køretøj må ikke føres eller forsøges ført af nogen, hvis blod under eller efter kørslen indeholder

- 1) bevidsthedspåvirkende stoffer, som efter regler fastsat af transportministeren er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden, og som ikke er indtaget i henhold til en lovlig recept, jf. dog nr. 2 og 4,
- 2) tetrahydrocannabinol (THC) i et sådant omfang, at indholdet i blodet overstiger 0,001 mg THC pr. kilogram blod, og som ikke er indtaget i henhold til en lovlig recept,
- 3) stoffer, der er omfattet af nr. 1, og som den pågældende har indtaget i henhold til en lovlig recept, hvis indtagelsen ikke er sket i overensstemmelse med recepten, eller
- 4) tetrahydrocannabinol (THC), som den pågældende har indtaget i henhold til en lovlig recept, hvis indtagelsen ikke er sket i overensstemmelse med recepten.

Stk. 2. Et motordrevet køretøj må endvidere ikke føres eller forsøges ført af nogen, som på grund af sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel på søvn, påvirkning af opstemmende eller bedøvende midler eller af lignende årsager befinder sig i en sådan tilstand, at han eller hun er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde.

Stk. 3. Cykel, hestekøretøj eller hest må ikke føres eller forsøges ført af nogen, der af de grunde, der er nævnt i stk. 2, eller som følge af påvirkning af spiritus befinder sig i en sådan tilstand, at han er ude af stand til at føre køretøjet eller hesten på betryggende måde.

Stk. 4. Det er forbudt at overlade føringen af et køretøj eller en hest til en person, der af de i stk. 2 nævnte grunde eller på grund af påvirkning af spiritus befinder sig i en sådan tilstand, at han er ude af stand til at føre køretøjet eller hesten på betryggende måde.

Stk. 5. Har en person på en restauration eller andet serveringssted, hvortil der er offentlig adgang, indtaget spiritus, og værten eller dennes medhjælper ved eller har grund til at antage, at den pågældende er fører af køretøj eller hest og på grund af spiritusindtagelse ikke er i stand til at føre køretøjet eller hesten på betryggende måde, skal værten eller medhjælperen, eventuelt ved tilkaldelse af politiet, søge at hindre den pågældende i at føre køretøjet eller hesten.

Kontrol m.v.

§ 55. Politiet kan til enhver tid kræve, at føreren af et køretøj eller en rytter afgiver udåndings-, sput- eller svedprøve eller lader sine øjne besigtige. Politiet kan forlange, at en person afgiver udåndingsprøve på et andet sted, end hvor den pågældende er antruffet, hvis der er grund til at antage, at den pågældende har overtrådt § 53.

Stk. 2. Politiet kan fremstille en person til udtagelse af blod- og urinprøve, hvis der er grund til at antage, at han har overtrådt § 53 eller § 54, stk. 1, 2 eller 3, eller han nægter eller ikke er i stand til at medvirke til en udåndingsprøve, sputprøve, svedprøve eller øjenbesigtigelse. Angår mistanken andre forhold end spirituspåvirkning, kan politiet tillige fremstille den pågældende til undersøgelse af en læge. Det samme gælder ved mistanke om spirituspåvirkning, når særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Med henblik på at afværge risikoen for, at en person gør sig skyldig i spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, kan politiet midlertidigt fratage vedkommende dennes kørekort, hvis der er grund til at antage, at vedkommende har overtrådt § 53 eller § 54, stk. 1 eller 2.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om de i stk. 1 og 2 nævnte prøver og undersøgelser. Justitsministeren fastsætter endvidere nærmere regler om politiets fratagelse af kørekortet, jf. stk. 3, og om politiets adgang til at betinge tilbagelevering af kørekortet af, at indehaveren afgiver udåndings-, sput- eller svedprøve eller lader sine øjne besigtige.

Brug af teleudstyr og andre kommunikationsapparater

§ 55 a. Førere af køretøjer må under kørsel ikke benytte sig af håndholdt teleudstyr og andre håndholdte kommunikationsapparater, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for erhvervschaufførers brug af håndholdt mikrofon, der er tilkoblet fastmonteret teleudstyr, hvis brugen er nødvendig af hensyn til erhvervmæssige transporter.

Stk. 3. Stk. 1 gælder ikke for kørelæreres brug af håndholdt mikrofon, der er tilkoblet fastmonteret teleudstyr, hvis brugen er nødvendig for køreundervisningen til lille knallert, stor knallert, motorcykel eller traktor/motorredskab.

Stk. 4. Stk. 1 gælder ikke for forsvarets brug af fastmonteret og mandbåret teleudstyr, hvis brugen er nødvendig for forsvarets operative indsats eller taktiske og operative uddannelses- og øvelsesvirksomhed.

Stk. 5. Stk. 1 gælder ikke for politiets, redningsberedskabets, redningskorps' eller ambulanceføreres brug af håndholdt teleudstyr og andre håndholdte kommunikationsapparater, hvis brugen er nødvendig for den operative indsats eller taktiske og operative uddannelses- og øvelsesvirksomhed. Tilsvarende gælder stk. 1 ikke for brug af håndholdt teleudstyr og andre håndholdte kommunikationsapparater, som er nødvendig for færdselsregulering, der foretages af motorcyklister, som i medfør af regler fastsat efter § 89, stk. 2, 1. pkt., har adgang til at regulere færdslen.

Kørekort til motorkøretøj og stor knallert

§ 56. Motorkøretøj og stor knallert må kun føres af en person, der har erhvervet kørekort. Føreren skal under kørslen have kørekortet hos sig og skal på forlangende vise det til politiet.

Stk. 2. Kørekort kan udstedes til en person, der:

- 1) er fyldt 18 år, jf. dog § 57,
- 2) er i besiddelse af tilstrækkelig synsevne samt i øvrigt af den fornødne åndelige og legemlige forlighed, og
- 3) ved en prøve godtgør at have tilstrækkelig kørefærdighed og fornødent kendskab til køretøjet og dets behandling samt til færdselsreglerne.

Stk. 3. Kørekort kan nægtes den, der er afhængig af brug af euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer eller ikke er ædruelig. Spørgsmålet herom kan forlanges indbragt for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3.

Stk. 4. Har en ansøger ikke tidligere haft kørekort til et motordrevet køretøj af samme art, skal den pågældende have modtaget undervisning i kørefærdighed hos en godkendt kørelærer. Den indledende praktiske undervisning skal foregå på lukkede øvelsespladser. Undervisningen vedrørende motorkøretøjer skal endvidere omfatte udvidet øvelseskørsel på særlige køretekniske anlæg.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter bestemmelser om køreuddannelsen, herunder om køretøjer, der anvendes til køreprøver, og om undervisning på særlige lukkede øvelsespladser og anlæg. Transportministeren fastsætter endvidere bestemmelser om betingelserne for at få udstedt kørekort, herunder om køreprøven, samt om kørekortets udseende og indhold. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, at udgifter til tolk i forbindelse med aflæggelse af køreprøve afholdes af ansøgeren.

§ 56 a. Transportministeren kan henlægge opgaver i forbindelse med ansøgning om kørekort til kommunalbestyrelserne.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om omfanget af de opgaver, som i medfør af stk. 1 kan henlægges til kommunalbestyrelserne.

§ 56 b. Transportministeren kan fastsætte regler om, at ansøgning om kørekort skal indgives ved anvendelse af en digital løsning, som kommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Tilsvarende gælder for materiale, der skal vedlægges en ansøgning om kørekort.

§ 57. Transportministeren kan tillade, at kørekort til langsomtkørende invalidekøretøj udstedes til en person, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte yderligere betingelser for erhvervelse af kørekort til motor-køretøj, der benyttes erhvervsmæssigt til befordring af personer, og til visse motorecykler. Transportministeren kan endvidere fastsætte særlige bestemmelser om erhvervelse af kørekort til motorkøretøj, der benyttes til buskørsel, godstransport, transport af farligt gods eller til kørsel med personer eller gods i international trafik.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om en forsøgsordning, hvormed alderskravet for erhvervelse af kørekort sættes ned til 17 år betinget af ledsaget kørsel indtil det fyldte 18. år. Transportministeren kan i den forbindelse fravige § 56, stk. 2, nr. 1, § 128, stk. 4, § 129, stk. 4, 1. og 2. pkt., og § 131, stk. 1, og fastsætte, at § 56, stk. 1, 2. pkt., tillige finder anvendelse for ledsageren. Transportministeren kan endvidere efter forhandling med justitsministeren fastsætte, at § 55, stk. 1 og 2 og stk. 4, 1. pkt., med de fornødne tilpasninger tillige finder anvendelse for ledsageren.

§ 58. Kørekort til motorkøretøj, der benyttes erhvervsmæssigt til befordring af personer, kan nægtes under den i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte betingelse.

§ 59. Kørekort udstedes med en gyldighedstid på 15 år.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte en kortere gyldighedstid for kørekort til de motorkøretøjer, der er nævnt i § 57, stk. 2. Transportministeren kan endvidere bestemme, at et kørekort, når forholdene taler derfor, skal gælde i kortere tidsrum end fastsat i stk. 1.

Stk. 3. Kørekortet kan fornys, såfremt den pågældende stadig opfylder betingelserne. Politiet bestemmer, om der skal aflægges ny prøve. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om aflæggelse af ny prøve.

§ 59 a. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, at allerede udstedte kørekort skal ombyttes.

Inddragelse og generhvervelse af førerretten

§ 60. Politiet kan inddrage førerretten, hvis den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at få kørekort. Hvis en person nægter at medvirke til de undersøgelser eller prøver, der er nødvendige til en afgørelse heraf, kan politiet straks inddrage førerretten. Spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende er afhængig af brug af euforiserende stoffer eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer eller ikke er ædruelig, kan forlanges indbragt for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3.

§ 60 a. Har førerretten været frakendt ubetinget, kan retten efter frakendelsestidens udløb kun generhverves, hvis en kontrollerende køreprøve består, jf. dog stk. 11.

Stk. 2. Har førerretten været frakendt ubetinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, kan retten kun generhverves, hvis domfældte har gennemført et kursus i alkohol, narko og trafik (ANT-kursus) og har bestået en kontrollerende køreprøve. Ved ubetinget frakendelse af førerretten som følge af spirituskørsel omfattes ansøgeren endvidere af reglerne om alkoholåse, jf. stk. 3 og § 132 a, stk. 1.

Stk. 3. Generhvervelse i de første 2 år efter frakendelsestidens udløb er endvidere betinget af, at ansøgeren indtil udløbet af de 2 år deltager i en alkoholåseordning, hvis førerretten har været frakendt ubetinget som følge af

- 1) spirituskørsel med en promille på over 2,00 eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften på over 1,00 mg pr. liter luft eller
- 2) gentagelsestilfælde af spirituskørsel bortset fra andengangstilfælde med en promille på højst 1,20 eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften på højst 0,60 mg pr. liter luft efter et førstegangstilfælde med en promille på højst 2,00 eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften på højst 1,00 mg pr. liter luft.

Stk. 4. Generhvervelse af førerretten i den i stk. 3 nævnte periode (alkolåsperioden) giver alene ret til at føre et eller flere køretøjer, hvori der er installeret en alkolås, og som er omfattet af alkolåsordningen.

Stk. 5. Frakendes førerretten ubetinget i alkolåsperioden for forhold, der ikke omfatter spirituskørsel, suspenderes alkolåsperioden. Efter frakendelsestidens udløb er generhvervelse i en periode svarende til den del af alkolåsperioden, der resterede på tidspunktet for frakendelsen, betinget af, at ansøgeren i den nævnte periode deltager i en alkolåsordning efter stk. 3. Har førerretten været inddraget i medfør af § 130, stk. 1, udgør den i 2. pkt. nævnte periode den del af alkolåsperioden, der resterede på tidspunktet for inddragelsen.

Stk. 6. Ved overtrædelse af de vilkår for alkolåsordningen, som fastsættes i medfør af § 60 e, stk. 2, kan politiet inddrage førerretten med virkning for resten af alkolåsperioden. Spørgsmålet om inddragelse af førerretten efter 1. pkt. kan forlanges indbragt for domstolene efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3.

Stk. 7. Kørsel i alkolåsperioden i et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, og som ikke er omfattet af stk. 4, straffes efter § 117 d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1.

Stk. 8. Kontrollerende køreprøve kan aflægges før frakendelsestidens udløb. Den praktiske prøve kan dog tidligst aflægges 1 måned før frakendelsestidens udløb. I sager omfattet af stk. 3, hvor ansøgeren ikke deltager i en alkolåsordning, kan den praktiske prøve tidligst aflægges 1 måned før alkolåsperiodens udløb.

Stk. 9. Har domfældte bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til tiltalen, skal kontrollerende prøve ikke aflægges, hvis prøven er bestået inden for det sidste år før frakendelsestidens udløb og inden for det sidste år før ansøgningen om generhvervelse af førerretten. Beståelse af køreprøve fritager ikke for gennemførelse af ANT-kursus.

Stk. 10. Politiet kan i særlige tilfælde beslutte, at erhvervelse af kørekort efter § 56 kan træde i stedet for aflæggelse af en kontrollerende køreprøve.

Stk. 11. Har retten til at føre lille og stor lastbil med og uden stort påhængskøretøj (kategori C1, C1/E, C og C/E), lille og stor bus med og uden stort påhængskøretøj (kategori D1, D1/E, D og D/E) og almindelig bil med stort påhængskøretøj (kategori B/E) været frakendt ubetinget i mindre end 3 år i medfør af § 129 b, stk. 1, kræver generhvervelse af førerretten efter frakendelsestidens udløb ikke beståelse af en kontrollerende køreprøve. Har førerretten været frakendt i medfør af § 129 b, stk. 1, nr. 2-4, jf. § 129 a, stk. 1, nr. 1, kan retten dog kun generhverves, hvis føreren har gennemført kurset i lastsikring og overlæs efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen. Har førerretten været frakendt i medfør af § 129 b, stk. 1, nr. 1 eller 2-4, jf. § 129 a, stk. 1, nr. 2 og 3, kan retten dog kun generhverves, hvis føreren har gennemført kurserne i køre- og hviletidsregler og brug af takografen efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen.

Stk. 12. Kurset i lastsikring og overlæs og kurserne i køre- og hviletidsregler og brug af takografen skal være gennemført inden for det sidste år før frakendelsestidens udløb og inden for det sidste år før ansøgningen om generhvervelse af førerretten. Beståelse af kontrollerende køreprøve, jf. stk. 1, fritager ikke for gennemførelse af de kurser, der er nævnt i stk. 11, 2. og 3. pkt.

§ 60 b. Er førerretten blevet frakendt betinget, skal føreren inden for en frist, der fastsættes af politiet, aflægge en kontrollerende køreprøve. Er førerretten frakendt betinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, skal føreren forinden have gennemført et kursus i alkohol, narko og trafik (ANT-kursus). Førerretten inddrages, hvis den kontrollerende køreprøve ikke består eller vedkommende nægter at medvirke til den. Kontrollerende køreprøve skal dog ikke aflægges, hvis domfældte har bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen. Beståelse af en køreprøve fritager ikke for gennemførelse af ANT-kursus.

Stk. 2. Er retten til at føre lille og stor lastbil med og uden stort påhængskøretøj (kategori C1, C1/E, C og C/E), lille og stor bus med og uden stort påhængskøretøj (kategori D1, D1/E, D og D/E) og almindelig bil med stort påhængskøretøj (kategori B/E) frakendt betinget i medfør af § 129 a, stk. 1, eller § 129 b, stk. 4, skal føreren ikke aflægge en kontrollerende køreprøve. Er førerretten frakendt betinget i medfør af

§ 129 a, stk. 1, nr. 1, skal føreren dog inden en nærmere fastsat frist gennemføre kurset i lastsikring og overlæs. Er førerretten frakendt betinget i medfør af § 129 a, stk. 1, nr. 2 eller 3, skal føreren inden en nærmere fastsat frist gennemføre kurserne i køre- og hviletidsregler og brug af takografen. Er førerretten frakendt betinget i medfør af § 129 b, stk. 4, skal føreren inden en nærmere fastsat frist gennemføre kurset i lastsikring og overlæs og kurserne i køre- og hviletidsregler og brug af takografen i henhold til § 60 a, stk. 11, 2. og 3. pkt.

Stk. 3. Førerretten til de kategorier, der er omfattet af stk. 2, inddrages, hvis føreren ikke gennemfører kurset i lastsikring og overlæs og kurserne i køre- og hviletidsregler og brug af takografen inden for fristen. En fører, hvis førerret er inddraget, skal aflevere sit kørekort til politiet. Kurset i lastsikring og overlæs og kurserne i køre- og hviletidsregler og brug af takografen skal ikke gennemføres, hvis føreren har gennemført kurserne efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen.

§ 60 c. Er kørselsforbud pålagt i medfør af § 127 for forhold omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1-4, 6 eller 8, eller stk. 3, kan førerretten kun gengives, hvis føreren forinden har gennemført fornyet, særlig køreundervisning og har bestået en kontrollerende køreprøve.

Stk. 2. Er kørselsforbud pålagt i medfør af § 127 for forhold omfattet af § 125, stk. 1, nr. 5 eller 6, eller § 126, stk. 2, jf. § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, kan førerretten kun gengives, hvis føreren forinden har gennemført et kursus i alkohol, narko og trafik (ANT-kursus) og har bestået en kontrollerende køreprøve.

Stk. 3. For at generhverve førerretten skal fornyet, særlig køreundervisning være gennemført og kontrollerende køreprøve bestået, hvis føreren inden for de første 3 år efter førstegangserhvervelse af førerret har begået en forseelse, for hvilken førerretten er frakendt ubetinget

- 1) i medfør af § 126, stk. 1, nr. 4,
- 2) som følge af at føreren har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 125, stk. 1-3, hvoraf et af forholdene er omfattet af stk. 1, nr. 1-4, eller stk. 3, og dette forhold er begået inden for de første 3 år efter førstegangserhvervelse af førerret, eller
- 3) som følge af at føreren har gjort sig skyldig i forhold, der er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1-4, eller stk. 3, der medfører en ubetinget frakendelse af førerretten i medfør af § 126, stk. 1, nr. 7 eller 9.

Stk. 4. Særlig køreundervisning eller ANT-kursus skal gennemføres, og kontrollerende køreprøve skal aflægges, uanset om domfældte har bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til kørselsforbuddet eller den ubetingede frakendelse.

§ 60 d. Den, hvis førerret midlertidigt eller endeligt er inddraget eller frakendt, skal aflevere sit kørekort til politiet.

§ 60 e. Transportministeren kan fastsætte regler om indholdet og gennemførelsen af den kontrollerende køreprøve, kurset i alkohol, narko og trafik (ANT-kurset), kurset i lastsikring og overlæs, kurserne i køre- og hviletidsregler og brug af takografen og den særlige køreundervisning, jf. §§ 60 a-60 c.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om indholdet og gennemførelsen af alkoholordningen, jf. § 60 a, stk. 3. Transportministeren kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter 1. pkt. til anden statslig myndighed. Transportministeren kan endvidere henlægge administrationen af de efter 1. og 2. pkt. fastsatte regler til anden offentlig myndighed efter forhandling med vedkommende minister eller til privat virksomhed og i forbindelse hermed fastsætte regler for de pågældendes virksomhed i forbindelse med administrationen af ordningen. Transportministeren kan i øvrigt fastsætte regler om godkendelse af private virksomheder, til hvem opgaver er henlagt efter 3. pkt.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om, at private virksomheder, til hvem opgaver er henlagt efter stk. 2, kan foretage behandling af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder videregive sådanne oplysninger til en offentlig myndighed, hvis det må anses for nødvendigt af hensyn til at gennemføre alkoholordningen, jf. § 60 a, stk. 3.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om inddragelse af førerretten i medfør af § 60, § 60 a, stk. 6, og § 60 b.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for deltagelse i alkoholordningen, jf. § 60 a, stk. 3.

Udenlandske førere

§ 61. Personer, der ikke har bopæl her i landet, kan, uden at være i besiddelse af dansk kørekort, under ophold her i landet føre motorkøretøj efter bestemmelser, der fastsættes af transportministeren.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, under hvilke betingelser personer, der har ret til at føre motorkøretøj i udlandet, kan få dansk kørekort, herunder bestemmelser om afgivelse af erklæringer på tro og love. Transportministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om, at udgifter til oversættelse af et udenlandsk kørekort i de tilfælde, hvor en sådan oversættelse kan kræves efter bestemmelser fastsat i medfør af 1. pkt., afholdes af ansøgeren.

Stk. 3. Kørekort, der er udstedt i Island, Liechtenstein, Norge eller i en stat, der er medlem af Den Europæiske Union, er efter transportministerens nærmere bestemmelse gyldige her i landet, også efter at indehaveren har taget bopæl her.

Udenlandske myndigheders behandling af oplysninger om kørekort

§ 61 a. Rigspolitiet kan give den kompetente myndighed i et andet EU- eller EØS-land elektronisk adgang til oplysninger fra kørekortregisteret til brug for behandlingen af sager om kørekort, herunder til brug for behandlingen af sager om udstedelse og inddragelse af kørekort.

Kørekort til traktor og motorredskab

§ 62. Traktor og motorredskab må kun føres af personer, der har erhvervet kørekort til bil eller særligt kørekort til traktor (motorredskab).

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for kørsel på vejområder, der er begrænset på betryggende måde ved afspærring eller afmærkning, eller for kørsel med motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående. Sådan kørsel kan foretages af personer, der er fyldt 16 år.

Stk. 3. §§ 56-60 e, bortset fra § 56, stk. 2, nr. 1, og stk. 4, § 57, stk. 1, og § 60 c, gælder også med hensyn til kørekort til traktor (motorredskab). Kørekortet kan udstedes til personer, der er fyldt 16 år.

Kørekort til lille knallert

§ 63. Lille knallert må kun føres af personer, som har erhvervet kørekort til lille knallert, stor knallert, bil eller motorcykel. Føreren skal under kørslen have kørekortet hos sig og skal på forlangende vise det til politiet.

Stk. 2. Kørekort til lille knallert kan udstedes til en person, der er fyldt 15 år, og som har modtaget undervisning i færdselsreglerne og kørsel med lille knallert og bestået en teoriprøve og en praktisk prøve i tilknytning hertil. Kørekort til lille knallert kan tillige udstedes til en person, der er fyldt 18 år, og som har bestået en teoriprøve.

Stk. 3. Kommunen sørger for undervisningen og afviklingen af prøver for personer under 18 år. Politiet sørger for afviklingen af teoriprøver for personer over 18 år.

Stk. 4. §§ 56 a, 59 og 59 a gælder også med hensyn til kørekort til lille knallert.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter for lille knallert bestemmelser om undervisningen, prøverne og kørekortets udseende og indhold. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, at udgifter til tolk i forbindelse med aflæggelse af prøverne afholdes af ansøgeren. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om yderligere betingelser for udstedelse af kørekort til lille knallert ud over de i stk. 2 nævnte. Transportministeren kan fravige reglerne i stk. 1 for øvelseskørsel på vej.

Stk. 6. Føreren af en ikke registreringspligtig lille knallert skal under kørslen medbringe præmiekvittering, der viser, at ansvarsforsikring er tegnet og holdt i kraft, jf. § 105, og skal på forlangende forevise kvitteringen til politiet.

Stk. 7. Den, der midlertidigt eller endeligt har mistet retten til at føre lille knallert, skal aflevere sit kørekort eller knallertbevis til politiet. Kørekortet skal dog kun afleveres, hvis retten til at føre lille knallert er angivet på kørekortet.

§ 63 a. Den, der driver erhverv med salg, udlejning eller reparation af knallerter, må ved udøvelsen af denne virksomhed ikke sælge eller på anden måde stille en knallert til rådighed for personer under 16 år, medmindre forældremyndighedens indehaver forinden har givet skriftligt samtykke dertil. Det påhviler den erhvervsdrivende at sikre sig, at samtykket foreligger.

Øvelseskørsel

§ 64. Øvelseskørsel for personer, der uddanner sig til kørsel med bil, må kun finde sted, når der i køretøjet ved siden af eleven findes en godkendt kørelærer eller en kørelæreraspirant, der er under opsyn og vejledning af en hertil særligt godkendt kørelærer, som er til stede i bilen. Kørelæreren eller kørelæreraspiranten anses da for at være fører af bilen. Under køreprøven anses eleven dog for at være fører. Såfremt en person, der allerede har kørekort, foretager øvelseskørsel i et dertil godkendt køretøj med en godkendt kørelærer eller kørelæreraspirant ved siden af sig, anses kørelæreren eller kørelæreraspiranten for at være fører af køretøjet. I de tilfælde, hvor kørelæreren eller kørelæreraspiranten må anses som fører, gælder bestemmelserne i §§ 53-55 også for eleven.

Stk. 2. Øvelseskørsel med motorcykel må kun finde sted under vejledning og overvågning af en godkendt kørelærer eller af en kørelæreraspirant, der er under vejledning og tilsyn af en hertil særligt godkendt kørelærer. I begge tilfælde har den godkendte kørelærer ansvaret for, at øvelseskørslen foregår på sådanne steder og på en sådan måde, at det efter elevens uddannelsestrin må antages at kunne ske uden fare for den øvrige færdsel. Tilsvarende gælder øvelseskørsel med traktor.

Stk. 3. Øvelseskørsel på motorvej må kun foretages med elever, der gennem forudgående uddannelse i såvel bykørsel som landevejskørsel uden for motorveje har opnået en sådan kørefærdighed, at øvelseskørslen på motorvej kan ske uden fare for færdselssikkerheden og uden unødigt at sinke færdselens afvikling.

Stk. 4. Øvelseskørsel må ikke finde sted tidligere end 3 måneder før det tidspunkt, hvor eleven efter sin alder kan få udstedt kørekort, og for personer, hvem førerretten er frakendt ubetinget, ikke tidligere end 3 måneder før frakendelsestidens udløb.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om øvelseskørsel, herunder om køretøjer, der anvendes til øvelseskørsel, kontrol med disse køretøjer og om indretning af særlige lukkede øvelsespladser og anlæg. Transportministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om sikkerhedsudstyr og forsikring for køretøjer, der anvendes til øvelseskørsel på særlige lukkede pladser og anlæg.

Oplysningspligt m.v.

§ 65. Ejeren (brugeren) af et køretøj skal efter anmodning fra politiet oplyse, hvilke personer der som førere har benyttet køretøjet.

Stk. 2. Ejeren (brugeren), føreren og den, der i øvrigt har rådighed over et motordrevet køretøj, må ikke overlade føringen til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet.

Kørelærere

§ 66. Ret til at opnå godkendelse som kørelærer har enhver, der:

- 1) er fyldt 24 år,
- 2) har erhvervet førerret,
- 3) i de seneste 2 år ikke har været frakendt førerretten eller fået denne inddraget administrativt,
- 4) har gennemført et pædagogisk undervisningsforløb, der af transportministeren er godkendt som adgangsgivende til kørelærerruddannelsen,
- 5) har gennemført en godkendt kørelærerruddannelse,

- 6) har bestået en prøve for kørelærere og
- 7) ikke har udvist et forhold, der omfattes af straffelovens § 78, stk. 2.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, hvilke kategorier der skal være erhvervet førerret til for at opnå godkendelse som kørelærer.

Stk. 3. Godkendelsen gælder i 5 år, dog højst så længe den pågældende har kørekort. Godkendelsen kan fornyes, hvis indehaveren stadig opfylder betingelsen i stk. 1, nr. 7, i de seneste 2 år ikke har været frakendt førerretten ubetinget eller haft denne inddraget administrativt og godtgør i den forløbne periode at have gennemført obligatorisk efteruddannelse.

Stk. 4. Hvis indehaveren af en kørelærergodkendelse i de seneste 2 år forud for tidspunktet for fornyelse, jf. stk. 3, har været frakendt førerretten betinget, fornyes kørelærergodkendelsen, på vilkår af at kontrollerende køreprøve består, og at de øvrige vilkår, som fastsættes ved afgørelsen om frakendelse, overholdes.

Stk. 5. Er betingelserne i stk. 3 for fornyelse af en godkendelse ikke opfyldt, skal indehaveren bestå en ny kørelærprøve for at opnå godkendelse.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om kørelæreruddannelsen, om prøven, om meddelelse af godkendelsen, om kørelærernes virksomhed og om obligatorisk efteruddannelse som betingelse for fornyelse af godkendelsen som kørelærer. Transportministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om dispensation fra de bestemmelser om fornyelse af kørelærergodkendelsen, der fastsættes i medfør af 1. pkt.

§ 66 a. Den, der ved dom findes skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af regler om udøvelse af virksomhed som kørelærer, kan ved dommen frakendes retten til at udøve virksomhed som kørelærer for et nærmere fastsat tidsrum af mindst 1 år eller for bestandig.

Stk. 2. Er retten til at udøve virksomhed som kørelærer frakendt for længere tid end 2 år efter stk. 1, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelse sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun gengives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har vedkommende tidligere været frakendt retten til at udøve virksomhed som kørelærer, kan gengivelse af retten inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvis og tidligst, når der er forløbet 5 år.

Stk. 3. I sager som nævnt i stk. 1 kan retten ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve virksomhed som kørelærer. Det kan i kendelsen bestemmes, at kære ikke har opsættende virkning. Afsiges der med hensyn til rettighedsfrakendelse frifindende dom i sagen, bortfalder forbuddet, selv om dommen ankes.

Stk. 4. Den, der har fået frakendt retten til at udøve virksomhed som kørelærer, skal aflevere sit kørekort til politiet. Den, der under en sags behandling ikke må udøve virksomhed som kørelærer, jf. stk. 3, skal aflevere sit kørekort til politiet mod udstedelse af midlertidigt kørekort uden kørelærergodkendelse.

Stk. 5. Har retten til at udøve virksomhed som kørelærer været frakendt efter stk. 1, er opnåelse af kørelærergodkendelse efter frakendelsestidens udløb betinget af, at vedkommende består en ny kørelærerprøve, opfylder betingelserne i § 66, stk. 1, nr. 3, og ikke efter frakendelsen er dømt for et forhold, der omfattes af straffelovens § 78, stk. 2.

Kapitel 11

Køretøjer m.v.

Køretøjers indretning og udstyr m.v.

§ 67. Et køretøj skal være således indrettet og holdes i en sådan stand, at det kan benyttes uden fare og ulempe for andre samt uden skade for vejene.

Stk. 2. Ejeren eller den person (brugeren), som har varig rådighed over køretøjet, er ansvarlig for, at køretøjet er i lovlig stand.

Stk. 3. Føreren af et køretøj skal til enhver tid være opmærksom på, at køretøjet og eventuelt påhængskøretøj er i forsvarlig stand, særligt at styre-, bremse-, signal- og tegngivningsapparater samt lygter virker forskriftsmæssigt og sikkert, og at tilkoblingen til eventuelt påhængskøretøj er forsvarlig.

Stk. 4. Føreren af et motordrevet køretøj skal til enhver tid være opmærksom på, at køretøjet er i lovlig stand, for så vidt angår køretøjets afgivelse af støj, og for så vidt angår forhold ved køretøjets motor og køretøjets forureningsbegrænsende udstyr, der har betydning for det motordrevne køretøjs udledning af luftforurenende stoffer.

§ 68. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om køretøjers indretning, udstyr og tilbehør, herunder om brugen heraf, og om personligt sikkerhedsudstyr til førere og passagerer samt fastsætte, hvilke påskrifter og mærker køretøjer af kontrolmæssige grunde skal være forsynet med. For forswarets og redningsberedskabets køretøjer kan transportministeren fastsætte fornødne lempelser.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser for anvendelse af små motoriserede køretøjer, herunder bestemmelser om køretøjets hastighed, placering på vejen, belæsning, brug af signaler og tegn, lygteføring og anvisninger for færdsel. Transportministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om førere af små motoriserede køretøjer, herunder bestemmelser om alderskrav, krav om kørekort, spirituskørsel og kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer m.v. Transportministeren kan i denne forbindelse fravige bestemmelser i kapitel 3-5, 7, 8 og 10, § 70 og kapitel 13 og 16.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om forbud mod salg og markedsføring af køretøjer samt udstyrsdele og tilbehør til køretøjer og af personligt sikkerhedsudstyr til førere og passagerer, hvis køretøjet, udstyrsdelen, tilbehøret eller sikkerhedsudstyret ikke opfylder de bestemmelser, der fastsættes i medfør af stk. 1, eller køretøjet, udstyrsdelen, tilbehøret eller sikkerhedsudstyret ved anvendelse vil medføre, at føreren eller andre trafikanter udsættes for fare eller væsentlig ulempe.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om forbud mod at udføre konstruktive ændringer på et køretøj, for så vidt angår indretning og udstyr, der indebærer, at køretøjet ikke opfylder bestemmelser fastsat i medfør af stk. 1.

Stk. 5. Transportministeren kan, såfremt færdselssikkerhedsmæssige hensyn gør det påkrævet, forbyde brugen af et køretøj eller indskrænke området, hvorpå et køretøj må benyttes, selv om det opfylder de bestemmelser, der fastsættes i medfør af stk. 1.

§§ 68 a-68 c. (Ophævet)

Prøvningsinstanser

§ 68 d. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om prøvningsinstanser inden for det køretøjs-tekniske område, herunder om brug af prøvningsinstanserne. Bestemmelserne kan bl.a. indeholde krav til ansøgningsprocessen, ansøgningsmaterialet og ansøgerens kompetence og økonomi samt virksomhedens vilje og evne til at drive virksomheden i overensstemmelse med godkendelsen. Der kan i bestemmelserne stilles krav om, at en prøvningsinstans skal have et kvalitetsstyringssystem, og om kvalitetsstyringssystemets beskaffenhed. Der kan endvidere fastsættes bestemmelser om bortfald, suspension og tilbagekaldelse af en godkendelse, hvis betingelserne for at opretholde godkendelsen ikke længere er til stede.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om tilsynet med prøvningsinstanserne. Transportministeren kan henlægge tilsynet med prøvningsinstanserne til en privat virksomhed. Henlægges tilsynet til en privat virksomhed, fastsætter ministeren de nærmere bestemmelser herom.

§ 68 e. Transportministeren fastsætter bestemmelser om privates adgang til at blive autoriserede til at installere, justere, plombere og kontrollere hastighedsbegrænsere i biler og kan herunder fastsætte regler om, at det tilkommer private at afgive indstilling om, hvem der bør autoriseres.

Energimærkning af motordrevne køretøjer

§ 68 f. Transportministeren kan fastsætte regler om, at motordrevne køretøjer ved mærkning og på anden standardiseret måde skal være forsynet med oplysninger om forbrug af energi og andre oplysninger af betydning for slutbrugerne. Transportministeren kan fastsætte, hvorledes oplysningerne skal meddeles til forbrugerne ved salg eller leje af køretøjet, herunder at et udstillet køretøj på nærmere angivet måde skal forsynes med mærkning og ledsages af andre standardiserede oplysninger, og at der ved fjernsalg af køretøjet eller reklamering for køretøjet skal meddeles nærmere angivne standardiserede oplysninger.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om, at der skal foreligge et nærmere angivet teknisk dokumentationsmateriale på grundlag af metoder og standarder efter transportministerens bestemmelse som dokumentation for rigtigheden af oplysningerne nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 omfatter ikke brugte motordrevne køretøjer.

Stk. 4. Motordrevne køretøjer, som er omfattet af regler fastsat i medfør af stk. 1, må ikke forsynes med anden mærkning el.lign., der kan virke vildledende eller misvisende for slutbrugerne. Mærkningen må kun anvendes på motordrevne køretøjer, der er omfattet af stk. 1 eller regler fastsat i medfør heraf.

§ 68 g. Transportministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, fører tilsyn med overholdelsen af regler fastsat i medfør af § 68 f.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden efter stk. 1 har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til leverandørers eller forhandleres erhvervslokaler med henblik på at kunne udtage motordrevne køretøjer til måling og kontrol af, om oplysninger om energiforbrug m.v. som fastsat i medfør af § 68 f er korrekte.

Stk. 3. Politiet yder om nødvendigt tilsynsmyndigheden bistand til gennemførelsen af bestemmelserne om adgang i stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med transportministeren fastsætte regler herom.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om, at leverandøren skal afholde udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol.

Stk. 5. Tilsynsmyndigheden efter stk. 1 kan påbyde forhandleren eller leverandøren af køretøjet at berigtige forholdene inden for en angivet frist, når det er sandsynliggjort, at oplysninger, som skal gives efter regler fastsat i medfør af § 68 f, er ukorrekte, eller at mærkning eller andre standardiserede forbrugeroplysninger ikke er udformet i overensstemmelse med forskrifterne.

§ 68 h. Transportministeren kan bemyndige en sagkyndig institution, en organisation eller en virksomhed til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende tilsyn, kontrol, udtagning, måling og afprøvning af motordrevne køretøjer som led i transportministerens tilsyn i medfør af § 68 g, stk. 1, og at udøve akkrediteret certificering og sekretariatsbistand til ministeren. Institutionen m.v. kan ikke træffe afgørelse eller træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 68 g, stk. 2.

Stk. 2. Transportministeren fører tilsyn med varetagelsen af opgaver, der i medfør af stk. 1 er henlagt til en institution m.v.

§ 68 i. Transportministeren kan pålægge de i § 68 h, stk. 1, nævnte virksomheder, institutioner og organisationer samt leverandører og forhandlere at udarbejde og meddele alle oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, der er nævnt i § 68 h, stk. 1.

Ændring af køretøjers klassificering

§ 69. Transportministeren afgør i tvivlstilfælde, til hvilken køretøjskategori et køretøj skal henføres.

Stk. 2. Transportministeren kan, hvis særlige grunde taler derfor, bestemme, at et køretøj eller køretøjer af en bestemt type skal henføres under en anden køretøjskategori end den, der følger af definitionerne i § 2.

Tilkobling og slæbning

§ 70. Til bil, bortset fra ledbus, må kobles ét påhængskøretøj. Til motorcykel, herunder motorcykel med sidevogn, jf. stk. 2, må kobles én påhængsvogn eller ét påhængsredskab. Til stor knallert må kobles én påhængsvogn. Til traktor og motorredskab må kobles to påhængsvogne eller én påhængsvogn og ét påhængsredskab. Til cykel må kobles én påhængsvogn. Til lille knallert må ikke kobles påhængskøretøj.

Stk. 2. Til motorcykel og cykel må kobles sidevogn, der skal være anbragt til højre for motorcyklen eller cyklen. Til motorcykel, der er registreret første gang før den 1. juli 1955, må dog kobles sidevogn, der er anbragt til venstre for motorcyklen. Til knallert må ikke kobles sidevogn.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om tilkobling af påhængskøretøj og sidevogn, herunder fastsætte bestemmelser om de køretøjer, der kan sammenkobles. Transportministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om, hvad der må medføres på sådanne køretøjer. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af bestemmelsen i stk. 1, 4. pkt., for kørsel inden for særlige områder.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om slæbning af køretøjer.

Modulvogntog

§ 70 a. Transportministeren kan uanset forbuddet i § 70, stk. 1, 1. pkt., fastsætte bestemmelser om, at det på nærmere angivne strækninger, hvor forholdene taler herfor, tillades at køre med lange vogntog bestående af bil og et eller to påhængskøretøjer (modulvogntog).

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser for modulvogntog og de køretøjer, der indgår heri, herunder for køretøjernes indretning og udstyr, belæsning, vægt og dimensioner m.v.

§§ 71-76 a. (Ophævet)

Kontrol af køretøjer

§ 77. Politiet kan standse et køretøj og lade det undersøge for fejl og mangler samt kontrollere, at føreren opfylder betingelserne for lovligt at kunne føre køretøjet. Opfylder køretøjet ikke bestemmelserne i loven eller de bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, kan det indkaldes til senere kontrol. Såfremt køretøjet er til fare for færdselssikkerheden, kan dets nummerplader inddrages.

Stk. 2. Ved broer og andre særlige vejstrækninger, f.eks. dæmninger, kan der iværksættes fast kontrol med køretøjers vægt og størrelse.

§ 78. (Ophævet)

Udlejning

§ 79. Transportministeren fastsætter bestemmelser om udlejning af motorkøretøjer uden fører.

Kapitel 12

Sikkerhedsudstyr

Sikkerhedsseler

§ 80. Hvis en siddeplads i bil, på motorcykel eller knallert er forsynet med sikkerhedssele, skal denne under kørslen anvendes af den person, der benytter siddepladsen, jf. dog stk. 2 og 3 og § 80 a. Der kan i kombination med sikkerhedssele anvendes selepude.

Stk. 2. Pligten til at anvende sikkerhedssele gælder ikke ved bakning eller under kørsel på parkeringsplads, servicestation, værkstedsområde eller under lignende forhold.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om, at visse personer fritages for pligten til at anvende sikkerhedssele, jf. stk. 1, herunder ved særlige former for kørsel.

Stk. 4. Det påhviler føreren at påse, at passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, anvender sikkerhedsseler i overensstemmelse med stk. 1 samt regler herom fastsat i medfør af stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om, at føreren af en bus helt eller delvist fritages for den i 1. pkt. nævnte pligt, samt om, hvilke foranstaltninger føreren i stedet skal træffe.

Sikkerhedsudstyr til børn

§ 80 a. Ved befordring i andre biler end busser og på motorcykel eller knallert, der har passagersiddepladser forsynet med sikkerhedsseler, skal børn med en legemshøjde på under 135 cm under kørslen anvende godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. I andre biler end busser, der ikke har passagersiddepladser forsynet med sikkerhedsseler, hvortil der kan monteres godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt, må børn under 3 år ikke befordres, mens børn på 3 år og derover med en legemshøjde på under 135 cm alene må befordres på et andet sæde end forsædet, jf. dog stk. 5.

Stk. 3. Børn må ikke befordres i bil i en bagudvendende barnestol på en passagersiddeplads med frontairbag, medmindre airbaggen er deaktiveret.

Stk. 4. Ved befordring i bus skal børn på 3 år og derover med en legemshøjde på under 135 cm anvende sikkerhedssæle eller andet godkendt sikkerhedsudstyr, i det omfang siddepladsen er forsynet hermed, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte regler om anvendelse af sikkerhedsudstyr ved befordring af børn med en legemshøjde på under 135 cm, herunder om, at stk. 1, 2 og 4 helt eller delvist ikke skal finde anvendelse.

Stk. 6. Det påhviler føreren at påse, at bestemmelserne i stk. 1-4 samt regler fastsat i medfør af stk. 5 overholdes. Transportministeren kan fastsætte regler om, at føreren af en bus helt eller delvist fritages for den i 1. pkt. nævnte pligt, samt om, hvilke foranstaltninger føreren i stedet skal træffe.

Stk. 7. Med henblik på kontrol af, at bestemmelserne i stk. 1, 2 og 4 samt regler fastsat i medfør af stk. 5, jf. stk. 6, 1. pkt., er overholdt, kan politiet til enhver tid kræve, at et barn, der befordres i bil, på motorcykel eller på knallert, måles og vejes. Målingen og vejningen foretages af politiet.

Antallet af passagerer, der lovligt kan befordres

§ 80 b. Antallet af passagerer, der befordres på forsædet i en bil, må ikke overstige antallet af passagersiddepladser, som er forsynet med sikkerhedsseler. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår befordring af passagerer på bagsædet eller bagsæderne i en bil.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., finder ikke anvendelse ved befordring i biler, hvor passagersiddepladserne på forsædet ikke er forsynet med sikkerhedsseler. Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., finder ikke anvendelse ved befordring af passagerer i biler, hvor siddepladserne på bagsædet eller bagsæderne ikke er forsynet med sikkerhedsseler.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 ikke skal finde anvendelse i særlige situationer, herunder ved befordring af passagerer, som i medfør af regler fastsat efter § 80, stk. 3, og § 80 a, stk. 5, er fritaget for pligten til at anvende sikkerhedsudstyr, og under befordring ved særlige former for kørsel.

Stk. 4. Det påhviler passageren, der lader sig befordre, at påse, at bestemmelsen i stk. 1 samt regler fastsat i medfør af stk. 3 overholdes. For så vidt angår passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, påhviler det dog føreren at påse overholdelsen af bestemmelsen i stk. 1 samt regler fastsat i medfør af stk. 3.

Styrthjelme

§ 81. Føreren af motorcykel, bil på tre hjul, bil på fire hjul, hvis den firehjulede bils masse i køreklar stand ikke overstiger henholdsvis 450 kg til personbefordring og 600 kg til godstransport, og knallert og enhver passager, som er fyldt 15 år, skal under kørsel anvende fastspændt styrthjelm.

Stk. 2. Der skal dog ikke anvendes styrthjelm, hvor der er pligt til at anvende sikkerhedssele.

Stk. 3. Føreren skal påse, at passagerer, der er fyldt 5 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.

Stk. 4. Pligten til at bære styrthjelm gælder ikke under kørsel på parkeringsplads, servicestation, værkstedsområde eller under lignende forhold.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om fritagelse for pligten til at anvende styrthjelm.

Personligt sikkerhedsudstyr for andre trafikanter end førere og passagerer

§ 81 a. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om

- 1) krav til personligt sikkerhedsudstyr for andre trafikanter end førere og passagerer,
- 2) anvendelse af sådant sikkerhedsudstyr og
- 3) forbud mod salg og markedsføring af personligt sikkerhedsudstyr, hvis det ikke opfylder de krav, der er fastsat i medfør af nr. 1, eller ved anvendelse vil medføre, at brugeren af sikkerhedsudstyret eller andre trafikanter udsættes for fare eller væsentlig ulempe.

Kapitel 13

Befordring, belæsning, vægt, dimensioner m.v.

Køretøjers belæsning

§ 82. Personer eller gods må ikke være anbragt på en sådan måde, at føreren ikke har frit udsyn og tilstrækkelig mulighed for at manøvrere køretøjet. Gods skal anbringes således, at den tegngivning, der nævnes i § 32, stk. 2 og 4, eller påbudt lygte eller nummerplade ikke skjules.

Stk. 2. Passagerer må ikke medtages i et sådant antal eller være anbragt på en sådan måde, at der kan opstå fare for dem selv eller andre.

Stk. 3. Gods skal være anbragt således, at det ikke kan frembyde fare for personer eller medføre skade på ejendom. Det må endvidere ikke kunne slæbe eller falde af på vejbanen, forårsage forstyrrende støvdannelse eller lignende ulempe, vanskeliggøre færdslen eller volde unødigt støj.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om anbringelse af last og om fastgørelse af denne samt om afmærkning af langt eller bredt gods.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om transport af farligt gods, herunder om tvungen ansvarsforsikring til dækning af erstatningsansvar, der opstår i forbindelse med transport af sådant gods.

Stk. 6. Transportministeren kan henlægge sine beføjelser efter stk. 5 til anden statslig myndighed. Transportministeren kan endvidere henlægge administrationen af de efter stk. 5 fastsatte bestemmelser til anden offentlig myndighed, privat organisation el. lign. og i forbindelse hermed fastsætte regler om godkendelse af sådanne myndigheder og organisationer m.v. og i øvrigt fastsætte regler for myndighedens eller organisationens virksomhed i forbindelse med administrationen af opgaverne.

Stk. 7. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 6, 2. pkt., herunder om, at afgørelser, der er truffet af offentlige myndigheder, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 8. Transportministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, har til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation adgang til en virksomheds forretningslokaler, herunder lagerlokaler, transportmidler, gods, forretningsbøger og dokumenter, herunder materiale, der opbevares i elektronisk form, med henblik på at føre kontrol med overholdelsen af bestemmelser fastsat i medfør af stk. 4 og 5. Transportministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, har herunder adgang til at foretage undersøgelser af dokumenter m.v. og udtage prøver af farligt gods eller emballager med henblik på nærmere undersøgelse. Politiet yder om nødvendigt bistand til kontrollens gennemførelse.

Stk. 9. Konstateres det i forbindelse med kontrol efter stk. 8, at bestemmelser fastsat i medfør af stk. 4 og 5 er overtrådt, skal de konstaterede overtrædelser bringes til ophør, før transporten forlader virksomheden.

Befordring af personer

§ 83. Transportministeren kan fastsætte sikkerhedsbestemmelser vedrørende befordring af personer.

§ 83 a. Campingvogn må ikke benyttes til befordring af personer.

Køretøjers bredde, længde og højde

§ 84. Transportministeren fastsætter bestemmelser om køretøjers og vogntogs største bredde, længde og højde i såvel belæsset som ubelæsset stand, herunder om kørsel med særligt brede, lange eller høje køretøjer eller vogntog.

Stk. 2. Uanset de bestemmelser om største tilladte højde, som fastsættes i medfør af stk. 1, har føreren pligt til ved kørsel under viadukter, ledninger og lignende at sikre sig, at passagen kan foretages uden fare eller ulempe.

Stk. 3. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren for transportere, der efter de bestemmelser, der fastsættes i medfør af stk. 1, kun kan gennemføres efter forud indhentet tilladelse fra politiet, fastsætte bestemmelser om betaling af gebyr for politimæssig assistance, der efter politiets skøn er påkrævet ved sådanne transporters gennemførelse.

Vægt og akseltryk

§ 85. Transportministeren fastsætter bestemmelser om største tilladte akseltryk og totalvægt for køretøjer i såvel belæsset som ubelæsset stand.

Stk. 2. Politiet kan efter forhandling med vedkommende vej- eller brobestyrelse tillade fravigelse af bestemmelser fastsat i medfør af stk. 1 om største tilladte totalvægt eller akseltryk, såfremt den pågældende transport ikke med rimelighed vil kunne kræves gennemført på anden måde. Politiets tilladelse skal medbringes under kørslen.

Stk. 3. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte bestemmelser om betaling for politimæssig assistance, der efter politiets skøn er påkrævet ved gennemførelse af transportere, der kræver tilladelse efter stk. 2.

Kørsel med blokvogne

§ 86. Kørsel med blokvogn, som medfører overskridelse af bestemmelser fastsat i medfør af §§ 84 og 85, må kun ske med politiets tilladelse, der meddeles efter forhandling med vedkommende vejmyndighed. Tilladelse gives til en enkelt kørsel eller til kørsel på en bestemt strækning eller inden for et bestemt område. Blokvogn må kun anvendes til transport, som ikke med rimelighed vil kunne gennemføres på anden måde.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter bestemmelser om blokvognskørsel. Transportministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren bestemmelser om betaling for politimæssig assistance, der efter politiets skøn er påkrævet ved gennemførelse af sådanne transportere.

Kapitel 13 a

Køre- og hviletid

§ 86 a. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om gennemførelsen, anvendelsen og kontrol med overholdelsen af Det Europæiske Fællesskabs og Den Europæiske Unions forordninger og direktiver samt internationale aftaler, overenskomster eller lignende om køre- og hviletid inden for vejtransport.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af regler i de i stk. 1 nævnte retsakter, i det omfang disse indeholder adgang hertil.

Stk. 3. Transportministeren kan henlægge administrationen af de efter stk. 1 og 2 fastsatte bestemmelser til anden offentlig myndighed, privat organisation el.lign. og i forbindelse hermed fastsætte nærmere regler om særlig godkendelse af sådanne myndigheder eller organisationer og i øvrigt fastsætte regler for myndighedens eller organisationens virksomhed i forbindelse med administrationen af opgaverne, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 4. Transportministeren kan i forbindelse med fastsættelsen af nærmere regler om installatørers, værksteders og køretøjsfabrikanters adgang til at opnå autorisation til at installere, kontrollere og reparere takografen, der er omfattet af de forordninger eller direktiver, der er nævnt i stk. 1, eller af forskrifter, der er udstedt i medfør af stk. 1, fastsætte vilkår om, at installatøren, værkstedet eller køretøjsfabrikanten underkaster sig tilsyn af en godkendt myndighed, privat organisation el.lign., jf. stk. 3.

Stk. 5. Transportministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, har til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation adgang til en virksomheds forretningslokaler, forretningsbøger og papirer m.v., herunder materiale, der opbevares i elektronisk form, med henblik på at føre kontrol med bestemmelser fastsat i det Europæiske Fællesskabs og Den Europæiske Unions forordninger om køre- og hviletid inden for vejtransport og bestemmelser fastsat i medfør af stk. 1 og 2.

Kapitel 14

Hindringer på vej

Forurening af vej m.v.

§ 87. Der må ikke på vej henkastes eller efterlades noget, der kan være til fare eller ulempe for færdslen.

Stk. 2. Såfremt der fra køretøj tabes eller spildes noget på vej, der kan være til fare eller ulempe for færdslen, skal dette straks fjernes. Kan dette ikke ske, skal andre, indtil faren eller ulempen er fjernet, ved afmærkning eller på anden lignende måde gøres opmærksom på forholdet.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om anbringelse af beholdere og lignende genstande på vej. Transportministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om afmærkning af vejmaterialer på vej.

Stk. 4. Politiet kan forlange privat luftledning, der føres over vej, fjernet, såfremt den er til fare eller ulempe for færdslen.

Dyr på vej

§ 88. Ingen må lade heste, kreaturer m.v. færdes på vej, uden at de er forsvarligt bevogtet. De må ikke tøjres således, at de kan nå ind på vejen. Såfremt de ikke er tøjret, skal de være adskilt fra vej ved forsvarlig indhegning, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hunde må under færdsel på vej ikke føres i bånd fra motordrevet køretøj, hestekøretøj eller af ridende.

Stk. 3. Kravet til indhegning efter stk. 1 gælder ikke for vejstrækninger i en naturnationalpark omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse, hvis vejstrækningen ikke fungerer som en væsentlig færdselsåre.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om tiltag til at sikre færdselssikkerheden i naturnationalparker, hvor kravet til indhegning ikke gælder i medfør af stk. 3, herunder krav om trafiksikkerhedsrevision forud for meddelelse af tilladelse til etablering af en naturnationalpark efter lov om naturbeskyttelse.

Kapitel 14 a

Særlige forhold for personer med handicap

§ 88 a. Justitsministeren og transportministeren kan for at imødekomme særlige behov for personer med handicap dispensere fra reglerne i denne lovs kapitel 1-14, når det findes færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt. Transportministeren kan endvidere fastsætte regler, der helt eller delvist fritager personer med handicap for at efterkomme bestemmelser om parkering og standsning fastsat i medfør af § 92, stk. 1, nr. 1, og fritager visse personer med handicap for betaling for køreprøver i medfør af kapitel 17 a.

Stk. 2. Transportministeren kan henlægge administrationen af de efter stk. 1 fastsatte regler om fritagelse af visse personer med handicap for at efterkomme bestemmelser om parkering og standsning til en privat organisation og i forbindelse hermed fastsætte nærmere regler om klageadgang og betaling for organisationens udstedelse af tilladelser samt i øvrigt fastsætte regler for organisationens virksomhed i forbindelse med administrationen af opgaverne.

Kapitel 15

Færdselsregulering og afmærkning m.v.

Færdselsregulering

§ 89. Politiet kan regulere færdslen på steder, hvor det skønnes nødvendigt.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om andre personers adgang til at regulere færdslen. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om gebyr for udstedelse af legitimationskort til personer, der har gennemført uddannelse i at regulere færdsel i forbindelse med gennemførelse af særtransporter.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om tegngivning til regulering af færdslen.

§ 90. Ved vej- og broarbejde samt i tilfælde, hvor der pludseligt opstår skade på vej eller bro til fare for færdslen, kan den vejmyndighed eller den kommunale myndighed, som forestår arbejdet eller fører tilsyn med vejen, eller brobestyrelsen foretage den fornødne regulering af færdslen, herunder anvisning af omkørsel. Ved øvrige pludseligt opståede hændelser på motorveje og motortrafikveje, som er til fare for færdslen, kan vejmyndigheden eller vej- eller broejeren foretage den fornødne regulering af færdslen.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om regulering af færdslen efter stk. 1.

Udlægning af hovedveje og motortrafikveje

§ 91. Politiet træffer med samtykke fra vedkommende vejmyndighed bestemmelse om udlægning af hovedveje. Tilsvarende gælder med hensyn til motortrafikveje.

Stk. 2. Såfremt der opstår uenighed mellem politi og vejmyndighed, afgøres sagen af transportministeren. Afgørelser efter stk. 1 kan påklages til transportministeren.

Færdselsindskrænkninger

§ 92. Vejmyndigheden for en offentlig vej kan med samtykke fra politiet træffe færdselsmæssige bestemmelser, som indvirker på vejens udnyttelse eller indretning. Kommunalbestyrelsen kan som vejmyndighed for en privat fællesvej omfattet af §§ 25-86 i lov om private fællesveje, jf. lovens § 3, med samtykke fra politiet træffe tilsvarende bestemmelser, jf. dog stk. 4. Der kan bl.a. træffes bestemmelse om

- 1) parkering og standsning,
- 2) etablering af fodgængerfelter og
- 3) forbud mod visse færdselsarter, herunder med henblik på etablering af gågader.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan endvidere efter stk. 1 træffe bestemmelse om hel eller delvis afspærring af offentlig vej, såfremt afspærringen gennemføres ved afmærkning, ved opsætning af bomme eller på anden tilsvarende måde.

Stk. 3. Når særlig tungtvejende hensyn taler herfor, kan vejmyndigheden efter stk. 1 træffe bestemmelse om, at en parkeringsplads skal reserveres til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap.

Stk. 4. Vejmyndigheden kan ikke forbyde færdselsarter, herunder etablere bilfrie zoner, på private fællesveje, medmindre der gives samtykke fra politiet og grundejerne.

§ 92 a. Politiet kan med samtykke fra vejmyndigheden, for så vidt angår offentlig vej, og fra vejmyndigheden, for så vidt angår privat fællesvej omfattet af §§ 25-86 i lov om private fællesveje, jf. lovens § 3, træffe bestemmelse om

- 1) indførelse af ubetinget vigepligt og
- 2) påbud om ensrettet færdsel.

Stk. 2. Politiet træffer afgørelser efter § 42, stk. 4 og 5, og § 43 b, stk. 2, om lokale hastighedsbegrænsninger, for så vidt angår offentlig vej efter forhandling med vejmyndigheden, og, for så vidt angår privat fællesvej omfattet af §§ 25-86 i lov om private fællesveje, jf. lovens § 3, efter forhandling med vejmyndigheden.

Stk. 3. I forbindelse med trafiksaneringer og lokale handlingsplaner for trafikken i tættere bebygget område kan vejmyndigheden over for politiet tage initiativ til, at der træffes afgørelser efter stk. 1, nr. 2, og stk. 2.

§ 92 b. Afgørelser efter § 92 og § 92 a, stk. 1, som vedrører stationspladser eller adgangsveje til stationspladser og færgelejer, træffes efter forhandling med vedkommende jernbane- eller færgeselskab.

§ 92 c. Såfremt der opstår uenighed mellem de myndigheder, der nævnes i §§ 92 og 92 a, afgøres sagen af transportministeren, hvis afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Afgørelser i henhold til §§ 92 og 92 a kan påklages til transportministeren, for så vidt angår retlige spørgsmål. Klagefristen er 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende, eller hvor foranstaltningen er etableret. Transportministerens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om udøvelsen af de i §§ 92 og 92 a nævnte beføjelser.

Stk. 4. Foranstaltninger af den art, der nævnes i §§ 92 og 92 a, skal tilkendes gives ved afmærkning i overensstemmelse med de bestemmelser, der fastsættes i medfør af § 95, stk. 1 og 3, medmindre bestemmelserne håndhæves af politiet på stedet. Foranstaltninger efter § 92, stk. 1, nr. 1, som ikke er begrænset til en bestemt vejstrækning, og som regulerer parkering og standsning med påhængskøretøjer, køretøjer med tilladt totalvægt over 3.500 kg eller særligt indrettede køretøjer, eller som alene udvider det område, hvor der lovligt kan parkeres eller standses, kan i stedet offentliggøres i en lokal bekendtgørelse. Ligeledes kan foranstaltninger efter § 92, stk. 1, nr. 3, som ikke er begrænset til en bestemt vejstrækning, i stedet offentliggøres i en lokal bekendtgørelse.

Stk. 5. Transportministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, offentliggør på internettet lokale bekendtgørelser udstedt med hjemmel i stk. 4, 2. eller 3. pkt. Sådanne bekendtgørelser skal desuden offentliggøres et centralt sted på vedkommende kommunes egen hjemmeside.

Forsøgsordninger

§ 92 d. Transportministeren kan, når det findes færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt, efter høring af politiet tillade vejmyndigheder at udføre tidsmæssigt og geografisk begrænsede forsøg med færdselsregulerende foranstaltninger, der ikke kan udføres i medfør af færdselslovens bestemmelser, herunder forsøg, der alene er begrundet i miljømæssige hensyn. Transportministeren kan i forbindelse med sådanne forsøg fravige bestemmelserne i § 2, nr. 2, 7, 9 og 13-15, § 5, stk. 2, §§ 6, 10, 11 og 13. Ministeren kan udstede forskrifter i forbindelse med en konkret tilladelse.

Stk. 2. Anmodning om tilladelse til forsøg indsendes af vejmyndigheden til Transportministeriet ledsaget af en nærmere beskrivelse af forsøget.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan opkræve betaling for certifikater, parkeringstilladelser eller lignende, der udstedes i forbindelse med gennemførelse af forsøg som omhandlet i stk. 1.

§ 92 e. Transportministeren kan, når det findes færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt, efter høring af politiet tillade vejmyndigheder at udføre tidsmæssigt og geografisk begrænsede forsøg med håndhævelse af bestemmelser om cykelparkering fastsat i medfør af § 92, stk. 1, nr. 1, og afmærket i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 95, hvorved vejmyndigheden kan flytte en ulovligt parkeret cykel til et nærmere angivet område i nærheden, hvortil der er almindelig adgang.

Stk. 2. Flytningen kan ske uden meddelelse til cyklens ejer eller bruger. Det skal ved tydelig skiltning på stedet fremgå, at en ulovligt parkeret cykel vil kunne blive flyttet, og hvortil flytningen vil ske. Ved vejmyndighedens afgørelse om at flytte en ulovligt parkeret cykel i forbindelse med forsøg som omhandlet i stk. 1 finder forvaltningslovens § 19 ikke anvendelse.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte vilkår for godkendelse af forsøgsordninger i medfør af stk. 1.

Stk. 4. Anmodning om tilladelse til forsøg indsendes af vejmyndigheden til Transportministeriet ledsaget af en nærmere beskrivelse af forsøget.

Forsøg med selvkørende motorkøretøjer

§ 92 f. Ved et selvkørende motorkøretøj forstås et EU-typegodkendt eller nationalt godkendt motorkøretøj, som er teknisk indrettet således, at det er i stand til at køre helt eller delvis uden en fører.

§ 92 g. Føres et selvkørende motorkøretøj efter § 92 f, uden at en fysisk person har fuld kontrol over køretøjet på den måde, som er foreskrevet i denne lovs almindelige regler, kan køretøjet alene benyttes til almindelig færdsel på vej, der er omfattet af denne lovs anvendelsesområde, jf. § 1, hvis transportministeren har meddelt tilladelse til forsøg hermed i medfør af § 92 h.

Stk. 2. Forsøg efter stk. 1 skal gennemføres på bestemte vejstrækninger og kan afgrænses til bestemte tidspunkter. Forsøg skal altid gennemføres færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Stk. 3. Forsøg efter stk. 1 forudsætter deltagelse af en fysisk person, som kan overtage føringen, når dette anvises af det selvkørende motorkøretøjs tekniske indretning, eller når den fysiske person vurderer, at der er behov herfor. Den fysiske person skal have erhvervet kørekort til den pågældende køretøjskategori og skal overholde reglerne om spirituskørsel og kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer i §§ 53 og 54.

Stk. 4. Den fysiske person efter stk. 3 kan enten deltage som fører eller operatør af det selvkørende motorkøretøj. En operatør betegner i den forbindelse en fysisk person, som deltager i forsøget, men som ikke er til stede i køretøjet under kørslen.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter nærmere bestemmelser om forsøg med kørsel med selvkørende motorkøretøjer. Transportministeren kan i denne forbindelse fravige bestemmelserne i kapitel 2, 4, 5, 9-11 og 13 a, jf. dog stk. 3.

§ 92 h. Transportministeren meddeler efter høring af vejmyndigheden og politiet tilladelse til forsøg i henhold til regler fastsat i medfør af § 92 g, stk. 5. Transportministeren fastlægger nærmere vilkår for de enkelte forsøg. Tilladelse kan først meddeles, efter at sagen har været forelagt et af Folketinget nedsat udvalg.

Stk. 2. Tilladelse til forsøg efter stk. 1 meddeles for en periode på op til 2 år. Tilladelsen kan fornyes af transportministeren efter høring af vejmyndigheden og politiet.

Stk. 3. Transportministeren kan til enhver tid tilbagekalde en tilladelse til forsøg meddelt efter stk. 1 med den virkning, at forsøget skal bringes til umiddelbart ophør.

Stk. 4. Ansøgning om tilladelse til forsøg efter stk. 1 indsendes til Transportministeriet ledsaget af en nærmere beskrivelse af forsøget. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af de motorkøretøjer, der

indgår i forsøget, en detaljeret plan for gennemførelsen af forsøget, herunder hvilke niveauer af automatisering der er tale om, de vejstrækninger, forsøget ønskes gennemført på, og de trafikale og vejrmæssige forhold, hvori forsøget forventes at blive gennemført, og en beskrivelse af forsøgets organisering. Ansøgningen skal endvidere indeholde en gennemarbejdet plan for indsamling, registrering, systematisering, opbevaring, brug, videregivelse, samkøring og sletning af data, der genereres i forbindelse med kørslen.

Stk. 5. Ansøgning om tilladelse efter stk. 4 vedlægges en vurdering fra en godkendt assessor om konsekvenserne for færdselssikkerheden ved gennemførelse af forsøget.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte regler om godkendelse af assessorer, jf. stk. 5, herunder om assessorerers uafhængighed og kompetence, og om tilsyn med godkendte assessorer. Transportministeren kan endvidere fastsætte regler om tavshedspligt for assessorer, assessorerers ansvarsforsikring og krav til assessorerers underleverandører.

Stk. 7. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til ansøgningen om tilladelse til forsøg, jf. stk. 4, herunder om, hvilken dokumentation der skal vedlægges ansøgningen.

§ 92 i. Udgifter, der påføres det offentlige efter forsøg, der gennemføres efter tilladelse meddelt i henhold til regler fastsat i medfør af § 92 g, stk. 5, jf. § 92 h, stk. 1, kan pålægges tilladelsesindehaveren. Transportministeren kan pålægge ansøgeren at stille sikkerhed for sådanne udgifter.

§ 92 j. Transportministeren kan i forbindelse med fastsættelse af regler efter § 92 g, stk. 5, efter høring af trafikalselskabet fastsætte, at lov om trafikalselskaber ikke finder anvendelse på forsøget.

§ 92 k. Ved fastsættelse af bestemmelser om forsøg efter § 92 g, stk. 5, fastsætter transportministeren efter forhandling med justitsministeren regler om straf, herunder bestemmelser om ansvarssubjekt for overtrædelser af færdselslovens regler. Transportministeren kan i den forbindelse efter forhandling med justitsministeren fravige kapitel 17 og 18.

Stk. 2. Transportministeren kan i forbindelse med fastsættelse af regler om straf efter stk. 1 efter forhandling med justitsministeren bestemme, at en tilladelsesindehaver kan pålægges bødeansvar, selv om overtrædelserne ikke kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom. Tilsvarende gælder en juridisk person, der er tilladelsesindehaver, selv om der inden for dens virksomhed ikke er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

Forsøg med selvkørende enheder

§ 92 l. Ved en selvkørende enhed forstås et førerløst emissionsfrit køretøj, der kører med lav hastighed på hjul, bælte eller lign., og som er teknisk indrettet således, at en fysisk person kan overtage kontrollen af køretøjet.

§ 92 m. Kørsel med en selvkørende enhed på denne lovs anvendelsesområde, jf. § 1, må alene finde sted, hvis transportministeren har meddelt tilladelse hertil. Der kan alene meddeles tilladelse til kørsel med selvkørende enheder på strækninger og i områder, som i begrænset omfang anvendes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

Stk. 2. Transportministeren meddeler efter høring af vejmyndigheden tilladelse til forsøg med selvkørende enheder, jf. stk. 1. Transportministeren skal underrette politiet om meddelte tilladelser forud for forsøgets igangsættelse.

Stk. 3. Forsøg med selvkørende enheder må alene foretages af erhvervsdrivende, forsknings- og undervisningsinstitutter og offentlige myndigheder. Selvkørende enheder må ikke anvendes til personbefordring.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om forsøg med selvkørende enheder, herunder om selvkørende enheders hastighed, placering på vej, brug af signaler og tegn, lygteføring, fragt af gods og identifikationsnummer og om krav til ansøgning om tilladelse til forsøg.

Stk. 5. Tilladelse til forsøg med selvkørende enheder forudsætter, at en fysisk person kan overtage kontrollen af enheden, når dette anvises af den selvkørende enheds tekniske indretning, eller når den fysiske person vurderer, at der er behov herfor. Den fysiske person skal overholde reglerne om spirituskørsel og kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom m.v. i §§ 53 og 54. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte, at § 55, stk. 1 og 2, og bestemmelser fastsat i medfør af § 55, stk. 4, 1. pkt., finder anvendelse i forhold til den fysiske person. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte, at § 77, stk. 1, 1. pkt., finder anvendelse i forhold til selvkørende enheder og den fysiske person.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte regler vedrørende den fysiske person, der kan overtage kontrollen af den selvkørende enhed, herunder bestemmelser om alderskrav, krav til kompetencer og krav til den fysiske persons placering m.v.

Stk. 7. Transportministeren kan ved fastsættelse af regler i medfør af stk. 4 og 6 fravige bestemmelserne i kapitel 2-5 og 10 og § 70, jf. dog stk. 5.

§ 92 n. Transportministeren fører tilsyn med forsøg med selvkørende enheder, der gennemføres i henhold til tilladelse efter § 92 m, stk. 2.

Stk. 2. Transportministeren kan kræve, at en tilladelsesindehaver vederlagsfrit udleverer oplysninger og dokumenter, uanset om de foreligger på papir eller i elektronisk form, der er nødvendige for udførelse af tilsyn, jf. stk. 1.

§ 92 o. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for behandling af ansøgning om og udstedelse af tilladelse til forsøg med selvkørende enheder og for udførelse af tilsyn, jf. § 92 m, stk. 2, og § 92 n, stk. 1.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om, at ansøgeren og tilladelsesindehaveren skal afholde udgifter til sagkyndig bistand, der er indhentet ved behandling af en ansøgning om tilladelse til forsøg, jf. § 92 m, stk. 2, og ved udførelse af tilsyn, jf. § 92 n, stk. 1.

Stk. 3. Udgifter, der påføres det offentlige efter forsøg, der gennemføres efter tilladelse meddelt i henhold til § 92 m, stk. 2, kan pålægges tilladelsesindehaveren. Transportministeren kan pålægge ansøgeren at stille sikkerhed for sådanne udgifter.

§ 92 p. Ved fastsættelse af regler om forsøg efter § 92 m, stk. 4, 6 og 7, fastsætter transportministeren efter forhandling med justitsministeren regler om straf, herunder regler om ansvarssubjekt for overtrædelse af færdselslovens regler og regler udstedt i medfør heraf. Transportministeren kan i den forbindelse efter forhandling med justitsministeren fravige kapitel 17.

Tidsbegrænset parkering

§ 93. Parkanten har pligt til at angive, hvornår parkeringen er begyndt, hvis parkering er tidsmæssigt begrænset.

Stk. 2. Parkantens forpligtelse efter stk. 1 samt regler fastsat i medfør af stk. 3 gælder ikke, når vejmyndigheden stiller en teknisk løsning til rådighed, som automatisk registrerer parkeringens påbegyndelse.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter regler om, hvordan parkanten kan angive tidspunktet for parkeringens begyndelse.

Stk. 4. Transportministeren godkender de tekniske løsninger, der er nævnt i stk. 2. Transportministeren kan henlægge godkendelsen af tekniske løsninger til en anden offentlig myndighed eller en privat virksomhed.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter regler for administrationen af opgaven, herunder regler om fastsættelse af gebyr, hvis administrationen henlægges til en privat virksomhed.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelsen efter stk. 4, herunder om, at afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Tøbrudsrestriktioner

§ 94. Transportministeren kan i tøbrudsperioder eller under lignende særlige forhold, hvor vejene skønnes særlig udsat for beskadigelser, midlertidigt forbyde færdsel med køretøjer, hvis faktiske totalvægt eller akseltryk overstiger en vis grænse, eller begrænse den tilladte kørehastighed for sådanne køretøjer.

Almindelige bestemmelser om afmærkning

§ 95. Transportministeren fastsætter bestemmelser om udformningen og betydningen af:

- 1) færdselstavler,
- 2) afmærkning på kørebanen,
- 3) signalanlæg og
- 4) anden afmærkning eller indretning på eller ved vej til regulering af eller til vejledning for færdslen.

Stk. 2. Færdselsreglerne kan fraviges ved afmærkning efter stk. 1.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter endvidere bestemmelser om anvendelsen af afmærkningen i stk. 1, herunder om indhentelse af samtykke fra politiet.

Stk. 4. Transportministeren kan bestemme, at tekniske regler og normer vedrørende afmærkning udarbejdes i forbindelse med de af transportministeren fastsatte vejregler.

§ 96. Afmærkningen i § 95 tilvejebringes og bekostes for offentlige vejes vedkommende af vejmyndigheden, medmindre andet følger af vejlovgivningen.

Stk. 2. Såfremt der opstår uenighed mellem politiet og vejmyndigheden om afmærkningen, afgøres sagen af transportministeren.

Adgang til anvendelse af afmærkning på private veje

§ 97. Anvendelse af den afmærkning, der er nævnt i § 95, på eller ved en privat fællesvej omfattet af §§ 25-86 i lov om private fællesveje, jf. lovens § 3, kræver godkendelse. Såfremt der ved afmærkningen indføres færdselsmæssige bestemmelser omfattet af §§ 92 og 92 a, meddeles godkendelsen efter reglerne i de nævnte bestemmelser. Anden afmærkning godkendes af vejmyndigheden.

Stk. 2. Anvendelse af den afmærkning, der er nævnt i § 95, på andre private fællesveje end de i stk. 1 nævnte og på private veje og broer, kræver politiets samtykke. Politiet kan, hvor det skønnes fornødent, forlange, at sådan afmærkning tilvejebringes og bekostes af vej- eller broejereren. Politiet kan, hvor færdselsmæssige grunde taler herfor, kræve, at afmærkning på disse veje og broer, der ikke er i overensstemmelse med de forskrifter, der udfærdiges i medfør af § 95, stk. 1, fjernes.

Stk. 3. Såfremt en vej- eller broejer, der er berettiget til uden tilladelse efter § 57, stk. 1, i lov om private fællesveje at forbyde visse arter af færdsel, ønsker at gennemføre et sådant forbud ved opsætning af bomme eller på anden tilsvarende måde, skal politiets godkendelse forinden indhentes. Politiet kan påbyde særlig afmærkning eller belysning af afspærringen, hvis den kan være til fare for færdslen.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 2 og 3 kan påklages til transportministeren.

Afmærkning af vejarbejder

§ 98. Når der foretages vejarbejde, er den, som forestår arbejdet, ansvarlig for, at det til enhver tid er forsvarligt afmærket.

Vildledende afmærkning m.v.

§ 99. Færdselstavler, signalanlæg eller indretninger til regulering af eller til advarsel eller vejledning for færdslen må ikke anbringes ved offentlige veje uden for de tilfælde, der er angivet i denne lov eller de i medfør af denne fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Skilte, opslag, lysindretninger og lignende må ikke anbringes på eller i forbindelse med afmærkning efter § 95, stk. 1.

Stk. 3. Genstande af den i stk. 2 nævnte art, der kan ses fra vej, kan af politiet forlanges fjernet, hvis de har lighed med afmærkning efter § 95, stk. 1, eller de i øvrigt kan virke vildledende eller være til ulempe for færdslen.

Stk. 4. Reflekterende materiale på privat område må ikke anbringes således, at det kan tilbagekaste lyset fra køretøj på vejen.

Stk. 5. Afgørelser efter stk. 3 kan påklages til transportministeren.

Vejanlæg

§ 100. Afgørelse om udførelse af vejanlæg, der kan have væsentlig betydning for færdselens sikkerhed og afvikling, herunder om anlæg af parkeringspladser og holdepladser for busser, træffes af vejmyndigheden med samtykke fra politiet.

Stk. 2. Såfremt der opstår uenighed mellem de myndigheder, der er nævnt i stk. 1, afgøres sagen af transportministeren.

Kapitel 16

Erstatning og forsikring

Ansvarsgrundlaget m.v.

§ 101. Den, der er ansvarlig for et motordrevet køretøj, skal erstatte skader, som køretøjet volder ved færdselsuheld eller ved eksplosion eller brand, der hidrører fra brændstofanlæg i køretøjet.

Stk. 2. Erstatningen for personskade eller tab af forsørger kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde forsætligt har medvirket til skaden. Erstatningen kan endvidere nedsættes og i særlige tilfælde bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden.

Stk. 3. Erstatningen for tingsskade kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte forsætligt eller uagtsomt har medvirket til skaden.

§ 102. Hvis et motordrevet køretøj volder skade på anden måde end nævnt i § 101, stk. 1, skal den, der er ansvarlig for køretøjet, betale erstatning efter lovgivningens almindelige regler.

§ 103. Personskade eller tab af forsørger, der er en følge af sammenstød mellem motordrevne køretøjer, erstattes efter reglerne i § 101, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Sker der tingsskade ved sammenstød mellem motordrevne køretøjer, afgøres det under hensyn til de foreliggende omstændigheder, om og med hvor stort et beløb erstatning bør ydes.

§ 104. Erstatningsansvaret efter §§ 101-103 påhviler den ejer eller bruger, der benytter køretøjet eller lader det benytte, jf. dog stk. 3 om selvkørende motorkøretøjer og selvkørende enheder.

Stk. 2. Føreren er erstatningsansvarlig efter lovgivningens almindelige regler.

Stk. 3. Erstatningsansvaret efter §§ 101-103 for motorkøretøjer, der er omfattet af forsøgsordninger efter § 92 g, stk. 1, og for selvkørende enheder, som er omfattet af forsøgsordninger efter § 92 m, stk. 1, påhviler tilladelsesindehaveren.

Forsikringspligt

§ 105. Krav om erstatning for skader forvoldt af motordrevne køretøjer skal være dækket af en forsikring i et ansvarsforsikringsselskab, der har Finanstilsynets tilladelse (koncession) til at drive forsikringsvirksomhed. Et udenlandsk forsikringsselskab, der har koncession i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et andet land, der efter aftale med EF har gennemført Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv), og som i Danmark er anmeldt til at tegne ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer, kan ligeledes tegne ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer i Danmark. Alle forsikringssels-

skaber, der tegner ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer i Danmark, skal være medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM). Betingelser for betaling af løbende ydelser til DFIM fastsættes af transportministeren. Alle forsikringsselskaber, der ønsker at tegne ansvarsforsikring for registreringspligtige motordrevne køretøjer i Danmark, skal herudover anmelde dette til Centralregisteret for Motorkøretøjer.

Stk. 2. Forsikringen skal dække personskade eller tab af forsørger på indtil 50 mio. kr. og tingsskade på indtil 10 mio. kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade.

Stk. 3. De i § 105, stk. 2, nævnte beløb reguleres hvert år pr. 1. januar med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De herefter fremkomne beløb anvendes uafrundet som grundlag for reguleringen af beløbene det følgende år. De årlige beløb afrundes til nærmeste med 1 million delelige kronebeløb. Transportministeren kan med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv) foretage yderligere regulering af de i § 105, stk. 2, nævnte beløb. Transportministeren bekendtgør hvert år, hvilke reguleringer der skal finde sted.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, i hvilket omfang forsikringen skal dække skader forvoldt i udlandet.

§ 106. For motordrevne køretøjer, der skal registreres eller godkendes, påhviler forsikringspligten ejeren eller den person (brugeren), der har varig rådighed over køretøjet, jf. dog stk. 3 om selvkørende motorkøretøjer.

Stk. 2. For andre motordrevne køretøjer påhviler forsikringspligten den, der bruger køretøjet eller lader det bruge på vej, jf. dog stk. 3 om selvkørende enheder.

Stk. 3. For selvkørende motorkøretøjer, der er omfattet af forsøgsordninger efter § 92 g, stk. 1, og for selvkørende enheder, som er omfattet af forsøgsordninger efter § 92 m, stk. 1, påhviler forsikringspligten tilladelsesindehaveren.

Stk. 4. Ejeren eller den person (brugeren), der har varig rådighed over et motordrevet køretøj, som skal registreres eller godkendes, kan pålægges et gebyr for manglende opfyldelse af forsikringspligten i § 105, stk. 1, 1. pkt. For motordrevne køretøjer, der ikke skal registreres eller godkendes, kan gebyret pålægges den, der bruger køretøjet eller lader det bruge på vej. For selvkørende motorkøretøjer og selvkørende enheder, der er omfattet af stk. 3, kan gebyret pålægges tilladelsesindehaveren. Gebyret kan pålægges for hver påbegyndt dag, det motordrevne køretøj er uforsikret.

Stk. 5. Gebyr efter stk. 4 pålægges af og skal indbetales til Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM). Det er en betingelse for pålæggelse af gebyr, at der til den, som gebyr kan pålægges, jf. stk. 4, forudgående er blevet fremsendt skriftlig meddelelse om, at gebyret kan pålægges, og om, at gebyret er tillagt udpantningsret, jf. § 107, stk. 3, 1. pkt. Meddelelsen skal fremsendes således, at den, som forsikringspligten påhviler, jf. stk. 4, har rimelig tid til at agere på baggrund af meddelelsen ved at opfylde forsikringspligten i § 105, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 6. Det er en betingelse for tegning af ansvarsforsikring for et motordrevet køretøj, at skyldige gebyrer, som forsikringstageren er pålagt i henhold til stk. 4, er betalt.

Stk. 7. Transportministeren fastsætter bestemmelser om gebyr for manglende opfyldelse af forsikringspligten, herunder bestemmelser om gebyrets størrelse og betaling, og om administration af ordningen og hermed forbunden pligtmæssig videregivelse af personoplysninger.

§ 107. Transportministeren fastsætter bestemmelser om forsikringspligtens gennemførelse, herunder om forsikringsselskabers pligt til at deltage i en gensidig hæftelsesordning i tilfælde af, at et ansvarsforsikringsselskab ikke opfylder sine forfaldne erstatningsforpligtelser i henhold til de tegnede lovpligtige ansvarsforsikringer, og om forsikringsselskabers pligt til at udstede attester om erstatningskrav for skader, som berører et forsikret køretøj, eller om, at der ikke foreligger sådanne krav.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om forsikringsselskabers og garantifondens betaling til det i §§ 115 a og 115 b omhandlede erstatningsorgan og informationskontor samt om garantifondens betaling til erstatningsorganer i andre medlemsstater i Den Europæiske Union. § 115 a, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Præmier for forsikringen og gebyr i henhold til § 106, stk. 4, er tillagt udpantningsret. Er forsikring tegnet for et større beløb end efter § 105, stk. 2, gælder denne regel hele præmien.

Forsikringsselskabets hæftelse og regres

§ 108. Forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning efter § 105, stk. 1.

Stk. 2. En aftale mellem forsikringsselskabet og forsikringstageren om, at selskabet skal have regres mod den, der efter § 104 er ansvarlig for skaden, når forsikringsbegivenheden er fremkaldt af den ansvarlige ved uagtsomhed, har kun retsvirkning, hvis forsikringsbegivenheden er fremkaldt ved en uagtsomhed, der kan betegnes som grov hensynsløshed.

Selvforsikrede køretøjer

§ 109. Motordrevne køretøjer, der tilhører staten eller en kommune, er undtaget fra forsikringspligt efter § 105.

Stk. 2. Transportministeren kan træffe tilsvarende bestemmelse med hensyn til motordrevne køretøjer, der tilhører fremmede stater eller internationale organisationer.

Stk. 3. Er et køretøj efter stk. 1 og 2 ikke forsikret, hæfter den danske stat eller den kommune, der ejer køretøjet, for erstatning i samme omfang som et forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring efter § 105.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om betaling af erstatning for skader, som forvoldes i udlandet af de køretøjer, der er nævnt i stk. 1 og 2.

Sagernes behandling

§ 110. Anlægger skadelidte sag mod forsikringsselskabet, skal selskabet tilsige enhver, der er ansvarlig efter § 104, til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i borgerlige sager. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Enhver, der tilsiges efter stk. 1, kan ved at fremsætte begæring herom til retsbogen indtræde som part i sagen. Indtræder han ikke, er afgørelsen af erstatningsspørgsmålet ved dom eller forlig bindende for ham.

§ 111. Hvis der rejses tiltale for en skadeforvoldende lovovertrædelse, der kan medføre erstatningsansvar efter dette kapitel, skal der gives den eller de skadelidte lejlighed til at påstå erstatning. Hvis der ikke opnås forlig om erstatningen, skal erstatningspåstandene påkendes under sagen, selv om straf ikke pålægges tiltalte.

Stk. 2. I særlige tilfælde, hvor erstatningskravet angår materiel skade og er af indviklet beskaffenhed, kan retten dog, efter at forlig forgæves er prøvet, nægte kravets forfølgning under straffesagen.

§ 112. Påkendelse af erstatningsspørgsmålet kan ske før eller efter afgørelsen af spørgsmålet om straf.

Stk. 2. Det forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for det køretøj, som tiltalte benyttede, eller den, der efter § 109, stk. 3, hæfter for den skete skade, anses for erstatningsspørgsmålets vedkommende som part i sagen og skal tilsiges til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i straffesager.

Stk. 3. Påhviler der efter § 104 andre end tiltalte erstatningsansvar, skal tillige disse tilsiges til ethvert retsmøde med det i stk. 2 nævnte varsel. Bestemmelserne i § 110, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når erstatningsspørgsmålet påkendes under sagen, kan retten i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 30 pålægge sagsomkostninger.

§ 113. Ankes en straffesag, under hvilken erstatnings- spørgsmålet er blevet påkendt, anses enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, tillige som part under anken, hvis erstatningsspørgsmålet tages under påkendelse.

Stk. 2. Den i retsplejelovens § 996 nævnte adgang til at anke i den borgerlige retsplejes former står åben for enhver, der, for så vidt angår erstatningsspørgsmålet, har været part i sagen.

Stk. 3. Med hensyn til anke betragtes en særskilt påkendelse af straffe- eller erstatningspåstanden som en selvstændig dom.

Stk. 4. Retsplejelovens § 995, stk. 4, finder ikke anvendelse i de sager, der er nævnt i § 111.

§ 114. (Ophævet)

§ 115. Hvis spørgsmålet om straf for en skadeforvoldende lovovertrædelse, der kan medføre erstatningsansvar efter dette kapitel, er afgjort ved udenretligt bødeforelæg, skal politiet efter anmodning fra en skadelidt indbringe erstatningsspørgsmålet for den ret, for hvilken der ellers ville være blevet rejst tiltale. Erstatningsspørgsmålet behandles herefter, som om der var rejst tiltale i sagen. § 111, stk. 2, § 112, stk. 2-4, og § 113, stk. 2 og 4, finder tilsvarende anvendelse. Politiet skal underrette de skadelidte om deres adgang til at forlange erstatningsspørgsmålet indbragt for retten.

Erstatningsorgan m.v.

§ 115 a. Transportministeren opretter eller anerkender et erstatningsorgan, der kan udbetale erstatning for skader forvoldt af et motordrevet køretøj, hvis

- 1) skadelidte er bosat i Danmark,
- 2) køretøjet er forsikret og hjemmehørende i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller køretøjet er ukendt eller det ikke er muligt at identificere det forsikringsselskab, der har ansvarsforsikret køretøjet, og
- 3) skaden er sket i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en ikkemedlemsstat, der har tilsluttet sig ordningen med grønne kort.

Stk. 2. Erstatningsorganet skal endvidere kunne udbetale erstatning for skader forvoldt af et motordrevet køretøj, der er forsikret i Danmark, hvis

- 1) skadelidte er bosat i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union,
- 2) køretøjet er hjemmehørende i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union end den, hvor skadelidte er bosat, og
- 3) skaden er sket i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union end den, hvor skadelidte er bosat, eller i en ikkemedlemsstat, der har tilsluttet sig ordningen med grønne kort.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang ikkemedlemsstater i de i stk. 1, 2 og 4 samt § 115 b nævnte tilfælde sidestilles med stater, der er medlem af Den Europæiske Union.

Stk. 4. Transportministeren kan med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv) fastsætte nærmere regler om udbetaling af erstatning fra erstatningsorganet og om erstatningsorganets virksomhed. Transportministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om forsikringsselskabers og skadebehandlingsrepræsentanters behandling af erstatningskrav med henblik på at gennemføre de i 1. pkt. nævnte direktiver.

Informationskontor

§ 115 b. Transportministeren opretter eller anerkender et informationskontor, der efter en skade forvoldt af et motordrevet køretøj bistår med at skaffe de grundlæggende oplysninger, som er nødvendige for be-

handlingen af skadesager, hvis skadelidte er bosat i Danmark, køretøjet er forsikret eller hjemmehørende i Danmark eller skaden er sket i Danmark. Dette gælder dog kun, hvis

- 1) skadelidte er bosat i en medlemsstat i Den Europæiske Union,
- 2) køretøjet er forsikret og hjemmehørende i en medlemsstat i Den Europæiske Union og
- 3) skaden er sket i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en ikkemedlemsstat, der har tilsluttet sig ordningen med grønne kort.

Stk. 2. Transportministeren kan med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv) fastsætte nærmere regler om informationskontorets virksomhed, herunder om, hvilke oplysninger der er omfattet af stk. 1, samt om forsikringsselskabers og skadebehandlingsrepræsentanters pligt til at give oplysninger til det i stk. 1 nævnte informationskontor og til informationskontorer i andre medlemsstater i Den Europæiske Union.

Ansvar efter lov om fragtaftaler ved international vejtransport

§ 116. Reglerne i dette kapitel finder ikke anvendelse på en fragtførers ansvar, hvis dette er omfattet af lov om fragtaftaler ved international vejtransport.

Kapitel 17

Straf, afgifter m.v.

Straf

§ 117. Med bøde straffes den, der med motorkøretøj, stor knallert, traktor eller motorredskab

- 1) overtræder § 54, stk. 1, nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen ikke overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod,
- 2) overtræder § 54, stk. 1, nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, jf. dog stk. 2, eller
- 3) kører spirituskørsel eller overtræder § 54, stk. 1, nr. 1 eller 3, eller § 54, stk. 2, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Straffen efter stk. 1, nr. 2 og 3, kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis

- 1) alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen har oversteget 2,00 promille eller alkoholkoncentrationen i udåndingsluften under eller efter kørslen har oversteget 1,00 mg pr. liter luft,
- 2) føreren under særdeles skærpende omstændigheder har overtrådt § 54, stk. 2,
- 3) føreren findes skyldig i flere tilfælde af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 1 eller 3, eller nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, eller § 54, stk. 2,
- 4) føreren tidligere er frakendt førerretten betinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 1 eller 3, eller nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, eller § 54, stk. 2, og det nye forhold er begået inden 3 år efter, at den tidligere afgørelse blev endelig,
- 5) føreren tidligere er pålagt kørselsforbud efter § 127 som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 1 eller 3, eller nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, eller § 54, stk. 2, og det nye forhold er begået inden 3 år efter, at afgørelsen om kørselsforbuddet blev endelig,
- 6) føreren tidligere er frakendt førerretten ubetinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 1 eller 3, eller nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, eller § 54, stk. 2, og det nye forhold er begået inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden,
- 7) spirituskørslen eller overtrædelsen af § 54, stk. 1, nr. 1 eller 3, eller nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram

blod, eller § 54, stk. 2, er foregået ved uberettiget brug af et motorkøretøj, en stor knallert, en traktor eller et motorredskab, jf. straffelovens § 293, stk. 1, og § 293 a, eller

8) føreren findes skyldig i forhold, der er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, eller § 126, stk. 1, nr. 3.

§ 117 a. Den, som fører motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, til trods for at retten til at være eller blive fører af et sådant køretøj er frataget den pågældende ubetinget, straffes med bøde, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Straffen efter stk. 1 kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis føreren

- 1) findes skyldig i flere tilfælde af kørsel i fratagelsestiden,
- 2) tidligere er straffet for kørsel i fratagelsestiden eller
- 3) er frataget retten til at være eller blive fører af køretøj som nævnt i stk. 1 ubetinget i medfør af § 126, stk. 1, nr. 1, som følge af kørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 2,00 promille eller alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 1,00 mg pr. l luft eller i medfør af § 126, stk. 1, nr. 4, 10 eller 11.

§ 117 b. Bøder idømt efter § 117, stk. 1, udmåles under hensyntagen til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Ved udmåling af bøder for spirituskørsel skal der endvidere tages hensyn til alkoholkoncentrationen i blodet eller i udåndingsluften under eller efter kørslen.

Stk. 2. Bøder idømt efter § 117 a, stk. 1, udmåles under hensyntagen til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det samme gælder bøder, der i medfør af straffelovens § 58 idømmes i forbindelse med betinget fængselsstraf fastsat efter § 117, stk. 2, eller § 117 a, stk. 2.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 kan fraviges, når særlige grunde taler derfor.

§ 117 c. Med bøde straffes den, der

- 1) med lille knallert overtræder § 54, stk. 1, nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen ikke overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod,
- 2) med lille knallert overtræder § 54, stk. 1, nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, jf. dog stk. 2,
- 3) med lille knallert kører spirituskørsel eller overtræder § 54, stk. 1, nr. 1 eller 3, eller § 54, stk. 2, jf. dog stk. 2, eller
- 4) fører lille knallert, til trods for at retten til at føre lille knallert er frataget den pågældende ubetinget, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Straffen efter stk. 1, nr. 2-4, kan stige til fængsel indtil 1 år, hvis føreren tidligere er dømt for forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2-4.

§ 117 d. Overtrædelse af § 9, stk. 2, nr. 1, straffes med fængsel indtil 1 år, under formildende omstændigheder dog med bøde.

Stk. 2. Overtrædelse af § 56, stk. 1, og § 62, stk. 1, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år. Ved udmåling af bøde for overtrædelse af § 56, stk. 1, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel. Er overtrædelsen af § 56, stk. 1, begået under kørsel med et køretøj omfattet af § 43, stk. 1 eller 2, udmåles en skærpet bøde.

§ 118. Med bøde, jf. dog stk. 10 og 11, straffes den, der:

- 1) overtræder § 3, stk. 1 og 2, §§ 4-8, § 9, stk. 1 og stk. 2, nr. 2-6, § 10, § 12, §§ 14-52, § 54, stk. 3-5, § 55 a, stk. 1, § 60 d, § 62, stk. 2 og 3, §§ 63-65, § 66 a, stk. 4, § 67, § 70, stk. 1 og 2, §§ 80-81, § 82, § 83 a, § 84, stk. 2, §§ 86-88, §§ 97-99 og § 105,
- 2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse i henhold til loven, i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven,
- 3) undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven eller
- 4) hindrer adgang til udtagelse af motordrevne køretøjer som nævnt i § 68 g, stk. 2.

Stk. 2. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43 eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning skal der tages hensyn til den generelle risikoforøgelse, som den pågældende hastighedsovertrædelse medfører. Ved hastighedsovertrædelser på motortrafikveje med en hastighedsgrænse på 100 km i timen og motorveje med en hastighedsgrænse på 100 km i timen eller derover udmåles en skærpet bøde. Der udmåles ligeledes en skærpet bøde ved hastighedsovertrædelser begået ved kørsel med

- 1) biler med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg med tilkoblet påhængsvogn, sættevogn eller registreringspligtigt påhængsredskab, herunder campingvogn,
- 2) lastbiler, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg,
- 3) busser, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg,
- 4) vogntog bestående af de under nr. 2 og 3 nævnte køretøjer og registreringspligtige påhængskøretøjer,
- 5) ledbusser eller
- 6) motorcykel med tilkoblet påhængsvogn eller registreringspligtigt påhængsredskab.

Stk. 3. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43 eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning, jf. stk. 2, skal det tillige indgå som en skærpende omstændighed, hvis hastigheden har udgjort 140 km i timen eller derover.

Stk. 4. Ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43 eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning, jf. stk. 2, udmåles en særligt skærpet bøde ved hastighedsovertrædelser på andre veje end motortrafikveje med en hastighedsgrænse på 100 km i timen og motorveje, hvis hastighedsoverskridelsen er på 30 pct. eller derover.

Stk. 5. Ved fastsættelse af bøder for overtrædelser af en hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning, jf. stk. 2, skal det indgå som en særlig skærpende omstændighed, hvis hastighedsovertrædelsen er sket på et sted, hvor hastighedsgrænsen midlertidigt er fastsat i forbindelse med vejarbejde eller arbejde af tilsvarende karakter på eller ved vejen.

Stk. 6. Ved fastsættelse af bøder for overtrædelser af § 67, stk. 2 og 4, skal det indgå som en særlig skærpende omstændighed, hvis der er foretaget ulovlige konstruktive ændringer af køretøjets motor eller forureningsbegrænsende udstyr, som har betydning for det motordrevne køretøjs udledning af luftforurenende stoffer.

Stk. 7. Ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af § 67, stk. 1-3, skal det for lastbiler og busser, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, og for vogntog bestående af en lastbil eller en bus, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, og et registreringspligtigt påhængskøretøj indgå som en særligt skærpende omstændighed, hvis køretøjet eller vogntoget har alvorlige sikkerhedskritiske fejl og mangler.

Stk. 8. Ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af § 38, stk. 1, og § 67, stk. 2 og 4, skal det indgå som en særligt skærpende omstændighed, hvis et motordrevet køretøj betjenes således eller er i en sådan ulovlig stand, at det afgiver unødigt støj.

Stk. 9. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af § 46, stk. 2, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde, hvis overtrædelsen er begået med køretøjer, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg.

Stk. 10. Straf efter stk. 1 kan under de i § 126, stk. 1, nr. 4, nævnte omstændigheder stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Stk. 11. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert straffes med fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis føreren

- 1) overtræder § 37, stk. 4,
- 2) overtræder §§ 42 eller 43 eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning, hvis hastigheden er 200 km i timen eller derover, eller
- 3) overtræder §§ 42 eller 43 eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning med mere end 100 pct., hvis hastigheden er mere end 100 km i timen.

Stk. 12. Overtrædelse af de i § 121, stk. 1, nr. 1-8, nævnte bestemmelser og forbud straffes dog kun, såfremt standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen.

Stk. 13. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Der kan endvidere fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1. Ved fastsættelsen af bøder for føreres og virksomheders overtrædelse af bestemmelserne om brugen af takografen, diagramark og takografkort, som er omfattet af 2. pkt., skal det indgå som en skærpende omstændighed, i hvilket omfang overtrædelsen er egnet til at forhindre effektiv kontrol med overholdelsen af bestemmelserne, som er omfattet af 2. pkt. Det skal endvidere indgå som en særligt skærpende omstændighed, om den effektive kontrol med overholdelsen af bestemmelserne, som er omfattet af 2. pkt., er søgt forhindret. Ved fastsættelse af bøder for føreres og virksomheders overtrædelse af bestemmelserne om afholdelse af det regulære ugentlige hvil omfattet af 2. pkt. skal det indgå som en særlig skærpende omstændighed, hvis hvilet tilbringes i køretøjet.

Stk. 14. For overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af § 85, stk. 1, kan der pålægges ejeren eller brugeren af køre- tøj bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. Tilsvarende gælder for overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 15. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 118 a. Bøder for overtrædelse af denne lov og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til 1.000 kr. eller beløb derover, som er delelige med 500. For gående og førere af cykel, hestekøretøj eller hest udmåles bøder dog til 700 kr. eller derover og for personer med særligt lav indtægt til 500 kr. eller derover. For overtrædelse af §§ 41-43 b eller anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning udmåles bøder til 1.200 kr. eller beløb derover, som er delelige med 600. For overtrædelser omfattet af 3. pkt. udmåles bøder for personer med særlig lav indtægt til 600 kr. eller beløb derover.

Stk. 2. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse. Har nogen ved én eller flere handlinger overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov og én eller flere andre love, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf og bødestraffen for overtrædelsen af den eller de andre love.

Stk. 3. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører én af overtrædelserne idømmelse af frihedsstraf, mens en anden medfører idømmelse af bøde, idømmer retten en bøde ved siden af frihedsstraffen. Det samme gælder, såfremt nogen ved én eller flere handlinger har overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov og én eller flere andre love og overtrædelsen af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf medfører bødestraf og overtrædelsen af den eller de andre love medfører frihedsstraf.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse ved overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1. Bøderne for de i 1. pkt. nævnte overtrædelser udmåles til 500 kr. eller beløb derover, som er delelige med 500. En førers samlede bøde efter 1. og 2. pkt. i en kontrolperiode kan maksimalt udgøre 30.000 kr. I de tilfælde, hvor bødeloftet i 3. pkt. finder anvendelse for føreren, kan virksomhedens samlede bøde maksimalt udgøre 60.000 kr. pr. fører. Bødeloftet gælder dog ikke i de tilfælde, hvor der foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Stk. 6. De bøder, der er nævnt i stk. 5, halveres, når der er tale om bøder for overtrædelse af bestemmelser om afholdelse af pauser i køretiden i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse

af bestemmelser om afholdelse af pauser i køretiden i regler, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1. De bøder, der er nævnt i 1. pkt., kan nedsættes yderligere i de tilfælde, hvor der foreligger formildende omstændigheder.

Stk. 7. De beløb, der er nævnt i stk. 5, 3. og 4. pkt., reguleres hvert femte år fra lovens ikrafttræden. Det fremkomne beløb afrundes til nærmeste med 500 delelige kronebeløb. Transportministeren bekendtgør eventuelle reguleringer hvert femte år.

§ 118 b. Hvor der ikke er fastsat særlige bestemmelser om forhøjet straf i gentagelsestilfælde, kan det ved straffens fastsættelse kun indgå som skærpende omstændighed, at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen, hvis det nye forhold er begået, inden 5 år, jf. dog stk. 2, efter at den tidligere afgørelse blev endelig.

Stk. 2. I sager om overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af § 85, stk. 1, er den i stk. 1 nævnte periode dog 2 år.

§ 118 c. For overtrædelser af §§ 42 og 43 eller anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning konstateret ved hastighedskontrol, hvor køretøjet ikke bringes til standsning (automatisk trafikkontrol), som ikke kan medføre frakendelse af førerretten eller kørselsforbud efter kapitel 18, og som ikke er omfattet af § 125, stk. 2, nr. 5, pålægges ejeren (brugeren) af køretøjet bødeansvar efter § 118, stk. 1-3, selv om den pågældende ikke var fører, og selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom.

Stk. 2. Har en anden end ejeren (brugeren) af køretøjet, inden for 30 dage fra at ejeren (brugeren) har modtaget et bødeforelæg vedrørende forseelsen, over for politiet erkendt at have ført køretøjet på gerningstidspunktet, pålægges ejeren (brugeren) ikke ansvar efter stk. 1.

Stk. 3. Trækkes erkendelsen efter stk. 2 tilbage, inden påtale er opgivet efter stk. 4, kan ejeren (brugeren) fortsat pålægges ansvar efter stk. 1.

Stk. 4. Hvis der ikke inden for 3 måneder fra politiets modtagelse af en førers erkendelse efter stk. 2 er tilkendegivet andet over for ejeren (brugeren), er påtalen efter stk. 1 mod denne opgivet.

Stk. 5. Ejeren (brugeren) af køretøjet pålægges ikke ansvar efter stk. 1, hvis en anden person ved brugstyveri, berigelseskriminalitet eller på tilsvarende vis uberettiget var i besiddelse af køretøjet på gerningstidspunktet.

Stk. 6. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5. Der kan uanset straffelovens § 26, stk. 2, pålægges enkeltmandsvirksomheder strafansvar efter reglerne i straffelovens §§ 25 og 27 uanset virksomhedens størrelse og organisation.

Stk. 7. Der fastsættes ingen forvandlingsstraf for bødeansvaret efter stk. 1.

Stk. 8. Straffelovens § 50, stk. 3, finder ikke anvendelse for bøder pålagt efter stk. 1.

Stk. 9. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager omfattet af stk. 1, herunder om brug af digitale kommunikationsmidler.

Sagernes behandling

§ 119. Sager om overtrædelse af denne lov og sager om konfiskation efter § 133 a, stk. 2, 2. pkt., behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 76-78 og 80, medmindre sagen kan afgøres med vedtagelse efter § 119 a. Retsplejelovens § 897, stk. 1, finder ikke anvendelse i sager om betinget frakendelse af førerretten.

Stk. 2. Domsrådene medvirker, jf. dog stk. 3, i sager,

- 1) hvor der bliver spørgsmål om højere straf end bøde,
- 2) hvor der bliver spørgsmål om ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 4, eller
- 3) som i øvrigt skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte eller af særlig offentlig interesse.

Stk. 3. Domsrådene medvirker uanset reglerne i stk. 2 ikke i sager, der

- 1) behandles efter reglerne i retsplejelovens § 831,
- 2) vedrører overtrædelse af § 53,
- 3) vedrører overtrædelse af § 54, stk. 1,
- 4) vedrører overtrædelse af § 56, stk. 1, § 62, stk. 1, eller § 63, stk. 1,
- 5) vedrører overtrædelse af § 117 a eller
- 6) vedrører overtrædelse af §§ 42 og 43 og kan medføre ubetinget frakendelse af førerretten i medfør af § 126, stk. 1, nr. 10 eller 11.

Stk. 4. Offentlig forsvarer beskikkes efter reglerne i retsplejelovens §§ 731 og 732. Hvis tiltalte fremsætter begæring herom, beskikkes i byretten tillige offentlig forsvarer

- 1) i sager, hvor der bliver spørgsmål om frakendelse af førerretten, kørselsforbud eller frakendelse af retten til at føre lille knallert og der ikke medvirker domsmænd, og
- 2) i sager om overtrædelse af § 53 eller § 54, stk. 1.

Stk. 5. Tiltalte skal vejledes om adgangen til forsvarerbeskikkelse.

Stk. 6. I sager om konfiskation efter § 133 a, stk. 2, 2. pkt., skal retten efter begæring beskikke køretøjets ejer en offentlig forsvarer. Forsvareren skal bistå ejeren i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt konfiskationen er uforholdsmæssigt indgribende, og eventuelle erstatningskrav som følge af konfiskationen, jf. stk. 7. Køretøjets ejer skal vejledes om adgangen til forsvarerbeskikkelse.

Stk. 7. I sager om konfiskation efter § 133 a, stk. 2, 2. pkt., kan køretøjets ejer påtale borgerlige krav efter reglerne i retsplejelovens kapitel 89. Retsplejelovens § 991, stk. 4, finder dog kun anvendelse, hvis retten kan afgøre spørgsmålet om konfiskation efter § 133 a, stk. 2, uden samtidig at tage erstatningskravet under pådømmelse.

§ 119 a. Hvis en sag efter § 125, stk. 1, nr. 3-7, § 125, stk. 2 eller 3, § 126, stk. 1, nr. 1-3, § 129, stk. 1, nr. 3-6, eller § 129, stk. 3, nr. 1, 2 eller 4, § 129 a, stk. 1, eller § 129 b, stk. 1, nr. 1, ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, kan anklagemyndigheden i stedet for at indlevere anklageskrift til retten tilkendegive sigtede, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt sigtede erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde samt vedtager kørselsforbud, frakendelse af førerretten eller frakendelse af retten til at føre lille knallert i et i tilkendegivelsen nærmere angivet tidsrum og en eventuel udskydelse af det tidspunkt, hvor den pågældende efter sin alder kan få udstedt kørekort.

Stk. 2. Hvis en sag efter § 125, stk. 1, nr. 1, eller § 129, stk. 1, nr. 1, ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde og der skønnes at være et sikkert grundlag for betinget frakendelse af førerretten, kørselsforbud eller betinget frakendelse af retten til at føre lille knallert, kan anklagemyndigheden anvende den i stk. 1 beskrevne procedure, når der er tale om

- 1) uagtsom fremkørsel for rødt lys, hvorved føreren forårsager færdselsuheld, jf. § 4, stk. 1,
- 2) passage af jernbaneoverkørsel, hvorved føreren forårsager færdselsuheld, jf. § 5, stk. 2,
- 3) vending, hvorved føreren forårsager færdselsuheld, jf. § 18, stk. 1,
- 4) manglende iagttagelse af ubetinget vigepligt i form af hjattænder eller anden afmærkning, hvorved føreren forårsager færdselsuheld, jf. § 26, stk. 2,
- 5) manglende iagttagelse af ubetinget vigepligt ved udkørsel fra parkeringsplads, over fortovej el.lign., hvorved føreren forårsager færdselsuheld, jf. § 26, stk. 3,
- 6) manglende iagttagelse af vigepligt ved højresving, hvorved føreren forårsager færdselsuheld med medkørende cyklist eller knallertfører, jf. § 26, stk. 6,
- 7) manglende iagttagelse af vigepligt ved venstresving, hvorved føreren forårsager færdselsuheld, jf. § 26, stk. 6,
- 8) påkørsel af gående i et fodgængerfelt, jf. § 27, stk. 6 eller 7, eller
- 9) bakning i nødsporet på motorvej eller i nødsporet på tilkørsels- eller frakørselsvej til sådan vej, jf. § 46, stk. 2.

Stk. 3. Med hensyn til tilkendegivelser efter stk. 1 og 2 finder bestemmelsen i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, om indholdet af anklageskrift tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Sager omfattet af stk. 1, hvori der ikke opstår spørgsmål om anvendelse af højere straf end bøde, kan, når retten ikke finder grund til at betvivle tiltaltes skyld, afgøres, ved at den tiltalte i retten vedtager at erlægge en nærmere bestemt bøde og vedtager kørselsforbud eller betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten eller betinget eller ubetinget frakendelse af retten til at føre lille knallert i et nærmere angivet tidsrum og en eventuel udskydelse af det tidspunkt, hvor den pågældende efter sin alder kan få udstedt kørekort. Under samme betingelser kan sager om tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, jf. § 125, stk. 1, nr. 1, og § 129, stk. 1, nr. 1, afgøres, ved at den tiltalte i retten vedtager at erlægge en nærmere bestemt bøde og vedtager kørselsforbud, betinget frakendelse af førerretten eller betinget frakendelse af retten til at føre lille knallert i et nærmere angivet tidsrum.

Stk. 5. Vedtagelser efter stk. 1, 2 og 4 har med hensyn til fuldbyrdelse og gentagelsesvirkning samme virkning som en dom.

§ 119 b. I forbindelse med tilkendegivelser efter § 119 a, stk. 1 og 2, skal politiet vejlede den sigtede om, at han, inden han tager stilling til spørgsmålet om vedtagelse, kan få bistand af en offentlig forsvarer, jf. § 733, stk. 1, i lov om rettens pleje. Justitsministeren fastsætter efter forhandling med Advokatrådet takster for forsvareres vederlag i de pågældende sager.

Tilbageholdelse og henstilling af køretøjer

§ 120. Er såvel føreren som det motordrevne køretøj, med hvilket overtrædelsen er begået, hjemmehørende i udlandet, kan køretøjet tilbageholdes af politiet, indtil forskyldte bøder, standsnings- og parkeringsafgifter, sagsomkostninger, erstatningsbeløb eller præmier for lovpligtig ansvarsforsikring er betalt, eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Er beløbet ikke betalt inden 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i køretøjet.

Stk. 2. Med hensyn til iværksættelse af tilbageholdelsen efter stk. 1 finder retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse med henblik på konfiskation tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelsen kan kun ske, for så vidt den findes påkrævet for at sikre betaling af de nævnte beløb. Var føreren uberettiget i besiddelse af køretøjet, kan tilbageholdelse ikke ske.

Stk. 3. Reglen i stk. 1 finder bortset fra forskyldte standsnings- og parkeringsafgifter ikke anvendelse med hensyn til førere, der er hjemmehørende i Finland, Island, Norge eller Sverige.

§ 120 a. Politiet kan tilbageholde køretøjer i tilfælde af overtrædelse af

- 1) forskrifter udstedt i medfør af § 68 om hastighedsbegrænsers funktion,
- 2) forskrifter om vejtransport af farligt gods udstedt i medfør af § 82,
- 3) forskrifter om køretøjers største tilladte totalvægt udstedt i medfør af § 85,
- 4) forskrifter om køre- og hviletid udstedt i medfør af § 86 a,
- 5) Det Europæiske Fællesskabs forordning om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport (køre- og hviletidsbestemmelser inden for vejtransport),
- 6) Den Europæiske Unions forordning om takografer inden for vejtransport,
- 7) den europæiske overenskomst om arbejde, der udføres af det kørende personale i international vejtransport (AETR-overenskomsten), eller
- 8) § 67, stk. 2 og 4, ved at have foretaget ulovlige konstruktive ændringer af et motordrevet køretøjs motor eller forureningsbegrænsende udstyr, der har betydning for det motordrevne køretøjs udledning af luftforurenende stoffer.

Stk. 2. Med hensyn til iværksættelse af tilbageholdelsen efter stk. 1 finder retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse med henblik på konfiskation tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelse kan ske, indtil køretøjet eller forholdene i øvrigt er bragt i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte bestemmelser.

§ 120 b. Politiet kan pålægge føreren af et køretøj at henstille køretøjet på et sted anvist af politiet i tilfælde af overtrædelse af forskrifter om vejtransport af farligt gods udstedt i medfør af § 82, indtil transporten er bragt i overensstemmelse med reglerne.

Standsnings- og parkeringsafgifter

§ 121. Politiet kan pålægge en afgift for overtrædelse af:

- 1) § 28, stk. 2, 1. pkt.,
- 2) § 28, stk. 3,
- 3) § 29, stk. 1, nr. 1, 2, 3, 5, 7, 8, 9, 10 og 11, og stk. 2,
- 4) § 29, stk. 3, nr. 1, nr. 2 for så vidt angår parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom, nr. 3 og 4,
- 5) standsnings- eller parkeringsforbud, der angives ved afmærkning,
- 6) de bestemmelser om parkering i opholds- og legeområder, der udfærdiges i medfør af § 40,
- 7) standsnings- eller parkeringsforbud, der fastsættes efter §§ 92 og 92 d, selv om forbuddet ikke angives ved afmærkning,
- 8) andre bestemmelser om standsning eller parkering, der fastsættes i medfør af §§ 92, 92 d og 93, og
- 9) de bestemmelser om benyttelse af parkeringsautomater eller lignende, der udfærdiges i medfør af § 90, stk. 2 og 3, i lov om offentlige veje.

Stk. 2. Afgørelse om pålæggelse af afgift kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed og er ikke omfattet af forvaltningslovens § 19. Afgiften tilfalder statskassen.

Stk. 3. Afgiften pålægges ved en skriftlig meddelelse, der anbringes på køretøjet eller overgives til føreren.

Stk. 4. Afgiften påhviler den, der har foretaget den uretmæssige standsning eller parkering. Betales afgiften ikke inden den fastsatte frist, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet.

Stk. 5. Afgiften udgør 510 kr., jf. dog stk. 6. Afgiften udgør dog 1.020 kr. ved

- 1) parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom i strid med § 29, stk. 3, nr. 2,
- 2) standsning eller parkering uden brug af parkeringskort for personer med handicap på parkeringsplads, der efter § 92, stk. 1, nr. 1, er reserveret til generel anvendelse for personer med handicap, eller
- 3) standsning eller parkering med et andet køretøj på en parkeringsplads, der efter § 92, stk. 3, er reserveret til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap.

Stk. 6. Afgiften udgør 2.040 kr. for lastbiler og busser, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg. Udstedes afgiften af Færdselsstyrelsen i medfør af regler fastsat efter § 122 a, stk. 2, udgør afgiften dog 1.020 kr., hvis afgiften betales inden for 5 dage fra udstedelsen, og 1.530 kr., hvis afgiften betales inden for 6 til 24 dage fra udstedelsen.

Stk. 7. Der kan for en overtrædelse omfattet af stk. 1 pålægges én afgift i døgnnet, idet der dog tidligst kan pålægges en ny afgift, 24 timer efter at den forrige afgift er pålagt. Der kan for samme overtrædelse højst pålægges tre afgifter.

Parkeringskontrollører

§ 122. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren bestemme, at det inden for bestemte områder overdrages særlige parkeringskontrollører, der ansættes under politiet, helt eller delvist at varetage kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der nævnes i § 121, stk. 1. Transportministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren nærmere regler om parkeringskontrollørernes virksomhed.

§ 122 a. Transportministeren kan bestemme, at kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der nævnes i § 121, stk. 1, helt eller delvist overlades til vejmyndigheden. Reglerne i § 121, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3-7, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Transportministeren kan for statslige veje bestemme, at kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der nævnes i § 121, stk. 1, helt eller delvis overlades til Færdselsstyrelsen. Reglerne i § 121, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3-7, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan efter aftale bemyndige en anden vejmyndighed til helt eller delvist at varetage den parkeringskontrol, som i medfør af stk. 1 overlades til vejmyndigheden.

Stk. 4. Parkeringsafgift pålagt af en kommunal vejmyndighed i henhold til bemyndigelse efter stk. 1 og 3 fordeles efter transportministerens nærmere bestemmelser mellem staten og den kommunale vejmyndighed, på hvis område kontrollen udføres.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter nærmere regler om parkeringskontrol.

Modregning m.v.

§ 122 b. Ubetalt parkeringsafgift kan med tillæg af omkostninger modregnes i overskydende skat, i krav på tilbagebetaling af vægtafgift, jf. § 6, stk. 5, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., og i krav på tilbagebetaling af afgift af bilens brændstofforbrug, jf. § 4, stk. 5, i lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler.

Kontrolafgifter ved parkering på privat område

§ 122 c. Kontrolafgift ved parkering på offentligt tilgængeligt privat område kan, medmindre der gælder et generelt og tydeligt markeret forbud mod parkering på området, kun pålægges, hvis dette på stedet tydeligt er tilkendegivet.

Stk. 2. Kontrolafgift ved parkering på offentligt tilgængeligt privat område kan kun pålægges, hvis den, der pålægger afgiften, er tilmeldt det klagenevæn, der er oprettet i medfør af § 122 d, og hvis der tydeligt er vejledt om klageadgangen hertil, når afgiftspålæg gives.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter regler om, hvordan tilkendegivelse efter stk. 1 skal gives. Transportministeren fastsætter endvidere regler om, hvilke oplysninger den, der udsteder en kontrolafgift, skal give om grundlaget for afgiften.

§ 122 d. Til behandling af klager over kontrolafgifter pålagt af private for overtrædelse af vilkårene for brug af offentligt tilgængelige private parkeringsområder opretter branchen på området et klagenevæn.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om klagenevnets virke, herunder regler om tilsyn.

Fjernelse og salg af køretøjer

§ 123. Politiet kan foranledige de nedenfor under nr. 1-3 nævnte køretøjer fjernet, såfremt de henstår på et af færdselsloven omfattet område:

- 1) køretøj, der er henstillet i strid med gældende bestemmelser om standsning eller parkering,
- 2) havareret eller i øvrigt defekt køretøj og
- 3) registreringspligtigt køretøj, der henstår uden nummerplader.

Stk. 2. Hvis et køretøj henstår på statsvej, herunder når køretøjet henstår akut trafikfarlig, kan også vejmyndigheden foranledige det fjernet. Tilsvarende kan A/S Storebælt og A/S Øresund som vejejere foranledige et køretøj fjernet, som henstår på et vejareal ejet af selskaberne. Reglerne i stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på fjernelser foranlediget af A/S Storebælt og A/S Øresund.

Stk. 3. Den kommunale vejmyndighed kan foranledige et køretøj fjernet, hvis køretøjet har fået pålagt tre parkeringsafgifter for samme overtrædelse, jf. § 122 a, stk. 1. Køretøjet kan dog tidligst fjernes efter en forudgående høring på minimum 4 uger.

Stk. 4. Køretøjet bringes til den af politiet eller den statslige vejmyndighed anviste opbevaringsplads, medmindre føreren eller ejeren (brugeren) er til stede og straks fjerner køretøjet eller anviser anden opbevaringsplads. De af politiet eller den statslige vejmyndighed afholdte udgifter til transport og opbevaring påhviler føreren. Er føreren ukendt, eller betaler han ikke efter påkrav, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet.

Stk. 5. Det påhviler politiet eller den statslige vejmyndighed at underrette ejeren af et køretøj, der er fjernet og anbragt efter politiets eller den statslige vejmyndigheds anvisning, om, hvornår køretøjet er fjernet, og hvor det opbevares. Underretningen skal tillige indeholde en tilkendegivelse om, at køretøjet, såfremt det ikke afhentes inden udløbet af en fastsat frist, vil blive bortsolgt i overensstemmelse med stk. 6. Kan underretning af ejeren ikke finde sted, fordi han er ukendt, kan bortsalg ske 14 dage efter, at køretøjet er blevet fjernet af politiet eller den statslige vejmyndighed.

Stk. 6. Politiet er efter udløbet af den i henhold til stk. 5 fastsatte frist berettiget til at sælge køretøjet ved offentlig auktion eller, hvis dette skønnes at ville indbringe et større beløb, til ophugning. Et eventuelt overskud tilfalder statskassen, dog at ejeren i 1 år fra salgsdatoen har krav på udbetaling af dette med fradrag af de med transporten, opbevaringen og salget forbundne udgifter.

Stk. 7. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved indbringelse af køretøjer, forkyndelse af den i stk. 5 nævnte meddelelse til ejeren, klageadgang, betaling for fjernelse og opbevaring af køretøjer og om salg af disse.

Stk. 8. Det påhviler den kommunale vejmyndighed at underrette ejeren af et køretøj, der er fjernet i medfør af stk. 3 og anbragt efter vejmyndighedens anvisning, om, hvornår køretøjet er fjernet, og hvor det opbevares. Underretningen skal tillige indeholde en tilkendegivelse af, at køretøjet, såfremt det ikke afhentes inden udløbet af en frist på minimum 4 uger, vil blive bortsolgt. Kan underretning af ejeren ikke finde sted, fordi vedkommende er ukendt, kan bortsalg ske, 14 dage efter at køretøjet er blevet fjernet af den kommunale vejmyndighed. Den kommunale vejmyndighed er efter udløbet af de nævnte frister berettiget til at sælge køretøjet ved offentlig auktion eller, hvis dette skønnes at ville indbringe et større beløb, til ophugning. Et eventuelt overskud tilfalder den kommunale vejmyndighed, dog at ejeren i 1 år fra salgsdatoen har krav på udbetaling af dette med fradrag af de med transporten, opbevaringen og salget forbundne udgifter.

Stk. 9. En afgørelse truffet af en kommunal vejmyndighed efter stk. 3, jf. stk. 8, kan påklages til transportministeren, for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 10. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved indbringelse af køretøjer, forkyndelsen af den i stk. 8 nævnte meddelelse til ejeren og betaling for opbevaring af køretøjer og salg af disse.

§ 123 a. Vejmyndigheden kan foranledige en cykel fjernet, hvis den henstår på det offentlige vejareal.

Stk. 2. Cyklen må først fjernes efter en forudgående høring på minimum 4 uger. Høringen skal foregå ved tydelig markering på cyklen.

Stk. 3. Vejmyndigheden er berettiget til at sælge eller give cyklen bort. Et eventuelt overskud tilfalder vejmyndigheden.

Stk. 4. Vejmyndigheden skal, inden cyklen sælges eller gives bort, jf. stk. 3, have undersøgt, om cyklen er meldt stjålet.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om vejmyndighedernes fjernelse af cykler.

§ 124. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte bestemmelser om, at køretøjer, der uden at være omfattet af § 123, stk. 1, er i politiets varetægt, kan sælges i overensstemmelse med bestemmelserne i § 123, stk. 5 og 6.

Kapitel 17 a

Betalingsbestemmelser

Køreprøver, kørekort m.v.

§ 124 a. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for afholdelse af køreprøve, herunder afholdelse af teoriprøve og praktisk prøve, kontrollerende køreprøve, kørelærerprøve, udeblivelse fra teoretisk eller praktisk køreprøve, og hvis en del af prøven ikke består.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for udstedelse, ombytning og fornyelse af kørekort, herunder for udstedelse eller ombytning af kørekort i forbindelse med frakendelse eller generhvervelse af førerretten.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for ombytning af kørekort med vilkår om alkohol til kørekort uden vilkår om alkohol.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for udstedelse af takografkort.

§ 124 b. I tillæg til betaling af gebyr for afholdelse af køreprøve fastsat i medfør af § 124 a, stk. 1, skal ansøger betale en afgift på 200 kr.

§ 124 c. For udstedelse af uddannelsesbevis til førere af køretøjer til vejtransport af farligt gods skal ansøger betale en afgift på 290 kr.

Stk. 2. Det i stk. 1 nævnte beløb reguleres en gang årligt den 1. januar med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det herefter fremkomne beløb anvendes afrundet som grundlag for reguleringen af beløbet det følgende år. Det årlige beløb afrundes til nærmeste med ti delelige kronebeløb. Transportministeriet bekendtgør hvert år, hvilken regulering der skal finde sted.

§§ 124 d-124 p. (Ophævet)

Opkrævning m.v. af betaling

§ 124 q. Justitsministeren og transportministeren kan fastsætte bestemmelser om betalinger efter denne lov.

Kapitel 18

Frakendelse af førerret m.v.

Betinget frakendelse af førerretten

§ 125. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, skal betinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis

- 1) føreren under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor,
- 2) føreren har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 9, stk. 2, nr. 1, og der ikke foreligger formildende omstændigheder,
- 3) føreren har overskredet de tilladte hastigheder efter §§ 42 og 43 a eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning med mere end 60 pct. eller har kørt med en hastighed på 160 km i timen eller derover, eller føreren, hvor hastighedsgrænsen ved færdselstavler eller anden afmærkning er midlertidigt fastsat i forbindelse med vejarbejde eller arbejde af tilsvarende karakter på eller ved vejen, har overskredet de tilladte hastigheder med mere end 40 pct.,
- 4) føreren under kørsel i et af de i § 43 nævnte køretøjer, under kørsel med blokvogn eller mobilkran, jf. § 86, stk. 1, eller ved slæbning af køretøjer, jf. § 70, stk. 4, har overskredet de for sådanne køretøjer tilladte hastigheder, jf. §§ 42 og 43, eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning med mere end 60 pct. for hastighedsgrænser på højst 30 km i timen eller med mere end 40 pct. for hastighedsgrænser på over 30 km i timen,
- 5) føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel, der ikke er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 1,
- 6) føreren har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 2 eller 4, ved at have indtaget tetrahydrocannabinol (THC) i et sådant omfang, at indholdet af THC i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, hvis overtrædelsen af § 54, stk. 1, nr. 2, ikke er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2, en overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 3, eller en overtrædelse af § 54, stk. 2, der ikke er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2,

- 7) føreren har benyttet en stor knallert, som er konstruktivt ændret med henblik på hastighedsforøgelse, eller som er i en sådan ulovlig stand, at den kan køre 64 km/t. eller derover, og som føreren er ejer (bruger) af, hvis føreren en gang tidligere inden for de seneste 3 år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 67, stk. 2, ved at være ejer (bruger) af en stor knallert i en sådan ulovlig stand, eller
- 8) frakendelse findes begrundet ved beskaffenheden af den begåede forseelse, og hvad der i øvrigt foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj.

Stk. 2. Føreren skal endvidere betinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis føreren inden for en periode af 3 år har gjort sig skyldig i tre forhold, der ikke i sig selv medfører frakendelse af førerretten efter stk. 1, men som er omfattet af

- 1) § 5, stk. 2, § 15, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, § 16, stk. 2, § 18, stk. 1 og 2, § 21, stk. 1-4, § 22, stk. 1, § 24, stk. 1, § 25, § 51, stk. 7, § 52, stk. 5, § 55 a, stk. 1, § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 a, stk. 1 og 2, jf. stk. 6, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 3,
- 2) § 4, stk. 1 og 2, hvis overtrædelsen udgør fremkørsel mod rødt lyssignal, kørsel mod kørselsretningen, overskridelse af spærrelinjer eller overskridelse af ubrudt kantlinje i forbindelse med ulovlig kørsel i nødspor,
- 3) § 23 eller forbud mod overhaling fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning,
- 4) § 26, stk. 2-4 og 6, eller vigepligt fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning,
- 5) §§ 42-43 a eller anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning, hvis hastigheds- overskridelsen er på mere end 30 pct., eller
- 6) § 54, stk. 1, nr. 2, hvis forholdet ikke er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 6, eller § 126, stk. 1, nr. 2, eller § 54, stk. 1, nr. 4, hvis forholdet ikke er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 6.

Stk. 3. Under samme betingelser som nævnt i stk. 2 skal føreren betinget frakendes retten til at føre et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, hvis føreren har gjort sig skyldig i to forhold omfattet af stk. 2 og forholdene er begået inden for de første 3 år efter førstegangserhvervelse af førerret.

Stk. 4. Betinget frakendelse af førerretten sker på vilkår, at den pågældende i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke fører motordrevet køretøj under sådanne omstændigheder, at førerretten skal frakendes. Ved betinget frakendelse af førerretten udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden.

Stk. 5. Begår den dømte i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af førerretten, fastsætter retten en fælles frakendelse for dette forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse.

Stk. 6. Retten til at føre motordrevet køretøj kan frakendes føreren af et letbanekøretøj efter stk. 1-5. Det samme gælder, hvis letbanekøretøjet er ført under påvirkning af spiritus, bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom m.v. i strid med jernbaneloven eller administrative forskrifter fastsat med hjemmel i jernbaneloven.

Ubetinget frakendelse af førerretten

§ 126. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, skal ubetinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis føreren

- 1) har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 1,20 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 0,60 mg pr. liter luft,
- 2) har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 1, eller § 54, stk. 1, nr. 2, ved at have indtaget tetrahydrocannabinol (THC) i et sådant omfang, at indholdet af THC i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,009 mg THC pr. kilogram blod, eller under skærpende omstændigheder har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 2,
- 3) ulovligt har ført køretøjet uden hastighedsbegrænsere eller føreren har foretaget et uautoriseret, konstruktivt indgreb i køretøjets hastighedsbegrænsere eller dens forbindelser eller føreren vidste

eller burde have vidst, at der er foretaget et sådant indgreb, eller hvis føreren har betjent køretøjet på en sådan måde, at hastighedsbegrænseren gøres uvirksom,

- 4) forsætligt har voldt skade på andres person eller ting, forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor eller i øvrigt har ført motordrevet køretøj på særligt hensynsløs måde,
- 5) har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 253, stk. 1, jf. stk. 2,
- 6) har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1-7, eller stk. 2 eller 3, dog således at to forhold omfattet af henholdsvis § 125, stk. 1, nr. 3, og § 125, stk. 1, nr. 7, som er begået samtidig, i denne forbindelse anses for ét forhold,
- 7) tidligere er frakendt førerretten betinget i medfør af § 125, stk. 1-3, og har begået et nyt forhold omfattet af § 125, stk. 1-3, i prøvetiden,
- 8) tidligere er pålagt kørselsforbud og har begået et nyt forhold omfattet af § 125, stk. 1-3, inden 3 år efter, at kørselsforbuddet blev pålagt,
- 9) tidligere er frakendt førerretten ubetinget i medfør af § 126, stk. 1, og har begået et nyt forhold omfattet af § 125, stk. 1-3, inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden,
- 10) har kørt med en hastighed på 200 km i timen eller derover,
- 11) ved kørsel med en hastighed på mere end 100 km i timen har overskredet de tilladte hastigheder efter §§ 42 og 43 eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning med mere end 100 pct.,
- 12) har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 37, stk. 4, eller
- 13) har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 4, hvis overtrædelsen angår chikanøs kørsel, der hindrer politiets eftersætning af andre køretøjer.

Stk. 2. Under særligt formildende omstændigheder kan der ske betinget frakendelse i tilfælde, hvor frakendelse efter stk. 1 ellers skulle ske ubetinget.

Stk. 3. Retten til at føre motordrevet køretøj kan frakendes føreren af et letbanekøretøj efter stk. 1 og 2. Det samme gælder, hvis letbanekøretøjet er ført under påvirkning af spiritus, bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom m.v. i strid med jernbaneloven eller administrative forskrifter fastsat med hjemmel i jernbaneloven.

Kørselsforbud

§ 127. Hvis en forseelse omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1-6 eller 8, § 125, stk. 3, eller § 126, stk. 2, jf. § 126, stk. 1, nr. 1, 2, 4, 5, 10 eller 11, bliver begået inden for de første 3 år efter førstegangserhvervelse af førerret, træder et kørselsforbud i stedet for en betinget frakendelse. Ved et kørselsforbud inddrages førerens ret til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, indtil særlig køreundervisning eller ANT-kursus, jf. § 60 c, stk. 1 og 2, er gennemført og kontrollerende køreprøve er bestået.

Frakendelsestiden

§ 128. Ubetinget frakendelse af førerretten sker for et tidsrum af mellem 6 måneder og 10 år, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Ubetinget frakendelse af førerretten som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, sker for et tidsrum af mindst 3 år, medmindre ubetinget frakendelse af førerretten sker i medfør af § 126, stk. 1, nr. 6, for forhold omfattet af § 125, stk. 2 eller 3. Ubetinget frakendelse af førerretten i medfør af § 126, stk. 1, nr. 10-13, sker ligeledes for et tidsrum af mindst 3 år.

Stk. 3. Førerretten kan frakendes for bestandigt, hvis føreren under kørslen har begået grove kørselsfejl, kørslen har resulteret i alvorlig personskade og der foreligger sådanne oplysninger om førerens tidligere færdselslovsovertrædelser, at en frakendelse af førerretten for bestandigt skønnes påkrævet af hensyn til færdselssikkerheden og retshåndhævelsen.

Stk. 4. Er føreren under 18 år på det tidspunkt, hvor en ubetinget frakendelse af førerretten vedtages eller fastslås ved endelig dom, regnes frakendelsestiden fra den dag, hvor føreren fylder 18 år.

Frakendelse af retten til at føre lille knallert m.v.

§ 129. Føreren af en lille knallert skal betinget frakendes retten til at føre lille knallert, hvis

- 1) føreren under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor,
- 2) føreren har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 9, stk. 2, nr. 1, og der ikke foreligger formildende omstændigheder,
- 3) føreren har overskredet den tilladte hastighed for lille knallert efter § 43 a med mere end 60 pct.,
- 4) føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel, der ikke er omfattet af stk. 3, nr. 1,
- 5) føreren har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 2 eller 4, ved at have indtaget tetrahydrocannabinol (THC) i et sådant omfang, at indholdet af THC i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, hvis overtrædelsen af § 54, stk. 1, nr. 2, ikke er omfattet af § 129, stk. 3, nr. 2, en overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 3, eller en overtrædelse af § 54, stk. 2, der ikke er omfattet af § 129, stk. 3, nr. 2,
- 6) den benyttede knallert er konstruktivt ændret med henblik på hastighedsforøgelse eller er i en sådan ulovlig stand, at den kan køre 43 km i timen eller derover, og føreren tillige er ejer (bruger) af knallerten.

Stk. 2. Betinget frakendelse sker på vilkår af, at den pågældende i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke fører lille knallert under sådanne omstændigheder, at retten til at føre lille knallert skal frakendes. Ved betinget frakendelse udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden.

Stk. 3. Føreren af en lille knallert skal ubetinget frakendes retten til at føre lille knallert for et tidsrum af mellem 2 og 10 år, hvis

- 1) føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholconcentration i blodet under eller efter kørslen over 1,20 promille eller en alkoholconcentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 0,60 mg pr. liter luft,
- 2) føreren har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 1, eller § 54, stk. 1, nr. 2, ved at have indtaget tetrahydrocannabinol (THC) i et sådant omfang, at indholdet af THC i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,009 mg THC pr. kilogram blod, eller under skærpende omstændigheder har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 2,
- 3) føreren forsætligt har voldt skade på andres person eller ting, forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor eller i øvrigt har ført knallerten på særlig hensynsløs måde,
- 4) føreren ved kørsel med en hastighed på mere end 100 km i timen har overskredet de tilladte hastigheder efter § 42 eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning med mere end 100 pct.,
- 5) føreren har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af stk. 1, idet to forhold omfattet af henholdsvis stk. 1, nr. 3 og 6, som er begået samtidig, i denne forbindelse dog anses for ét forhold,
- 6) føreren tidligere er betinget frakendt retten til at føre lille knallert og har begået et nyt forhold omfattet af stk. 1 i prøvetiden eller
- 7) føreren tidligere er frakendt retten til at føre lille knallert ubetinget og har begået et nyt forhold, der er omfattet af nr. 1-4 eller stk. 1, inden 2 år efter udløbet af frakendelsestiden.

Stk. 4. Er den fører, der ubetinget frakendes retten til at føre lille knallert efter stk. 3, under 18 år på gerningstidspunktet, udskydes det tidspunkt, hvor den pågældende efter sin alder kan erhverve førerret, desuden i 6 måneder, for så vidt angår kørekort med et alderskrav på 18 år. Har føreren på afgørelsestidspunktet erhvervet førerret, frakendes førerretten ubetinget i 6 måneder. Bestemmelsen i § 60 a finder herved ikke anvendelse. Under særlige omstændigheder kan frakendelse af førerretten undlades.

Stk. 5. Under særligt formildende omstændigheder kan der ske betinget frakendelse i tilfælde, hvor frakendelse efter stk. 3 ellers skulle ske ubetinget.

Stk. 6. Er føreren under 15 år på det tidspunkt, hvor en ubetinget frakendelse af retten til at føre lille knallert vedtages eller fastslås ved endelig dom, regnes frakendelsestiden fra den dag, hvor føreren fylder 15 år.

Stk. 7. Begår den fører, der er ubetinget frakendt retten til at føre lille knallert, i frakendelsestiden et nyt forhold, der er omfattet af stk. 1 eller stk. 3, nr. 1-4, kan der fastsættes en yderligere udskydelse eller frakendelse efter stk. 4. Den samlede udskydelse eller frakendelse efter stk. 4 kan dog ikke overstige 2 år. Har førerretten været frakendt i en sammenhængende periode på 1 år eller mere efter stk. 4, kan førerretten efter frakendelsestidens udløb kun generhverves, såfremt en kontrollerende køreprøve består. Tilsvarende gælder, hvis der ved ansøgning om generhvervelse af førerretten er forløbet mere end 1 år regnet fra begyndelsestidspunktet for frakendelsen. Bestemmelserne i § 60 a, stk. 8, 1. og 2. pkt., finder herved anvendelse.

Frakendelse af førerretten ved overtrædelser af regler om køre- og hviletid og største tilladte totalvægt

§ 129 a. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert skal betinget frakendes retten til at føre lille og stor lastbil med og uden stort påhængskøretøj (kategori C1, C1/E, C og C/E), lille og stor bus med og uden stort påhængskøretøj (kategori D1, D1/E, D og D/E) og almindelig bil med stort påhængskøretøj (kategori B/E), hvis

- 1) føreren under kørsel med et køretøj eller vognvogt med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg har overtrådt de i medfør af § 85 fastsatte bestemmelser om største tilladte totalvægt med mere end 30 pct.,
- 2) føreren har overtrådt bestemmelser om køretid eller hviletid fastsat i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, eller i bestemmelser, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1, bortset fra bestemmelserne om afholdelse af pauser i køretiden med mere end 40 pct. eller
- 3) føreren inden for en periode af 3 år har gjort sig skyldig i seks forhold vedrørende takografen, der er omfattet af de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, eller af bestemmelser, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1.

Stk. 2. Under særligt formildende omstændigheder kan betinget frakendelse af førerretten efter stk. 1, nr. 2 og 3, undlades.

Stk. 3. § 125, stk. 4 og 5, og § 133 finder tilsvarende anvendelse på forhold omfattet af stk. 1.

§ 129 b. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert skal ubetinget frakendes retten til at føre lille og stor lastbil med og uden stort påhængskøretøj (kategori C1, C1/E, C og C/E), lille og stor bus med og uden stort påhængskøretøj (kategori D1, D1/E, D og D/E) og almindelig bil med stort påhængskøretøj (kategori B/E), hvis føreren

- 1) har ført køretøjet, selv om denne vidste eller burde vide, at der var foretaget et uautoriseret, konstruktivt indgreb i køretøjets takograf eller dens forbindelser,
- 2) har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 129 a, stk. 1, jf. dog stk. 2 og 3,
- 3) tidligere er frakendt førerretten betinget i medfør af § 129 a, stk. 1, og har begået et nyt forhold omfattet af § 129 a, stk. 1, i prøvetiden eller
- 4) tidligere er frakendt førerretten ubetinget i medfør af nr. 1-3 og har begået et nyt forhold omfattet af § 129 a, stk. 1, inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden.

Stk. 2. Frakendelse efter stk. 1, nr. 2, for flere forhold, der alene er omfattet af § 129 a, stk. 1, nr. 2, skal kun ske ubetinget, hvis forholdene er begået i en periode på mere end 1 uge.

Stk. 3. Frakendelse efter stk. 1, nr. 2, for flere forhold, der alene er omfattet af § 129 a, stk. 1, nr. 3, skal kun ske ubetinget, hvis der er tale om særlig grove tilfælde.

Stk. 4. Under særligt formildende omstændigheder kan der ske betinget frakendelse i tilfælde, hvor frakendelse efter stk. 1 ellers skulle ske ubetinget. I disse tilfælde finder § 125, stk. 4 og 5, og § 133 tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Den, hvis førerret til kategorierne omfattet af stk. 1 er frakendt eller midlertidigt eller endeligt inddraget, skal aflevere sit kørekort til politiet.

Stk. 6. §§ 128, 130-132, 132 b og 133 finder tilsvarende anvendelse på forhold omfattet af stk. 1.

Inddragelse af førerretten m.v. under sagen

§ 130. Skønner politiet, at betingelserne for ubetinget frakendelse af førerretten eller retten til at føre lille knallert foreligger, kan politiet midlertidigt inddrage førerretten eller retten til at føre lille knallert. Politiet skal i forbindelse hermed vejlede føreren om prøvelsesretten, jf. stk. 2. Transportministeren fastsætter nærmere regler om politiets inddragelse af førerretten og retten til at føre lille knallert, herunder om foreløbig inddragelse af kørekort og knallertbevis mod udstedelse af midlertidigt kørekort.

Stk. 2. Den, hvis førerret eller ret til at føre lille knallert er midlertidigt inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet af retten. Retten træffer ved kendelse afgørelse om inddragelsen.

Stk. 3. Det tidsrum, hvori førerretten eller retten til at føre lille knallert har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Virkingen af anke m.v.

§ 131. Anke af en dom, hvorved der er sket ubetinget frakendelse, efter at førerretten eller retten til at føre lille knallert har været inddraget i medfør af § 130, har ikke opsættende virkning for dommens bestemmelse om frakendelse, medmindre andet bestemmes af byretten ved kendelse. Det samme gælder anke af en dom, hvorved en person over 18 år, der ikke har førerret, ubetinget er frakendt retten til at erhverve denne ret. I andre tilfælde kan byretten på begæring af anklagemyndigheden ved kendelse bestemme, at anke ikke skal have opsættende virkning.

Stk. 2. Afsiges der i en sag, hvori førerretten eller retten til at føre lille knallert er inddraget efter § 130, frifindende dom med hensyn til spørgsmålet om frakendelse, eller sker frakendelsen betinget, skal kørekortet eller knallertbeviset udleveres, selv om dommen ankes.

Generhvervelse af førerret m.v. inden frakendelsestidens udløb

§ 132. Er retten til at føre motordrevet køretøj i henhold til denne eller nogen tidligere lov frakendt nogen for længere tid end 3 år, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 3 år af frakendelsestiden. Retten kan kun gengives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har retten til at være fører tidligere været frakendt vedkommende ubetinget, kan gengivelse af førerretten inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvist, og indbringelsen kan tidligst finde sted, når der er forløbet 6 år af frakendelsestiden.

Stk. 2. Såfremt der inden udløbet af frakendelsestiden er sket fornyet frakendelse af førerretten, regnes de i stk. 1 nævnte frister for indbringelse af spørgsmålet om generhvervelse for domstolene fra datoen for den seneste dom, hvorved førerretten er frakendt den pågældende.

§ 132 a. En person, der er frakendt førerretten ubetinget som følge af spirituskørsel, kan bortset fra tilfælde omfattet af § 60 a, stk. 3, generhverve førerretten, hvis vedkommende deltager i en alkoholåbning, der varer indtil frakendelsestidens udløb (alkolåsperioden), jf. dog stk. 3, og som led heri underkaster sig en struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling af mindst 1 års varighed, hvis det ved en undersøgelse konstateres, at vedkommende har et behandlingskrævende alkoholmisbrug.

Stk. 2. Generhvervelse af førerretten efter stk. 1 giver alene ret til at føre et eller flere køretøjer, hvori der er installeret en alkoholås, og som er omfattet af alkoholåbningen.

Stk. 3. Føreren kan ikke generhverve førerretten efter stk. 1, hvis føreren ved kørslen har forårsaget personskade eller fremkaldt alvorlig fare herfor.

Stk. 4. § 60 a, stk. 2 og stk. 8, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse. I sager omfattet af stk. 1, hvor vedkommende ikke deltager i en alkoholordning, finder § 60 a, stk. 8, 2. pkt., tilsvarende anvendelse. Den praktiske prøve i forbindelse med den kontrollerende køreprøve, jf. § 60 a, stk. 2, kan tidligst aflægges 1 måned før alkoholperiodens start, hvis alkoholperiodens start efter ansøgerens valg påbegyndes senere end frakendelsestidens start.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om indholdet og gennemførelsen af alkoholordningen, jf. stk. 1. Transportministeren kan henlægge sine beføjelser efter 1. pkt. til anden statslig myndighed. Transportministeren kan endvidere henlægge administrationen af de efter 1. og 2. pkt. fastsatte bestemmelser til anden offentlig myndighed eller privat virksomhed og i forbindelse hermed fastsætte regler for de pågældendes virksomhed i forbindelse med administrationen af ordningen. Transportministeren kan i øvrigt fastsætte regler om godkendelse af private virksomheder, til hvem opgaver er henlagt efter 3. pkt.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, at private virksomheder, til hvem opgaver er henlagt efter stk. 5, kan foretage behandling af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder videregive sådanne oplysninger til en offentlig myndighed, hvis det må anses for nødvendigt af hensyn til at gennemføre alkoholordningen, jf. stk. 1.

Stk. 7. Hvis vedkommende overtræder de vilkår for alkoholordningen, som fastsættes i medfør af stk. 5, kan førerretten inddrages med virkning for resten af alkoholperioden. Spørgsmålet om inddragelse af førerretten kan forlanges indbragt for domstolene efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3.

Stk. 8. Kørsel i alkoholperioden inden frakendelsestidens udløb i et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, og som ikke er omfattet af stk. 2, straffes efter § 117 a. Kørsel i alkoholperioden efter frakendelsestidens udløb i et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, og som ikke er omfattet af stk. 2, straffes efter § 117 d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1.

Stk. 9. Hvis en person som nævnt i stk. 1 i frakendelsestiden gør sig skyldig i forhold, der ikke omfatter spirituskørsel, men som medfører ubetinget frakendelse af førerretten, finder stk. 1 ikke længere anvendelse.

Stk. 10. Hvis en person efter at have generhvervet førerretten i medfør af stk. 1 frakendes førerretten ubetinget i alkoholperioden for et forhold, der ikke omfatter spirituskørsel, kan førerretten tidligst generhverves efter alkoholperiodens udløb.

Stk. 11. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om inddragelse af førerretten i medfør af stk. 7.

Stk. 12. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om betaling af gebyr for deltagelse i alkoholordningen, jf. stk. 1.

§ 132 b. Spørgsmålet om generhvervelse af førerretten inden frakendelsestidens udløb kan ud over de i § 132 nævnte tilfælde indbringes for domstolene, hvis føreren var under 17 år på tidspunktet for frakendelsen og frakendelsestiden udløber, efter at føreren er fyldt 20 år. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når den pågældende er fyldt 20 år. Retten kan kun gengives, når ganske særlige omstændigheder foreligger.

§ 132 c. Spørgsmålet om generhvervelse af retten til at føre lille knallert inden frakendelsestidens udløb kan ud over de i § 132 nævnte tilfælde indbringes for domstolene, hvis føreren var under 15 år på tidspunktet for frakendelsen og frakendelsestiden udløber, efter at føreren er fyldt 18 år. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når den pågældende er fyldt 18 år. Retten kan kun gengives, når ganske særlige omstændigheder foreligger.

Erstatning for inddragelse eller frakendelse af førerret m.v.

§ 133. Reglerne i kapitel 93 a i lov om rettens pleje finder anvendelse på krav om erstatning for frakendelse eller inddragelse af førerretten eller retten til at føre lille knallert i anledning af strafforfølgning.

Kapitel 18 a

Konfiskation

§ 133 a. Ved grove overtrædelser af færdselsloven, eller hvor føreren flere gange har gjort sig skyldig i overtrædelse af færdselsloven, kan der ske konfiskation af det ved overtrædelsen anvendte motordrevne køretøj, hvortil der kræves kørekort, hvis det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af færdselsloven. Under tilsvarende betingelser kan der ske konfiskation af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, der ejes af den person, der har foretaget overtrædelsen, selv om køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelsen.

Stk. 2. Konfiskation skal ske, hvis ejeren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen på over 2,00 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen på over 1,00 mg pr. l luft eller i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 4, 10 eller 11. I tilfælde, hvor køretøjet føres af en anden person end køretøjets ejer og føreren har gjort sig skyldig i en eller flere af de i 1. pkt. nævnte overtrædelser, skal konfiskation ske, medmindre konfiskation må anses for uforholdsmæssigt indgribende, navnlig henset til ejerens mulighed for at kunne vide, at køretøjet ville blive anvendt ved en eller flere af de overtrædelser, der nævnes i 1. pkt., og for at tage alle rimelige skridt til at sikre sin økonomiske stilling i anledning af overdragelsen af køretøjet til den anden person.

Stk. 3. Konfiskation skal desuden ske, hvis

- 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 1-3, eller 5, eller § 129 b, stk. 1, nr. 1, og
- 2) den pågældende to gange tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, der har medført eller medfører ubetinget frakendelse af førerretten, forhold, der har medført ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 4, 10 eller 11, eller forhold som nævnt i stk. 6, nr. 1.

Stk. 4. Konfiskation skal endvidere ske, hvis

- 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, og
- 2) den pågældende tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, der har medført betinget frakendelse af førerretten efter § 125, stk. 1, nr. 5 og 6, eller § 126, stk. 2, eller er indgået ved en afgørelse om ubetinget frakendelse efter § 126, stk. 1, nr. 6-9.

Stk. 5. Konfiskation skal også ske, hvis

- 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, og
- 2) den pågældende tidligere, inden for de seneste 5 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, der har medført ubetinget frakendelse, eller flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 5 og 6, og som til samtidig pådømmelse har medført ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 6.

Stk. 6. Konfiskation skal ligeledes ske, hvis

- 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 56, stk. 1, 1. pkt., § 62, stk. 1, eller § 117 a og

- 2) den pågældende to gange tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, stk. 3, nr. 1, eller forhold, der har medført ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 4, 10 eller 11.

Stk. 7. Konfiskation af lille knallert skal ske, hvis ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen på over 2,00 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen på over 1,00 mg pr. l luft.

Stk. 8. Konfiskation af lille knallert skal desuden ske, hvis

- 1) ejeren har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af retten til at føre lille knallert efter § 129, stk. 3, nr. 1-4, og
- 2) den pågældende to gange tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, der har medført eller medfører ubetinget frakendelse af retten til at føre lille knallert, eller som nævnt i stk. 11, nr. 1.

Stk. 9. Konfiskation af lille knallert skal endvidere ske, hvis

- 1) ejeren har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af retten til at føre lille knallert efter § 129, stk. 3, nr. 1 eller 2, og
- 2) den pågældende tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, der har medført betinget frakendelse af retten til at føre lille knallert efter § 129, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller § 129, stk. 5, eller er indgået ved en afgørelse om ubetinget frakendelse efter § 129, stk. 3, nr. 5-7.

Stk. 10. Konfiskation af lille knallert skal også ske, hvis

- 1) ejeren har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af retten til at føre lille knallert efter § 129, stk. 3, nr. 1 eller 2, og
- 2) den pågældende tidligere, inden for de seneste 5 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, der har medført ubetinget frakendelse, eller flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 129, stk. 1, nr. 4 eller 5, og som til samtidig pådømmelse har medført ubetinget frakendelse af retten til at føre lille knallert efter § 129, stk. 3, nr. 5.

Stk. 11. Konfiskation af lille knallert skal ligeledes ske, hvis

- 1) ejeren har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 63, stk. 1, 1. pkt., eller § 117 c, stk. 1, nr. 4, og
- 2) den pågældende to gange tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1 eller stk. 8, nr. 1.

Stk. 12. Konfiskation efter stk. 3-11 skal ske, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse.

Stk. 13. Bestemmelserne i stk. 2-11 kan fraviges, når særlige grunde undtagelsesvist taler herfor.

Stk. 14. En knallert, som er konstruktivt ændret med henblik på hastighedsforøgelse, eller som er i en sådan ulovlig stand, at den, for så vidt angår lille knallert, kan køre 43 km i timen eller derover og, for så vidt angår stor knallert, kan køre 64 km i timen eller derover, skal konfiskeres, hvis ejeren (brugeren) af knallerten en gang tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i en tilsvarende overtrædelse af § 67, stk. 2. Konfiskation kan dog undlades, hvis særlige grunde taler derfor.

Stk. 15. I øvrigt gælder straffelovens regler om konfiskation.

Kapitel 18 b

Straf m.v. ved ændret regulering

§ 133 b. Spørgsmålet om straf og frakendelse af førerret, pålæggelse af kørselsforbud og frakendelse af retten til at føre lille knallert i anledning af hastighedsovertrædelser, jf. §§ 42-43 a, eller anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning afgøres efter de på gerningstidspunktet gældende regler.

Kapitel 19

Handlinger foretaget i udlandet

§ 134. Lovens bestemmelser om straf og frakendelse af førerretten finder med de begrænsninger, der følger af straffelovens §§ 7, 10, 10 a og 10 b, også anvendelse på handlinger foretaget i udlandet.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse over for den, der uden at overtræde nogen dansk forskrift, i Finland, Island, Norge eller Sverige handler i strid med de der gældende regler vedrørende:

- 1) kørsel med motordrevet køretøj, uden at der som foreskrevet er tegnet ansvarsforsikring til dækning af erstatningskrav for skade forvoldt ved brug af køretøjet,
- 2) pligt for trafikanter til at efterkomme færdselsanvisninger givet af politiet,
- 3) køretøjers hastighed,
- 4) køretøjers plads på vejen, færdselsretning, møde med eller overhaling af andre køretøjer, svingning, vending samt kørsel over jernbaneoverkørsler,
- 5) vigepligt,
- 6) pligt til at give fri passage for udrykningskøretøjer,
- 7) pligt til at efterkomme anvisninger, der gives ved færdselstavler, signaler eller afmærkning på kørebane eller cykelsti,
- 8) køretøjers standsning og parkering,
- 9) forbud mod benyttelse af køretøjer eller kategorier af køretøjer på visse veje, f.eks. på grund af køretøjernes vægt og dimensioner,
- 10) sikkerhedsanordninger for køretøjer og last,
- 11) afmærkning af køretøjer og last,
- 12) køretøjers lysanordninger og brugen af lys,
- 13) køretøjers last og lasteevne eller
- 14) kørsel uden kørekort.

Stk. 3. Transportministeren kan bestemme, at stk. 2 skal finde anvendelse med hensyn til overtrædelser begået i andre stater end de nævnte.

Stk. 4. § 118, stk. 12, gælder ikke for de i stk. 1-3 nævnte sager.

Stk. 5. Handlinger omfattet af artikel 19, stk. 2, 1. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport m.v. med senere ændringer (køre- og hviletidsforordningen) hører under dansk straffemyndighed, uanset om betingelserne i straffelovens §§ 6-9 er opfyldt. Det samme gælder overtrædelser af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4. februar 2014 om takografer inden for vejtransport m.v. (takografforordningen) og Europæisk overenskomst om arbejdet for besætninger på køretøjer i international vejtransport (AETR) under de omstændigheder, der er nævnt i artikel 19, stk. 2, 1. pkt., i køre- og hviletidsforordningen.

Kapitel 19 a

Administrative bestemmelser og kundgørelse

§ 134 a. Transportministeren kan bemyndige Færdselsstyrelsen eller en anden under Transportministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt transportministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren, og at afgørelserne skal kunne påklages til en sideordnet myndighed inden for ministerens ressortområde.

Stk. 3. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af transportministeren i medfør af §§ 68 f-68 i og efter regler fastsat i medfør af §§ 68 f og 68 g. Klage skal være indgivet skriftligt

til Energiklagenævnet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt. Afgørelser efter 1. pkt. kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage til Energiklagenævnet efter stk. 3, herunder om opsættende virkning af klager og afskæring af klageadgang.

§ 134 b. Justitsministeren kan bemyndige politiet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt justitsministeren. Justitsministeren kan i forbindelse med henlæggelse af opgaver til politiet fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager de pågældende opgaver.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 134 c. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet af kommunalbestyrelsen i henhold til bemyndigelse efter § 56 a, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

§ 134 d. Europæisk konvention om international transport af farligt gods ad vej (ADR) og senere ændringer heraf indføres ikke i Lovtidende.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af europæisk konvention om international transport af farligt gods ad vej (ADR), der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, gøres offentlig tilgængelig.

§ 134 e. Transportministeren kan fastsætte regler om, at administrative forskrifter fastsat i medfør af denne lov, som indeholder krav til virksomheder og produkter, og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan opnås.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

Kapitel 20

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser for lovens regler om spirituspåvirkning m.v. og om frakendelse af førerretten

Ikrafttræden

§ 135. §§ 53-55, § 60, stk. 2-5, § 64, stk. 1 og 4, § 117, stk. 1, 2 og 4, § 119, kapitel 18 og §§ 135-138 træder i kraft den 1. juli 1976.

Stk. 2. Det samme gælder følgende bestemmelser i det omfang, de kan anvendes i forbindelse med de i stk. 1 nævnte regler: § 1, § 2, nr. 2, 6, 12, 13, 14 og 24, § 117, stk. 3, § 118, stk. 1, nr. 1, og stk. 5, § 134, stk. 1-3, og § 143.

Stk. 3. Fra samme tidspunkt ophæves §§ 15, 16 og 18 a, § 20, stk. 1 og 3, § 54, stk. 2, § 69, stk. 2, 4 og 5, og §§ 70-70 h i færdselsloven af 1955, jf. lovbekendtgørelse nr. 123 af 9. marts 1973, som ændret senest ved lov nr. 270 af 26. juni 1975.

Regler, som også gælder i forbindelse med overtrædelser af færdselsloven af 1955

§ 136. § 64, stk. 1, § 119 og kapitel 18 i denne lov gælder også i forbindelse med overtrædelser af færdselsloven af 1955, jf. lovbekendtgørelse nr. 123 af 9. marts 1973, som ændret senest ved § 135, stk. 3, og i forbindelse med overtrædelser af de i medfør af færdselsloven af 1955 givne bestemmelser.

Overgangsregler

§ 137. Spørgsmål om frakendelse af førerretten i anledning af forhold, som er begået, men ikke endeligt påkendt den 1. juli 1976, afgøres alene efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. Skal førerretten i anledning af et sådant forhold frakendes efter § 126, stk. 1, nr. 1 eller 3, gælder § 126, stk. 2, nr. 4, dog ikke for så vidt angår tidligere frakendelser, der er sket i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1.

Stk. 3. Sager om frakendelse af førerretten i anledning af forhold, som er begået inden lovens ikrafttræden, behandles efter § 119, såfremt sagen ikke er domsforhandlet i første instans inden dette tidspunkt.

§ 138. Betingede og ubetingede frakendelser af førerretten efter de hidtil gældende regler bevarer deres gyldighed og har retsvirkninger efter denne lov, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. For personer, som efter de hidtil gældende regler om frakendelse i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1, er frakendt førerretten for et kortere tidsrum end 2 år, og som ved dommen kun blev straffet med bøde, bortfalder fuldbyrdelsen af dommens bestemmelse om frakendelse eller den resterende del af denne fuldbyrdelse ved lovens ikrafttræden. § 60, stk. 2, finder kun anvendelse, hvis den dømte ved lovens ikrafttræden har fuldbyrdet mindst 6 måneder af dommens bestemmelse om frakendelse.

Stk. 3. For alle personer, som efter de hidtil gældende regler om frakendelse i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1, er frakendt førerretten for et kortere tidsrum end 2 år, og som ved dommen kun blev straffet med bøde, forkortes endvidere fristen i § 126, stk. 2, nr. 4, til 3 år. Hvis dommens bestemmelse om frakendelse ikke var fuldbyrdet den 1. juli 1976, regnes den nævnte frist fra den 1. juli 1976.

Stk. 4. Politidirektøren kan efter ansøgning bestemme, at en person, som efter de hidtil gældende regler om frakendelse i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1, er frakendt førerretten for et kortere tidsrum end 2 år, og som ved dommen blev idømt straf af hæfte eller fængsel også efter andre regler end § 69, stk. 1, i færdselsloven af 1955, skal være omfattet af stk. 2 og 3. Sådant bestemmelse kan dog kun træffes, hvis det forhold, der gav anledning til frakendelsen, må antages kun at ville have medført betinget frakendelse efter denne lov. Politidirektørens afgørelse kan af den dømte forlanges indbragt for den ret, der har påkendt sagen i første instans. Afgørelsen træffes ved kendelse.

Stk. 5. For alle personer, som er frakendt førerretten i mindre end 1 år efter de regler, der gjaldt før den 1. juli 1975, forkortes fristen i § 126, stk. 2, nr. 4, til 3 år. Hvis dommens bestemmelse om frakendelse ikke var fuldbyrdet den 1. juli 1975, regnes den nævnte frist fra den 1. juli 1975.

Kapitel 21

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v. for lovens øvrige regler

§ 139. De bestemmelser i loven, som ikke er sat i kraft ved § 135, stk. 1 og 2, træder i kraft den 1. maj 1977.

Stk. 2. Transportministeren kan dog bestemme, at lovens regler om vægt og akseltryk træder i kraft på et tidligere tidspunkt, og at de tilsvarende regler i færdselsloven af 1955, jf. lovbekendtgørelse nr. 123 af 9. marts 1973, samtidig ophæves.

§ 140. Den 1. maj 1977 ophæves færdselsloven af 1955, jf. lovbekendtgørelse nr. 123 af 9. marts 1973, bortset fra §§ 73-73 e, som affattet ved lov nr. 363 af 13. juni 1973 og lov nr. 310 af 19. juni 1974, og § 69, stk. 1, sammenholdt med de nævnte bestemmelser.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter, hvilke bekendtgørelser udstedt i henhold til den tidligere lov der forbliver i kraft efter den 1. maj 1977. Overtrædelse af disse bestemmelser straffes med bøde. § 118, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 13, samt § 119 finder tilsvarende anvendelse.

§ 141. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, under hvilke betingelser personer, der regelmæssigt har kørt traktor, uden at aflægge køreprøve kan erhverve kørekort til traktor med adgang til at foretage den kørsel, der omhandles i § 74.

§ 142. § 105, stk. 2, har virkning for skader, der er forvoldt efter lovens ikrafttræden. Ansvarsforsikringer, der er tegnet inden den 1. maj 1977, og som ikke opfylder kravene i § 105, stk. 2, ændres i overensstemmelse med denne bestemmelse. De ældre policer behøver ikke at forsynes med påtegning herom. Forsikringstagerne kan ikke opsige forsikringsaftalen på grund af en forhøjelse af præmierne, som alene er begrundet med den ændring af forsikringen, der følger af 2. pkt.

§ 143. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 2396 af 14. december 2021 (Markedsovervågning på færdselsområdet m.v.)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse og overgangsbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af færdselslovens § 68 a, stk. 2-4, jf. lovbekendtgørelse nr. 1710 af 13. august 2021, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af § 8 c i lov om produkter og markedsovervågning som affattet ved denne lovs § 2, nr. 12.

Lov nr. 2601 af 28. december 2021 (Implementering af initiativer i aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023, herunder etablering af National Enhed for Særlig Kriminalitet)³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 23

Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Lov nr. 480 af 26. april 2022 (Fjernelse af køretøjer, regulering af færdslen ved akutte hændelser, fastsættelse af en lavere hastighedsgrænse for et nærmere afgrænset område uden for tættere bebygget område, forbud mod standsning og parkering i skillerabat m.v. og vintervedligeholdelsesordninger på private fællesveje)⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. maj 2022.

Lov nr. 897 af 21. juni 2022 (Effektivisering af straffesagskæden og nævnsprocessen m.v. i Ungdomskriminalitetsnævnet, øget adgang til videregivelse og optagelse af fotografier, forbedring af politiets muligheder for efterforskning m.v.)⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2022, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-3. (Udelades)

Transportministeriet, den 14. februar 2023

THOMAS DANIELSEN

/ Lisa Pontoppidan Cahil

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 95/50/EF af 6. oktober 1995 om indførelse af ensartede kontrolprocedurer i forbindelse med transport af farligt gods ad vej, EF-Tidende 1995, nr. L 249, side 35, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler, EF-Tidende 2000, nr. L 12, side 16, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (omarbejdning), EU-Tidende 2006, nr. L 403, side 18, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/47/EU af 3. april 2014 om syn ved vejsiden af erhvervskøretøjer, der kører på Unionens område, og om ophævelse af direktiv 2000/30/EF, EU-Tidende 2014, nr. L 127, side 134.

- 2) Lovændringen vedrører fodnoten til lovens titel, §§ 68 a-c med tilhørende overskrift og § 134 e.
- 3) Lovændringen vedrører § 118 a, stk. 1.
- 4) Lovændringen vedrører § 28, stk. 3, § 42, stk. 5, § 90, stk. 1, § 123, stk. 2 og 7.
- 5) Lovændringen vedrører § 118 c, stk. 6.

INDHOLDSFORTEGNELSE

<i>Kapitel 1. Lovens område m.v.</i>	§§ 1-2
Lovens område	§ 1
Definitioner m.v.	§ 2
<i>Kapitel 2. Regler for al færdsel</i>	§§ 3-9
Grundregler m.v.	§ 3
Anvisninger for færdslen	§ 4
Færdsel over jernbanespor m.v.	§ 5
Leg m.v.	§ 6
Udrykningskørsel m.v.	§ 7
Beskadigelse af færdselstavler m.v.	§ 8
Forpligtelser ved færdselsuheld	§ 9
<i>Kapitel 3. Færdselsregler for gående</i>	§§ 10-13
<i>Kapitel 4. Færdselsregler for kørende</i>	§§ 14-40
Anvendelsen af vejens forskellige baner	§ 14
Placeringen på vejen	§ 15
Svingning m.v.	§§ 16-17
Vending, bakning og vognbaneskift m.v.	§ 18
Kørsel ved busstoppested m.v.	§ 19
Møde	§ 20
Overhaling	§§ 21-22
Forbud mod overhaling	§ 23

Forbikørsel og vognbaneskift i tæt færdsel	§ 24
Overhaling og forbikørsel ved fodgængerfelt	§ 25
Vigepligt m.v.	§ 26
Forpligtelser over for gående	§ 27
Standstning og parkering	§§ 28-30
Forpligtelser ved standstning og parkering på særlige områder og i særlige tilfælde	§ 31
Signaler og tegn	§§ 32-32 a
Lygteføring	§§ 33-36
Cykel- og motorløb	§ 37
Unødig støj m.v.	§ 38
Forsvarets og redningsberedskabets køretøjer	§ 39
Lokale trafiksaneringer	§ 40
<i>Kapitel 5. Hastighed</i>	§§ 41-43 b
Almindelige regler	§ 41
Generelle hastighedsbegrænsninger	§ 42
Hastighed for særlige typer af køretøjer	§§ 43-43 b
<i>Kapitel 6. Særlige regler for færdsel på motorvej og motortrafikvej</i>	§§ 44-48
Motorvej	§§ 44-47
Motortrafikvej	§ 48
<i>Kapitel 7. Særlige regler for cykler</i>	§§ 49-50
<i>Kapitel 8. Særlige regler for knallerter</i>	§ 51

<i>Kapitel 9. Særlige regler for motorcykler</i>	§ 52
<i>Kapitel 9 a. Særlige regler for letbanekøretøjer</i>	§§ 52 a-52 b
<i>Kapitel 10. Førere af køretøjer m.v.</i>	§§ 53-66 a
Spirituskørsel	§ 53
Kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom m.v.	§ 54
Kontrol m.v.	§ 55
Brug af teleudstyr og andre kommunikationsapparater	§ 55 a
Kørekort til motorkøretøj og stor knallert	§§ 56-59 a
Inddragelse og generhvervelse af førerretten	§§ 60-60 e
Udenlandske førere	§ 61
Udenlandske myndigheders behandling af oplysninger om kørekort	§ 61 a
Kørekort til traktor og motorredskab	§ 62
Kørekort til lille knallert	§§ 63-63 a
Øvelseskørsel	§ 64
Oplysningspligt m.v.	§ 65
Kørelærere	§§ 66-66 a
<i>Kapitel 11. Køretøjer m.v.</i>	§§ 67-79
Køretøjers indretning og udstyr m.v.	§§ 67-68
Prøvningsinstanser	§§ 68 d-68 e
Energimærkning af motordrevne køretøjer	§§ 68 f-68 i
Ændring af køretøjers klassificering	§ 69
Tilkobling og slæbning	§ 70
Modulvogntog	§ 70 a

Kontrol af køretøjer	§ 77
Udlejning	§ 79
<i>Kapitel 12. Sikkerhedsudstyr</i>	§§ 80-81 a
Sikkerhedsseler	§ 80
Sikkerhedsudstyr til børn	§ 80 a
Antallet af passagerer, der lovligt kan befordres	§ 80 b
Styrthjelme	§ 81
Personligt sikkerhedsudstyr for andre trafikanter end førere og passagerer	§ 81 a
<i>Kapitel 13. Befordring, belæsning, vægt, dimensioner m.v.</i>	§§ 82-86
Køretøjers belæsning	§ 82
Befordring af personer	§§ 83-83 a
Køretøjers bredde, længde og højde	§ 84
Vægt og akseltryk	§ 85
Kørsel med blokvogne	§ 86
<i>Kapitel 13 a. Køre- og hviletid</i>	§ 86 a
<i>Kapitel 14. Hindringer på vej</i>	§§ 87-88
Forurening af vej m.v.	§ 87
Dyr på vej	§ 88
<i>Kapitel 14 a. Særlige forhold for personer med handicap</i>	§ 88 a
<i>Kapitel 15. Færdselsregulering og afmærkning m.v.</i>	§§ 89-100

Færdselsregulering	§§ 89-90
Udlægning af hovedveje og motortrafikveje	§ 91
Færdselsindskrænkninger	§§ 92-92 c
Forsøgsordninger	§§ 92 d-92 e
Forsøg med selvkørende motorkøretøjer	§§ 92 f-92 k
Forsøg med selvkørende enheder	§§ 92 l-92 p
Tidsbegrænset parkering	§ 93
Tøbrudsrestriktioner	§ 94
Almindelige bestemmelser om afmærkning	§§ 95-96
Adgang til anvendelse af afmærkning på private veje	§ 97
Afmærkning af vejarbejder	§ 98
Vildledende afmærkning m.v.	§ 99
Vejanlæg	§ 100
 <i>Kapitel 16. Erstatning og forsikring</i>	§§ 101-116
Ansvarsgrundlaget m.v.	§§ 101-104
Forsikringspligt	§§ 105-107
Forsikringsselskabets hæftelse og regres	§ 108
Selvforsikrede køretøjer	§ 109
Sagernes behandling	§§ 110-115
Erstatningsorgan m.v.	§ 115 a
Informationskontor	§ 115 b
Ansvar efter lov om fragtaftaler ved international vejtransport	§ 116
 <i>Kapitel 17. Straf, afgifter m.v.</i>	§§ 117-124
Straf	§§ 117-118 c

Sagernes behandling	§§ 119-119 b
Tilbageholdelse og henstilling af køretøjer	§§ 120-120 b
Standsnings- og parkeringsafgifter	§ 121
Parkeringskontrollører	§§ 122-122 a
Modregning m.v.	§§ 122 b
Kontrolafgifter ved parkering på privat område	§§ 122 c-122 d
Fjernelse og salg af køretøjer	§§ 123-124
<i>Kapitel 17 a. Betalingsbestemmelser</i>	§§ 124 a-124 q
Køreprøver, kørekort m.v.	§§ 124 a-124 c
Opkrævning m.v. af betaling	§ 124 q
<i>Kapitel 18. Frakendelse af førerret m.v.</i>	§§ 125-133
Betinget frakendelse af førerretten	§ 125
Ubetinget frakendelse af førerretten	§ 126
Kørselsforbud	§ 127
Frakendelsestiden	§ 128
Frakendelse af retten til at føre lille knallert m.v.	§ 129
Frakendelse af førerretten ved overtrædelser af regler om køre- og hviletid og største tilladte totalvægt	§§ 129 a-129 b
Inddragelse af førerretten m.v. under sagen	§ 130
Virkningen af anke m.v.	§ 131
Generhvervelse af førerret m.v. inden frakendelsestidens udløb	§§ 132-132 c
Erstatning for inddragelse eller frakendelse af førerret m.v.	§ 133
<i>Kapitel 18 a. Konfiskation</i>	§ 133 a

<i>Kapitel 18 b. Straf m.v. ved ændret regulering</i>	§ 133 b
<i>Kapitel 19. Handlinger foretaget i udlandet</i>	§ 134
<i>Kapitel 19 a. Administrative bestemmelser og kundgørelse</i>	§§ 134 a-134 e
<i>Kapitel 20. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser for lovens regler om spirituspåvirkning m.v. og om frakendelse af førerretten</i>	§§ 135-138
Ikrafttræden	§ 135
Regler, som også gælder i forbindelse med overtrædelser af færdselsloven af 1955	§ 136
Overgangsregler	§§ 137-138
<i>Kapitel 21. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v. for lovens øvrige regler</i>	§§ 139-143